

म. ग्रं. सं. ठाणे

विषय *मुद्रा*

सं. क्र. ७६२

RFEBK-0019717

RFEBK-0019717

येईल गुरुजी म्हणत, 'माझ्यांत जें काहीं चांगलें आहे, तें माझ्या आईचें आहे. जगाकडे प्रेमळपणें दयावयास माझ्या आईनें मला शिकविलें. माणसुवरच नव्हे तर गाईगुरांवर, फुलपांखरावर, झाडांमाडावर प्रेम करावयास तिनें मला शिकविलें. तिनें माझ्या जीवनात अत्तर ओतलें आणि माझ्या जीवनाला सुवास दिला.'

'श्यामच्या आई' मध्ये गुरुजींनीं आपल्या आईची गोष्ट सांगितली आहे. 'श्याम' म्हणजे गुरुजी. कोंकणातल्या एका खेडेगावामधील गरीब वाळग्रोध आणि प्रेमळ कुटुंबातील एक आई आपल्या लहान मुलाला माणुसकीची नि चांगुलपणाची शिकवणूक देऊन मातृभूमीच्या सेवेसाठी कशी सिद्ध करते ह्याची ही गाथा ज्ञान नि द्रव्यगम गोष्ट आहे. आपल्या जुन्या महाराष्ट्रीय जीवनात जे- व्हें जेवढें म्हणून काहीं चांगले नि सुंदर आढळून यत हात त्याच जण उ- ज्वल चित्र गुरुजींनीं ह्या गोष्टीमध्ये रंगविलें आहे. भावनेचा जिव्हाळा नि- भाषेचा साधेपणा ह्या दोन गुणामुळें एखाद्या अभिजात लोककथेची अर्वा- गो- डी ह्या गोष्टीत उत्पन्न झाल्याचा प्रत्यय येतो. कितीहि वेळां जरी ती काढलेली अ-

हेत; ती अशी-
या आहेत, त्या

नाळ लावून, ती दिशा न बदलतां पुनः त्या-... ते परत आले. गोलाकृतीचे जे अनेक प्रकार आहेत, त्यांतील जर पृथ्वीचा एक- दा नसता, तर असें येतां आले नसतें.

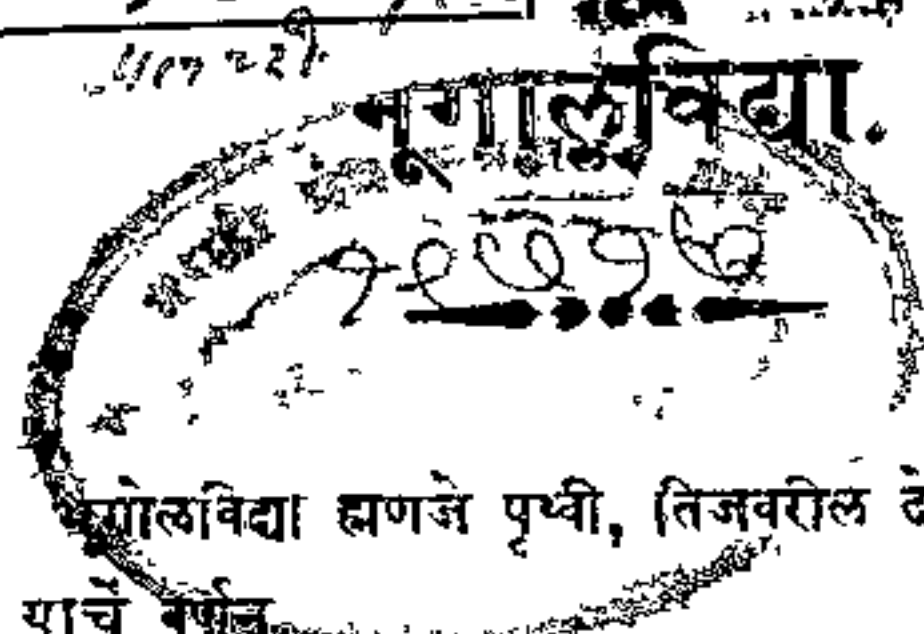
आपण जर एकाद्या उच ठिकाणावर चढू लागलों, तर ज- सजसें वर जावें, तसतसा आपल्यास आसपतांतील पृथ्वीचा पृष्ठभाग जास्त जास्त दिसू लागतो; आणि तारू किनाऱ्यावर येऊ लागले- झणजे, प्रथम शिडें दिसतात, नंतर खालचा भाग दिसतो. पृथ्वी- जर गोलाकार नसती तर असें झालें नसतें; कारण पृथ्वीचा फुग- लेला भाग, आपली दृष्टि आणि गलबताचा अथवा दुसऱ्या पदार्था- चा खालचा भाग, पृथ्वीच्या मध्ये आढ ये- त्याला ज-

परंतु य- अक्षांश स- चंद्र- कोणतेही स्थ- उघड आहे

येईल गुरुजी म्हणत, 'माझ्यात जें काहीं चांगलें आहे, तें माझ्या आईचे जणू जगाकडे प्रेमळपणें बघावयास माझ्या आईनें मला शिकविलें. माणसवरच नव्हे तर गाईगुरांवर, फुलपाखरावर. झाडामाडावर प्रेम करावयास तिनें मला शिकविलें. तिनें माझ्या जीवनात अत्तर ओतलें आणि माझ्या जीवनाला सुवास दिला.' 'श्यामच्या आई' मध्ये गुरुजींनीं आपल्या आईची गोष्ट सांगितली आहे. 'श्याम' म्हणजे गुरुजी. कोंकणातल्या एका खेडेगावामधील गरीब बाळबोध आणि प्रेमळ कुटुंबातील एक आई आपल्या लहान, मुलाला माणुसकीची निचागुलपणाची शिकवणूक देऊन मातृभूमीच्या सेवेसाठीं कशी सिद्ध करते ह्याची ही एक उदात्त नि हृदयगम गोष्ट आहे. आपल्या जुन्या महाराष्ट्रीय जीवनात जेवढें जेवढें म्हणून काहीं चांगले नि सुंदर आढळून येत होतें त्याचें अत्यंत उज्ज्वल चित्र गुरुजींनीं ह्या गोष्टीमध्ये रंगविलें आहे. भावनेचा जिऱ्हाळा नि भाषेचा साधेपणा ह्या दोन गुणामुळे एखाद्या अभिजात लोककथेची अर्वांग सोडी ह्या गोष्टींत उत्पन्न झाल्याचा प्रत्यय येतो. कितीहि वेळा जरी ती

वेपथु ११/११/११
न. २६२५
११/११/११

पुस्तक संख्या १६५
मो. ति. २३/११/११

भूगोलविद्या म्हणजे पृथ्वी, तिजवरील देश, व त्या देशातील लोक यांचे वर्णन.

पृथ्वी वाटोळी असून दोन्ही ध्रुवांकडे थोडो चपटी आहे; परंतु काशावर तिची आकृति बहुधा पूर्णगोलाप्रमाणेच काढलेली असते. तिच्या वाटोळेपणाविषयी तीन स्वल्प प्रमाणे आहेत; ती अशी-

नावाडी लोकांनी वारंवार पृथ्वीप्रदक्षणा केल्या आहेत, त्या वेळांना, कायत्याहा एकाद्या १० काणाहून पुर्वेकडे किंवा पाश्चिमेकडे नाळ लावून, ती दिशा न बदलतां पुनः त्याच दिशांना ते परत आले. गोलाकृतीचे जे अनेक प्रकार आहेत, त्यांतील जर पृथ्वीचा एकादा नसता, तर असें येतां आले नसतें.

आपण जर एकाद्या उच ठिकाणावर चढू लागलों, तर जसजसें वर जावें, तसतसा आपल्यास आसमतांतील पृथ्वीचा पृष्ठभाग जास्त जास्त दिसू लागतो; आणि तारूं किनाऱ्यावर येऊ लागलें म्हणजे, प्रथम शिडें दिसतात, नंतर खालचा भाग दिसतो. पृथ्वी जर गोलाकार नसती तर असें झालें नसतें; कारण पृथ्वीचा फुगलेला भाग, आपली दृष्टि आणि गलबताचा अथवा दुसऱ्या पदार्थाचा खालचा भाग मध्ये आढ येत. इत्याला ग

परंतु अक्षांश सारखे चंद्रमा कोणतेही स्थ. उघड आहे.

जेव्हा चंद्रग्रहण होते तेव्हा पृथ्वी, चंद्र आणि सूर्य यांच्यामध्ये येतो, आणि तिची छाया चंद्रावर पडून तो काळा दिसू लागतो, व तो काळा जाहलेला भाग नेहेमी वाटोळा असतो.

पृथ्वीला दोन गति आहेत, एक ती आपल्या आसभोवती दिवसांतून एकदा फिरते, आणि एक वर्षाने एकवेळ सूर्याभोवती फिरते. पहिल्या गतीस दैनंदिन, आणि दुसरीस वार्षिक गति असें म्हणतात. सूर्य प्रातःकाळी उगवून सायंकाळी मावळतो, असें साधारण बोलण्यामध्ये लोक म्हणतात, व तो पृथ्वी भोवता फिरतो असें दिसते; परंतु हा भास पृथ्वी फिरल्याने होतो. ती पश्चिमेकडून पूर्वेकडे जाते, तेणेकरून सूर्योदय आणि सूर्यास्त म्हणजे रात्र-दिवस होतात. पृथ्वीच्या वार्षिक गतीमुळे निरनिराळे ऋतु होतात, म्हणजे, मुख्यत्वे करून थंडी आणि उष्णता यांच्यामध्ये फारफेर पडतो.

पृथ्वीच्या विस्तार बहुधा लाहान गोलाच्या पृष्ठ भागावर अथवा नकाशावर काढून, त्यावर सर्व देशांचो ठिकाण दाखविणीं असतात; व तिजवर कांही प्रकारच्या रेषा आहेत असें कल्पितात. याच्या योगाने कोणते ही ठिकाण सहज समजते.

नकाशाच्या अथवा गोलाच्या वरच्याकडे उत्तर, खालच्याकडे दक्षिण, उजव्याकडे पूर्व, व डाव्याकडे पश्चिम असें जाणावे

पृथ्वीच्या मध्यविंदूतून एक रेषा जात्ये अशी कल्पना करतात. या रेषेला आंस आणि तिच्या दोन टोंकास उत्तरध्रुव व दक्षिणध्रुव असें म्हणतात. या दोन ध्रुवांपासून सारखे अंतरावर,

पृथ्वीच्या पृष्ठ भागातून पूर्वपश्चिम जी एक कल्पित रेषा काढलेली असते, ती पृथ्वीचे सारखे अंतरावर होतात तिला विषु-

वृत्त अथवा अक्षांश म्हणतात. या रेषांच्या इच्याही सयां-

तर अशा पुष्कळ रेषा काढलेल्या असतात, त्यांना अक्षवृत्ते ह्मणतात; आणि मध्यरेषेच्या उत्तरेस किंवा दक्षिणेस जी स्थळे आहेत त्यांस, उत्तर किंवा दक्षिण अक्षाशांतील स्थळे असें ह्मणतात. मध्यरेषेपासून अतर अशांनीं मोजतात. एका अशांत सुमारे ६९ मैल

असतात. एका अंशाच्या साठ कळा, व एक कळेच्या साठ विकळा उत्तरध्रुववृत्त, दक्षिणध्रुववृत्त, कर्कवृत्त, आणि मकरवृत्त हीं चार अक्षवृत्तांपैकीं मुख्य आहेत. ध्रुववृत्ते, ध्रुव स्थानापासून २३ अंश आणि २८ कळा इतक्या अंतरावर आहेत; व कर्क आणि मकर हीं मध्यरेषेपासून तितक्याच अंतरावर आहेत. उत्तरेकडच्यास कर्क आणि दक्षिणेकडच्यास मकर असें ह्मणतात. यारेपांनीं पृथ्वीचे पांच मोठे भाग हातात, त्यास काटबंध असें ह्मणतात. त्याची नावे त्यातील हवेच्या स्वरूपावरून दिली आहेत. कर्क आणि मकर वृत्त यावर्धाला प्रदेशास उष्णकटिबंध असें ह्मणतात, व त्यापासून दोही बाजूस त्रेचाळीस अंश जो प्रदेश आहे, त्यास समशीतोष्णकटिबंध असें ह्मणतात; उत्तरेकडे जो आहे त्यास उत्तर, आणि दक्षिणेकडे जो आहे त्यास दक्षिण, समशीतोष्णकटिबंध ह्मणतात. उत्तरध्रुवस्थानाच्या आसमतांत जो साडेतेवीस अंश प्रदेश आहे, त्याला उत्तरशीतकटिबंध असें ह्मणतात; आणि त्याचप्रमाणें दुसऱ्या ध्रुवस्थानाच्या आसमतांत जो प्रदेश आहे, त्यास दक्षिणशीतकटिबंध असें ह्मणतात.

ध्रुवस्थानाशीं एकत्र होणाऱ्या, व अक्षवृत्तांवर लंबरूप अशा ज्या रेषा काढलेल्या असतात, त्यांना याव्योत्तरे अथवा मध्यान्हरेषा असें ह्मणतात. त्यांचे भाग अक्षरेषा प्रमाणेंच केले आहेत. कोणत्याही ठरविलेल्या मध्यान्ह रेषेपासून जें अतर त्याला रेषास असें ह्मणतात. हे व अक्षांश समजवें. त्या, कोणतेही स्थळ सहज

माहस हानि. इथज व काही इतर लोक, रखाश लदन शहराज
 वल ग्रीनिच एथे जी वेधशाळा आहे, तिजवरून जाणाऱ्या पाण्या-
 तरापासून पूर्वपश्चिम मोजतात. हिंदू ज्योतिषी लंकेवरून जाणा-
 ऱ्या रवेपासून मोजतात असतात.

पृथ्वीच्या पृष्ठभागाचे, पाणी आणि जमीन असे दोन मुख्य
 भाग आहेत. पाण्याच्या सपाटीवर जी जमीन दिसते तिचे पा-
 ण्याने तरतऱ्हेचे आकार झाले आहेत. त्यांस त्यांच्या स्वरूपाप्रमाणे
 निरनिराळीं नावे दिली आहेत.

जमीनीचे भाग.

पाण्याने झालेले जे जमीनीचे भाग त्यांस खंड, बेट, द्वीप-
 कल्प, संयोगिभूमि, भूशलाका, आणि भूशिर असें म्हणतात.

खंड म्हणजे ज्या एका जमीनीच्या मोठ्या प्रदेशात अनेक
 देश असून ते पाण्याने निराले झाले नसतात, तो प्रदेश. उदाहरण
 एशियाखंड

बेट म्हणजे जो भूमीचा भाग सर्व बाजूंनी पाण्याने वेष्टिले-
 ला असतो तो. सिंहलद्वीप हे एक बेट आहे.

द्वीपकल्प म्हणजे जो जमीनीचा भाग पाण्याने बहुतेक वेष्टि-
 लेला असतो तो. हिंदुस्थान हे एक द्वीपकल्प आहे. कारण उत्तर
 खेरीज करून त्याच्या सर्व बाजूंनी पाणी आहे.

संयोगिभूमि म्हणजे जो जमीनीचा अखंड भाग दुसऱ्या
 दोन मोठ्या प्रदेशांस जोडतो. उदाहरण, सुएझची संयोगिभू-
 मि ही एशिया आणि आफ्रिका या दोन खंडांस जोडते.
 भूशलाका म्हणजे अखंड भाग पाण्यामध्ये

लाव जाता तो; उदाहरण मलाक्का. भूशलाकेच्या टोकास भूक्षर
असें ह्मणतात.

पाण्याचे भाग.

पाण्याचे भाग जमीनीच्या भागाचे अगदी उलट आहेत.
ते, महासागर, अथवा सागर, समुद्र, सरोवर, उपसागर, सामुद्रधुनी,
आखात आणि खाडी असे आहेत.

जमीनीने न विभागलेला असा जो पाण्याचा मोठा विस्तार
त्यास महासागर असें ह्मणतात; उदाहरण, हिंदीमहासागर,
समुद्र सागरा प्रमाणेच असतो, परंतु त्यापेक्षा फार लहान असतो.

सरोवर ह्मणजे चौहोंकडून जमीनीने वेष्टिलेला पाण्याचा
भाग; उदाहरण, एशियामधील क्यासपियनसरोवर, हिमालय
पर्वतावरील मानससरोवर.

आखात ह्मणजे बहुत करून जमीनीने वेष्टिलेला पाण्याचा
भाग; जसे, इराणी आखात, सिंहलद्वीपाच्या वायव्ये कडील माना-
रचे आखात. आखाताचे तोंड रुंद असले ह्मणजे त्यास उपसागर
ह्मणवे; उदाहरण, बंगालचा उपसागर.

जो पाण्याचा अरुंद भाग दुसऱ्या दोन भागास जोडतो,
त्यास सामुद्रधुनी असें ह्मणतात; उदाहरण, हिंदुस्थान व सिंहल-
द्वीप यांमधील पालक सामुद्रधुनी, ही बंगालचा उपसागर व श-
नारचे आखात यास जोडले.

फार लहान व अरुंद आखात असेल त्यास खाडी ह्मणतात.

डोंगर किंवा उच जमीन किंवा सरोवर, यांतून निघालेला
जो गोंडपाण्याचा प्रवाह त्याला नदी असें ह्मणतात.

भाहित होते. इंग्रज व काही इतर लोक, रेखाश लंडन शहराज-
 वळ घीनिच एरें जी वेधशाळा आहे, तिजवरून जाणाऱ्या घाम्यो-
 त्तरापासून पूर्वपश्चिम मोजतात. हिंदू ज्योतिषी लंकेवरून जाणा-
 ऱ्या रेषेपासून मोजतात असतात.

पृथ्वीच्या पृष्ठभागाचे, पाणी आणि जमीन असे दोन मुख्य
 भाग आहेत. पाण्याच्या सपाटीवर जी जमीन दिसते तिचे पा-
 ण्याने तरतऱेचे आकार झाले आहेत. त्यांस त्यांच्या स्वरूपाप्रमाणे
 निरनिराळीं नावे दिली आहेत.

जमीनीचे भाग.

पाण्याने झालेले जे जमीनीचे भाग त्यांस खंड, बेट, द्वीप-
 कल्प, संयोगिभूमि, भूशलाका, आणि भूशिर असें म्हणतात.

खंड म्हणजे ज्या एका जमीनीच्या मोठ्या प्रदेशात अनेक
 देश असून ते पाण्याने निराले झाले नसतात, तो प्रदेश. उदाहरण
 एशियाखंड

बेट म्हणजे जो भूमीचा भाग सर्व बाजूनी पाण्याने वेष्टिले
 ला असतो तो. सिंहलद्वीप हे एक बेट आहे.

द्वीपकल्प म्हणजे जो जमीनीचा भाग पाण्याने बहुतेक वेष्टि-
 लेला असतो तो. हिंदुस्थान हे एक द्वीपकल्प आहे. कारण उत्तर
 खेरीज करून त्याच्या सर्व बाजूनी पाणी आहे.

संयोगिभूमि म्हणजे हे जमीनीचा अरुंद भाग दुसऱ्या
 दोन मोठ्या प्रदेशांस ज्या दोन खंडदाहणी, सुएझची संयोगिभू-
 मि ही एशिया आणि अफ्रीका असें दोन भागांजोडले.

भूशलाका म्हणजे जमीनीचा अरुंद भाग पाण्यामध्ये

लाव जाता तो; उदाहरण मलाक्का. भूशलकिक्या टोकास भूशर
असें ह्यणतात.

पाण्याच भाग.

पाण्याचे भाग जमीनीच्या भागांचे अगदी उलट आहेत.
ते, महासागर, अथवा सागर, समुद्र, सरोवर, उपसागर, सामुद्रधुनी,
आखात आणि खाडी असे आहेत.

जमीनीने न विभागलेला असा जो पाण्याचा मोठा विस्तार
त्यास महासागर असें ह्यणतात; उदाहरण, हिंदीमहासागर.
समुद्र सागरा प्रमाणेच असतो, परंतु त्यापेक्षा फार लहान असतो.

सरोवर ह्यणजे चौहोंकडून जमीनीने वेष्टिलेला पाण्याचा
भाग; उदाहरण, एशियामधील क्यूसपियनसरोवर, हिमालय
पर्वतावरील मानससरोवर

आखात ह्यणजे बहुत करून जमीनीने वेष्टिलेला पाण्याचा
भाग; जसे, इराणी आखात, सिंहलद्वीपाच्या वायव्ये कडील माना-
रचे आखात. आखाताचे तोंड रुंद असले ह्यणजे त्यास उपसागर
ह्यणवे; उदाहरण, बगालचा उपसागर.

जो पाण्याचा अरुंद भाग दुसऱ्या दोन भागास जोडतो,
त्यास सामुद्रधुनी असें ह्यणतात; उदाहरण, हिंदुस्थान व सिंहल-
द्वीप यांमधील पालक सामुद्रधुनी, ही बगालचा उपसागर व मा-
नारचे आखात यास जोडते.

फार लहान व अरुंद आखात असेल त्यास खाडी ह्यणतात.

डोंगर किंवा उंच जमीन किंवा सरोवर, यातून निघालेला
जो गोडेपाण्याचा प्रवाह त्याला नदी असें ह्यणतात.

एशिया, यूरोप, आफ्रिका आणि अमेरिका अशीं पृथ्वीचीं चार खंडे आहेत. पॅसिफिक महासागराच्या दक्षिण भागांतिल जीं अनेक बेटे त्या सर्वांस ओशियानिया असें म्हणतात, आणि ते पांचवें खंड असें कधीकधी मानतात.

महासागर.

सर्व पृथ्वीवरील पाण्याचे पांच भाग केले आहेत. उत्तर-महासागर उत्तरध्रुवाजवळ आहे; दक्षिणमहासागर दक्षिणध्रुवाजवळ आहे; आतलांतिकमहासागर यूरोप व आफ्रिका यांच्या पश्चिमेस, आणि अमेरिकेच्या पूर्वेस आहे; हिंदीमहासागर एशियाच्या दक्षिणेस व आफ्रिकेच्या पूर्वेस आहे; आणि पॅसिफिक महासागर अमेरिकेच्या पश्चिमेस व एशिया आणि ऑस्ट्रेलिया यांच्या पूर्वेस आहे.

एशिया.

हे खंड प्राचीन काळापासून प्रख्यात आहे. मनुष्याची वस्ती प्रथम यात झाली, असा इतिहासज्ञात्यांनीं सिद्धांत केला आहे. पूर्वी येथील कांहा लोक इतर खंडांतिल लोकांपेक्षां विशेष सुधारलेले होते, व एथील कांही राज्ये इतकीं मोठीं व बलाढ्य होउन गेलीं कीं, तेणे करून याखंडास विशेष महत्व आलें होतें. याच्या उत्तरेस उत्तरमहासागर; पूर्वेस पॅसिफिकमहासागर; दक्षिणेस हिंदीमहासागर; आणि पश्चिमेस नाइलसमुद्र, सुएझची सयोगिभूमि, भूमध्यसमुद्र, डारमोन्चासमुद्र, तुर्कीसमुद्र, काकेशसपर्वत, व्हासपियनसमुद्र, युरलनदी व युरलपर्वत हीं आहेत.

एशिया हे पृथ्वीमध्ये सर्वांत मोठे खंड आहे; आणि एथील

पर्वत, नद्या, व सपाट प्रदेश फार मोठ मोठाले आहेत. याच्यान-
 धून पर्वताची एक लाव राग जाये, तिजमधील कित्येक शिखरें
 सर्व पृथ्वींत उंच आहेत. हिने व इच्याशी समांतर जी उत्तरेस
 रांग आहे तिने एशियाचे, उत्तर, मध्य, आणि दक्षिण असे तीन
 भाग झाले उत्तरे-पश्चिम पट्टील वर्णनांत त्यांजकडे लक्ष दिलें नाहीं.

या खंडांत खाली लिहिलेले देश आहेत, त्याच पुढे अनुक-
 रानें वर्णन केले आहे. एशियातील तुर्की, तारतरी, एशियातील
 एशिया, चिनीतारतरी, चीन, तिबेट, जपान, पूर्ववेटाच्यास-
 मूह, मलाया, सयाण, कोचिनचीन, ब्रह्मराज्य, हिंदुस्थान,
 अफगाणिस्थान, बलुचस्थान, इराण आणि अरबस्थान.

एशियातील तुर्की अथवा तुर्कस्थान.

तुर्की लोकांचा मुख्य पादशाहा ज्यास सुलतान असें ह्ज-
 तात त्याचा अमल याखंडात, एशियामैनर, बहुतेक आरमीनिया,
 कुरदिस्थान, इरकआरबिया, आणि ख्रिश्चि आदी प्रांतांवर आहे.

हा देश बहुधा डोंगरी आहे. एशियामैनर प्रांत समुद्रा-
 च्या सपाटीपेक्षा उंच आहे. ही उंची पूर्वे कडच्या वाजूस अधि-
 क होत गेली आहे. यामध्ये तारस हा मुख्य पर्वत आहे. या
 पर्वताच्या आणि तुर्कीसमुद्राच्या मध्ये एक जमीनीची अंशद पट्टी
 आहे, तीत रान पुष्कळ आहे. या देशांतोठ हवा फार उष्ण व
 फार शीत नसून आनंदकारक आहे. फळ फळावळ सर्व ठिकाणीं
 चांगली, पुष्कळ, व मेहेनत नकरतां होत्ये. एथल लोकांचें लक्ष
 कृषिकर्माकडे नाहीं. परंतु गुरे पाळण्याकडे आहे. एथील मेश्याची
 व बकऱ्यांची लोकर लांब व रेशमासारखी असत्ये, तिचा चांगली
 जाड वस्त्रें करतात.

सिवास असे तीन भाग आहेत, त्यांत आनातेलिया हा पश्चिमेक-
 डील. यात मुख्य शहर स्मर्ना हे आहे. एथे व्यापार पुष्कळ चा-
 लतो, आणि एथून सुकवलेलीं फळे वगैरे इतर देशांत पुष्कळ जा-
 तात. ब्रूसा, कोनिये, व सिवास हीं अतरभागीं मोठीं शहरें आहेत.
 सिनोप हे तुर्की लोकांचें तुर्की समुद्रावरील बंदर आहे.

आरमीनिया प्रांत तुर्की समुद्राच्या आग्नेयीस आहे, त्यातील
 कांहीं भाग इराणाचा, कांहीं रुशियाचा, व बहुतेक तुर्कीचा आहे.
 परंतु याच्या सीमा पक्क्या ठरलेल्या नाहींत. जो भाग तुर्की पैकी
 आहे तो फार डोंगरी आहे, आणि सर्व प्रदेश समुद्राच्या सपा
 पेक्षा उंच आहे. हवा इतकी कठीण आहे कीं, बहुतकरून बारा
 महिने बर्फ जमोनीवर असतें, आणि सर्व शेतीभाती उन्हाळ-
 चार महिन्यांत करतात.

यात आरारात पर्वताचें शिखर फार सुंदर आहे. यावर
 सदोदित बर्फ असतें. ख्रिस्ती शाखा प्रमाणे ज्यावेळेस जलप्रलय
 झाला, त्यावेळीं नोवा व त्याचें सर्व कुटुंब ज्या तारवांत बचावले गेले,
 तें तारू पाणी मार्गें हटल्यावर या किंवा याच्याजवळच्या एका शि-
 खरावर राहिलें होतें. याप्रातात, समुद्राच्या सपाटीपासून साडे-
 षाच हजार फूट उंचीवर वान ह्मणून एक खारेपाण्याचें सरोवर
 आहे.

यामध्ये अर्झीरूम हे त्याचनाव्या परगण्यात मुख्य शहर
 आहे. कार्स एथे सन १८५५ इसवींत तुर्कीलोक, इंग्रेज व हंगरी
 ह्यालोकांच्या मदतीने रुशियाच्या फौजे बरोबर मोठ्या पराक्रमानें
 लढले, तेविश्वांद हे बंदर आलीकडे मोठें वाढत चाललें आहे. आ-
 रमीनिया प्रांतातील बहुतेक प्रांत ख्रिस्ती आहे. कुरदिस्थान

यांमध्ये वान, मोसल, दायरबकर हे परगणे आहेत. प्राचीनकाळीं
 अशिरायन ह्मणून एक एथें मोठें बलाढ्य राज्य होऊन गेलें,
 त्याची निनिवे नावाची मोठी राजधानी होती, ती साप्रतच्या मो-
 सल शहराजवळ होती. ती फारच विस्तीर्ण असून जमोनीखालीं
 गढून गेली होती. ती १८४६ सालीं लेयर्ड नावाच्या एका इंग्रजी
 प्रवाशानें शोधून काढली. तेथील राजमंदिरें, देवळें, व मूर्ति ह्या, दा-
 कतर लेयर्ड याणीं, दोन हजारंहून जास्ती वर्षे पुरून गेल्या नंतर,
 उघडिकेस आणिल्या इरकथारबिया हा देश त्रिकोणाकृति अ-
 सून इराण व आरवस्थान यांमध्ये आहे. तो पिकाऊ आणि सुखी
 आहे. यातून तैग्रीस व यूफ्रेतीस अशा दोन मोठ्या नद्या वा-
 हतात. यांतील मुख्य शहर बगदाद हें तैग्रीस नदीवर आहे.
 एथें व्यापार फार चालत असतो. आरवस्थान, इराण, आणि
 सिरिया यांमधील खुसकीचा व्यापार या शहराच्या मार्गानें होतो
 त्यावेळीं मुसलमानांच्या राज्याचा उत्कर्ष होता, त्यावेळीं खलीफ
 ह्मणून जो त्यांचा बादशाहा व मुख्य धर्माधिकारी तो एथें राहात
 असे. प्राचीन काळचे युफ्रेतीस नदी वरील मोठें बलाढ्य व चम-
 कारिक बाबिलन ह्मणून जें शहर तें याचे ताब्यांत होतें. त्याचा
 काहीं अंश अद्याप आहे; परंतु तेथें आलीकडे कोणीही राहान
 नाही; आणि तें अगदीं ओसाड होऊन गेलें आहे. वसा हें
 इराणी आखातावर तैग्रीस आणि यूफ्रेतीस या नद्यांच्या मुखा-
 जवळ मोठें व्यापाराचें ठिकाण आहे. तेथून आंतील मुलखाशीं व्या-
 पार एकाप्रकारचे "लमाण लोक चालवितात. ते पश्चिमेकडच्या
 शास जाताना बहुधा आलेपो आणि बगदाद एथें उतरतात.

* एथें मोठें बलाढ्य न लाहलां नंतर फक्त लढतात. आणि सुकळ व्यापारी मिळू-

सिरिया प्रांत भूमध्यसमुद्राच्या पूर्वेक आहे. यामध्ये लेबानन पर्वत आहे. यावर देवदाराचे रान आहे, परंतु ते प्राचीन काळी सांप्रतच्या पेक्षा फार होते. यातील शहर दमास्कस एथे वाकड्या तळवारी चांगल्या होतात, व एक प्रकारची कापसाची व रेशमी वस्त्रे चांगली होतात; त्यांना दमास्क हेच नाव आहे. हे शहर बरेच सुंदर आहे. याच्या सभोवती वगीचे व झाडे बहुत आहेत. एथेच सब व्यापार बिंबूत या बदराने होतो.

अलेप्स ही सिरियाची राजधानी. एथे व्यापार फार चालतो, अंभियाक, प्राचीन काळचे सर्वोत्कृष्ट शहर; हे अलेप्स पासून सुमारे पंचास कोशांवर आहे; परंतु ते आतां भगदी मोडले आहे. बालबेक आणि पालमीरा ही प्राचीन काळी फार सुशोभित शहर होती, तीं लेबानन आणि दमास्कस याजवळ होती; परंतु तेथे आतां सुंदर दवळाच शबभाग मात्र राहिले आहेत. याचप्रमाणे तायर आणि सैदन ह्यांन भूमध्यसमुद्रावर फार मोठ्या व्यापाराच्या जागा होत्या, त्या ठिकाणी आतां फक्त दोन दरिद्री गांवे मात्र उरले आहेत.

सिरियाच्या दक्षिण भागास पालेस्टीन ह्या नावाचा प्रदेश आहे. या प्रदेशाचा विस्तार फार लहान आहे. एथे येशू ख्रिस्त तेहेतीस वर्षे राहात होता. पूर्वी हा भाग पिकाळ आणि सुखी होता, आतां तेथे हयगयी सुळे लागवड फार थोडी होत्ये. हा सर्व प्रदेश डोंगरी आहे. कारमल हा यातील मुख्य पर्वत; व जार्दन ही मुख्य नदी. ती मृतसमुद्रास जाऊन मिळत्ये; मृतसमुद्रातील पाणी कडू व खारट आहे. त्याचा किनारा ओसाड व उतरता आहे. त्यात किंवा त्याच्या आसपास कोणी प्राणी राहात नाहीत. मृतसमुद्र तेथे आहे, तेथे पूर्वी एक सुंदर शहर होते, या प्रांतातील मुख्य

शहर. यरुशलम हे याच्या दक्षिणभागी आहे. एथ आता बहुधा तुर्की व आरब लोक राहतात. यांतील पूर्वीचे यहुदी लोक सर्व पृथीवर पसरले आहेत. याशिवाय एकर हे एक यांत मोठे शहर आहे; तेथे आलीकडे पुष्कळ लढाया झाल्या आहेत.

सैप्रसबेट सिरियाच्या पश्चिमेस व मध्य समुद्राच्या एका कोनात आहे. हे तुर्कस्थानाच्या अमलात आहे. एथील बहुतेक लोक ग्रीक आहेत. त्यांजवर त्याचे मुसलमान यजमान फार जुलूम करतात; तेणेकरून जमीनीची लागवड बरोबर होत नाही. एथे रान वरेच आहे, आणि दक्षे पुष्कळ होतात. याचे मुख्य शहर निकेशिया हे मध्यभागी आहे.

तुर्कस्थानांत मुख्य नद्या तैग्रीस व युफ्रेतीस या आहेत. त्या मुखारी एकत्र होऊन इराणी आखातास मिळतात. यांखेरीज किलिखिदरमक ही एशियामैनरांत आहे.

एथील लोक तरतहेच्या जातीचे व धर्माचे आहेत; त्यांबो-
ल मुख्य तुर्की. यांचा धर्म महमदी आहे.

तारतरी

तारतरी देशाच्या उत्तरेस सिबीरिया; पूर्वेस चिनीतारतरी; दक्षिणेस इराण व अफगाणिस्थान; आणि पश्चिमेस क्यासपियन समुद्र, व यूरल नदी ही आहेत.

हा देश फारच सपाट आहे. तिबेट व मोंगोलिया आणि तारतरी यांच्यामध्ये बेलूर ह्यणून जी पर्वताची राग आहे, तिज-
पासून तीं क्यासपियन समुद्राच्या पूर्व किनाऱ्यापर्यंत, पश्चिमेकडे उतरतें असें एक मैदान आहे. हा प्रदेश बहुधा भणभणात व ओसाड असून, कोठें कोठें लहान फ्रहान झाडे व थोडे थोडे गवत

यांखेरीज दुसऱ्या वनस्थात एथ मुळा नाहात परंतु यक्षू नदी-
जवळचे परगणे फिकाऊ व चागले आहेत. या नदीचे आसपास
माणकें, वैदूर्य व सोने ही सापडतात.

गहू, भात व दुसरी धान्ये, वसाहातहोण्यासारखे जे या
देशाचे भाग आहेत तेथे होतात. यांखेरीज तेथील लोक घोडे व
इतर गुरे बाळगतात. हे घोडे फार मौल्यवान असतात; आणि
केवळ लादण्यासच उपयोगी पडतात असे नाही; परंतु हे लोक
त्यांचे मांस ही खातात, व दूध पितात. यांचा व्यापार बहुधा
चीन, रुशिया व यांचे आसपासचे देश यांजबरोबर आहे. हा
व्यापार लमाण करितात. चहा हा व्यापाराचा मुख्य जिनस आहे.

यांतील लोक दोन प्रकारचे आहेत; एक घरेदार नांघून
एका ठिकाणी स्थायक राहातात, व एक सर्व देशभर भटकत अस-
तात. हे दुसऱ्या प्रकारचे लोक बहुधा उत्तरेस व मध्यभागी अस-
तात. यांना बहुतकरून किरजी असे ह्मणतात. ते घोड्या
वसण्याचे कसबांत फार कुशल आहेत.

या देशातील बोखारा हा जो दक्षिणेकडील परगणा, तेथील
लोक इतरापेक्षा विशेष सुधारलेले आहेत. यांचे मुख्य शहर
खारा हे मोठे आहे, व यात वस्ति पुष्कळ आहे. समरकंद एथ
नैघूरलंग ह्मणून जो प्रख्यात व दुष्ट मुसलमान देशजिकणारा
होऊन गेला तो राहात असे. किंवा हे यक्षू नदीच्या दक्षिणे
आहे एथे या देशातील खान राहात असतो.

यक्षू (आकसस) अथवा आयु, व सिहान ह्या या देशात मु-
ख्य नद्या आहेत. पहिली हिदुकूश पर्वतांतून निघून पश्चिमवा-
हिनी होऊन आरलसमुद्रास जाऊन मिळते, व दुसरी ही त्याच
समुद्रास जात्ये. व्यासपि... व आरल ही एशियांत सर्वापेक्षा

मार्गें सरोवर आहेत. आरक याच पाणा क्यासापयना सारखेच आहे. याच्याकाठची जमीन खोल व ओसाड आहे, व तेथे कोणी लोक राहात नाहीत. हा दोन्ही सरोवरे समुद्राचे सपाटीपेक्षा शहरफूट खाली आहेत. या देशाला स्वतंत्रतारतरी असे ही ह्मणतात.

एशियातील रुशिया.

सिबीरिया ह्मणून जो या खंडाच्या सर्व उत्तर भागास प्रदेश आहे, व जार्जिया या नावाचा काकेशस पर्वताच्या दक्षिणेस व क्यासापियन समुद्राच्या किनाऱ्यावर मात आहे तो, अमे दोन प्रांत मिळून एशियातील रुशिया झाला आहे. जार्जिया व सरक्याशिया यांमध्ये काकेशस पर्वत आहे. हा प्रांत जरी डोंगरांचा आहे तरी सुखी व पिकाऊ आहे. एथील हवा शान्त आणि आरोग्यकारक आहे. लहान लहान नद्या यांमधून पुष्कळ वाहतात, आणि काकेशस पर्वताचा आश्रय असल्यामुळे उत्तरेकडील थंड वाऱ्यापासून उपद्रव होत नाही. यापर्वतामध्ये शाहएलबुर्ग हे उंच शिखर आहे. सरक्याशिया व जार्जिया या दोन्ही प्रांतातील लोक शूर आहेत, व स्त्रिया फार सुंदर आहेत. तिपलिस हे याचे मुख्य शहर सिबीरिया हा थंड सपाट व ओसाड परगणा आहे. हे एक उंच पर्वतापासून तो पॅसिफिक महासागरा जवळ जवळ पर्यंत थंड साड व लांबच लांब मैदान आहे. याच्या दक्षिणेस व पूर्वेस आरक पर्वत आहे. हा याच्या व मॅंगोलिया यांच्यामध्ये आहे. सिबीरिया प्रांतात फारच थंडा असल्यामुळे दक्षिण भागांमात सुमारे एक तृतीयांश जमीनीत कृषिकर्म होतं. एथे वेदकाल ह्मणून सरोवर आहे, आणि याचे किनाऱ्यांजवळ फारच रमणीय आहे

जस-सागतात. उत्तरकडे त काठ काठ दाट रान आहेत, व काठ कोठें मोठालीं ओसाड मैदानें आहेत, त्यांला स्तेप्स असें ह्मणतात.

या प्रांतात खनिजपदार्थ बहुत उत्पन्न होतात; त्यांत सोने हे मुख्य. लोकर हा यातील व्यापाराचा मुख्य जिनस.

एथील लोक अनेक जातींचे आहेत, त्यांत तारतर पुष्कळ आहेत. काहीं चागल्या चागल्या ठिकाणीं यूरोपांतील लोकांनीं येऊन वसाहत केली आहे. हे व राजद्रोहावरून ज्या लोकांस रुशियाचा पादशाहा एथें आणून टाकतो, त्यांखेरीज दुसरे युरोपियन लोक यात नाहींत.

या प्रांतांत तोबालस्क हे पश्चिमेकडे व इर्कतस्क हे पूर्वेकडे अशीं दोन मोठीं राज्यें आहेत. यांच्या राजधान्या त्याच नावांच्या आहेत. येनिशी, ओबी, इरतीश, व लीना ह्या या प्रांतांत मुख्य नद्या आहेत. त्या सर्व उत्तर महासागरास जाऊन मिळतात.

कायसचातका हे द्वीपकल्प याच्या पूर्वेस आहे. एथें थंडी फार व रानटी जनावरें बहुत आहेत. त्यांची लोकर तेथील लोक इतर देशांत पाठवितात, व कातड्यांचा वस्त्राप्रमाणें उपयोग करितात; आणि थंडीचे दिवसांत जमीनीखालीं झोंपड्या बांधून राहतात. यांचें पालण्याचें मुख्य जनावर कुत्रा हे आहे. त्यांना हे साहा किंवा आठ मिळून गाडीला लावतात.

षासिफिक महासागरांतील याचे पूर्वेची अल्पूशियन बेटें आणि दक्षिणेचीं क्यूराल् बेटें हीं रुशियाचीं आहेत. अमूरनदी चीनच्या राज्यांतील माकूरिया प्रांतामधून जाते. इच्या मुखाजवळ एक नवीन रुशियन सस्थान बनत आहे.

द्वितीयः.

हे रुशियाच्या पूर्वपि... व ह. चिनीतारतरी, चीन

निबेट असे याचे तीन भाग आहेत. चिनीतारतरी व निबेट या-
जमध्ये क्यूनलन आणि त्याच्या व सिर्वरिया यामध्ये आलतै, व
पूर्वभागी खिगान असे पर्वत आहेत. सर्व प्रात समुद्रापेक्षां तीन हजा-
रांपासून चारहजार फूट उच असून तारतरी प्रमाणे ओसाड, नि-
रूपयोगी, व फार थड आहे. गोधी अथवा शामू ह्यून एक
मोठे वाळवट आहे, ते या बहुतेक प्रदेशां पसरलेले आहे.
चिनीतारतरीचे तीन भाग आहेत, माकूरिया, मोगोलिया अथवा
मोंगल लोकांचा देश, आणि लहान वुकारिया एथील लोक
स्थाईक घरे न करता फिरून बहुधा घोडे व गुरे यांजवर आपला
उदरनिर्वाह करितात. सर्व जातीचे लोकांवर एक एक खान
आहे; तो चीनाच्या बादशाहास काहीं खडणा देऊन अमल चा-
लवितो. हे लोक नेहेमी फिरते असल्यामुळे यादेशात शहरे फार
नाहींत. यारकंद आणि क्यासगर हीं दोन पश्चिमेकडे आहेत,
आणि तोलानूर पिकिनाच्या उत्तरेस आहे.

आमूर अथवा साघालियन ही नदी माकूरिया मधून
जाये. साघालियन नावाचे एक तारतरीच्या पूर्वेस बेटही आहे.
चीन देशांत पर्वत पुष्कळ आहेत, व याचे प्रात वेगवेग-
ळाल्या प्रकारचे आहेत. हे पर्वत हिमालय पर्वतास लागून आहेत.
त्यांतून मुख्याचे नाव यंगलिंग, हा वायव्ये पासून नैर्ऋत्येकडे जातो.
याशिवाय बहुधा एकमेकांस समांतर अशा पूर्वेकडून पश्चिमेकडे
जाणाऱ्या दुसऱ्या चार रागा आहेत. त्यापैकी सर्वांत उच व
दक्षिणेकडील इचे नाव नानलिंग.

चीनची हवा फार बदलणारी आहे. थडेच्या दिवसांमध्ये थ-

फार, व उष्णकाळां उष्णता फार असत्ये. एथील कृषिकर्म

रचांगल्या रीतीने होणे, खिंडोझून वनस्पति पुष्कळ आहेत इतकेंच

नाही, परन्तु पक्वताच्या बाजूने नीटकरून तेथे ही लागवड करतात. बहुतकरून सर्व जातीचा फळ यात उत्पन्न होतात; आणि गहू व भात वगैरे धान्य पुष्कळ होते. परंतु चन्दा हे एधील मुख्य उत्पन्न. हे झाड झुडपाप्रमाणे असून दाढ असते याची उची साडेतीन हातापासून तो साडेचार हातांपर्यंत असते. याची पाने काढून सुकविताने, आणि सग आधणांत घातली हणजे याचा अर्कनिघतो जो पिताने. इतर देशांशी व्यापाराचा मुख्य माल हाच आहे. हा देऊन ते अनेक तऱ्हेचा माल आपल्या देशांत आणतात. त्यांत हिंदुस्थानातील अफुही मुख्य.

हे लोक मोठे उद्योगी व कुशल आहेत. मातीची भांडी पथ फार उत्कृष्ट होतात. रेशमाचीं फुले, साटिन व दुसऱ्या जातीची रेशमी व कापसाचीं वस्त्रे चांगलीं होतात दिलेल्या नमुन्याप्रमाणे नकळ उतरण्यात हे फार हुशार आहेत. कोणतीही वस्तू जशी दाखवावी तशी हुबेहुब करून देतात. परंतु यांचे कौशल्य आतां पूर्वीपेक्षां कमी होत चालले आहे असे दिसते. प्राचीन काळी हे लोक इतर लोकांशी तुलना करून पाहिले असता फार सुधारलेले होते. परंतु एकदा सुरू केलेल्या गोष्टींमध्ये फारफेर करण्यात फार नासुशी असल्याने, व इतरांपासून प्राप्त झालेले ज्ञान निरुपयोगी असे मानल्याने यांची सुधारणूक बहुत वर्षे अगदी वाढली नाही. आपल्याशिवाय दुसरे लोक रानटी असे ते मानतात.

याच्या रीतिभंगी चमत्कारिक आहेत. स्त्रियांचे पाय बारीक असणे यात यांना फार सौंदर्य वाटते; व तसे होण्यासाठीं बुली उहान असताना आई त्यांचे पाय घट्ट बांधते. नंतर त्या वाढल्या हणजे अगदी लंगड्या होऊन विलक्षण रीतीने चालतात, यांचे स्वर्णही विलक्षण आहे. घुशी, उदर, कुठ्याचीं पिळे, व

नर, पोटानें चालणारीं जनावरें व कार्ही पक्ष्याचे घरटे हीं सर्व त्याच्या नेहेभीच्या भक्ष्यांपैकीं आहेत.

चिनामध्ये राज्य चालविणारा बादशाहा आहे. त्याच्या इच्छेस अडथळा आणणारा कोणी नाहीं. त्याची उत्पत्ति देवापासून आहे असें त्याची प्रजा मानथे. या देशांत पदव्या वंश परंपरेनें चालत नाहींत; परंतु जे मोठे विद्वान व हुशार होतील त्यानाच मिळतात.

एथील बहुतेक प्रजा बुद्ध धर्माची आहे. परंतु पुष्कळ लोक, त्यांत, मुख्यत्वे करून थोर, कनफ्यूशियस ह्यणून ख्रिस्ती शक्या साहाय्या शतकामध्ये एक ज्ञानी होऊन गेला त्याचे अनुयायी आहेत. त्याच्या धर्मांत एक ईश्वर मानला आहे.

चिनांतील सांप्रतचा पादशाहा तारतर जातीचा आहे. दोनशें वर्षांपूर्वीं माकुरिया एथून एका खानानें येऊन हा देश जिंकून राज्य मिळविलें. याचे पूर्वींही त्या आंगून ते लोक येऊन या देशावर स्वान्या करीत असत; त्या बंद करण्यासाठीं चिनी लोकांनीं उत्तरेच्या आगास एक मोठा मजबूद तट बांधिला आहे. त्याची लांबी पाचशें कोशाहून जास्त आहे.

याची राजधानी पिकिन एथें बादशाहा राहतो. हें शहर श्रीमंत लोकानीं भरलेलें आहे. नाकिन ही पूर्वींची राजधानी. या दोन शहरास जोडणारा एक लांब कालवा आहे. नाकिन एथ एक चमत्कारिक चिनी भांड्याचा बुरूज बांधला आहे. आमेरीस कंतान हें सर्व चिनांत मोठें बंदर आहे. याठिकाणा खरोज परकी लोकाना दुसरीकडे कोठें जाण्याची परवानगी नव्हती, ती अर्किकडेसच सुरू झाली आहे. एथें एक चमत्कार थगा आहे

११ हजारां लोक नेहेमो सरत्या सज्जनतां राहतात. या तस्तो-

स तरतें शहर असें ह्मणतात कॅलान नदीच्या तोंडी मकाव ह्मणून एक बेट आहे, त्यांत त्याच नावाचें एक शहर आहे; तें पोर्तुगाल लोकांचे अमलान आहे. आणि त्याचेच जवळ हांगकां न बेट आहे, तें इंग्रजांचें आहे. या बेटाचे उत्तर भागीं विकतो-रिया नामक शहर आहे, तेथें चागलें बंदर आहे.

होआंगहो व यांगसिकांग ह्या चिनात मोठ्या नद्या आहेत. पहिली पीतसमुद्रास जाऊन मिळत्ये, आणि दुसरी नाकिन शहराजवळ पासिफिक सागरास जाऊन मिळत्ये. या नद्यांचा उगम तिबेटात आहे असें ह्मणतात. एशियातील सर्व नद्यांत याची लांबी विशेष आहे.

तिबेट हा चीनच्या राज्याचा नैर्ऋत्य भाग आहे. याच्या उत्तरेस क्यूएनलन व दक्षिणेस हिमालय हे पर्वत आहेत. या दोहोंच्यामध्ये हा एक मोठा उंच प्रदेश आहे. समुद्राच्या सपाटीपेक्षा याची उंची १०,००० फूटांहून अधिक आहे, ह्मणून याच्या इतका उंच देश पृथ्वीत दुसरा क्रीणता नाही. याचा कांहीं भाग ओसाड आहे, आणि कांहीं बराच पिकाऊ आहे. एथें गहू, द्राक्षे व पुष्कळ प्रकारचीं फळे होण्यासारखी आहेत. एथील मुख्य धान्य व अन्न एका जातीचे काळे सातू हें आहे. सर्व देश उंच आहे यामुळे हवा थंड आहे; परंतु याच्या सभोवतीं पर्वत आहेत, व उत्तरेकडील थंड वारा क्यूएनलन पर्वतामुळे अटकला जातो, या कारणानें दुसऱ्या कित्येक सखल ठिकाणांपेक्षा एथें थंडी कमी आहे; परंतु पर्वतांतून जाण्याच्या काहीं वाटा आहेत, तेथील हवा थंड व रोगी आहे.

चिनीतारतरी व तिबेट याजमध्ये क्कोकोनूर अथवा निळें समुद्र या नावाची दोनशें कोस किंवा जाशी परिघाची पाण्य

भरलेली जागा आहे. तिचे पाणी कडू व खारट आहे आणि त्याला भरती ओहोटी येते.

तिबेटामधील पर्वतांत सोने, रूपे, शिसे, व तांबे ही सापडतात, परंतु यांतील मुख्य उत्पन्न मौल्यवान गुरे हे आहेत. बैल, बोकड, व मेंढे हीच तिबेटी लोकांची मोठी संपत्ति. एथे बकरे व मेंढे फारच चांगले व मोठे होतात. त्यांना ओझे वाहण्यासाठी लावतात. मेंढ्याची लोकर लांब व रेशमासारखी आहे. ती काश्मिरांत जाऊन तेथे तिच्या शाली होतात. एथे कस्तूरिकामृग ही फार आहेत. हा सुवासिक पदार्थ पुरुष जातीच्या मृगाच्या बेंबीमध्ये असतो. एथे याक ह्यंगून एक जनावर आहे, तेंही फार मौल्यवान आहे. याचे शेपूट मोठे शुबक्या सारखे असल्यामुळे त्याच्या चवऱ्या व अनेक दुसऱ्या वस्तु होतात. याला मराठी भाषेत वनगायी असें ह्मणतात.

हे लोक बुद्ध धर्म पाळतात. त्या धर्माचा मुख्य गुरु व राज्याचा अधिकारी याजला तालीलामा असें ह्मणतात. तो बुद्धाचा अवतार असें हे लोक समजतात. या देशाचे राज्य चिनाच्या अमलाखाली आहे.

एथील राजधानी लासा ही दक्षिणेकडे आहे. या शहराचा मुख्य भाग चांगला आहे. परंतु दूरदूरच्या गळ्या फारच मलीन आहेत. एथील कांहीं घर फक्त शिगाचा बांधिलला आहेत. त्या सुंदर रीतीने चित्रवलेली असतात, परंतु आत फार मलीन असतात तालीलामा हा या शहराच्या जवळच एके पर्वतात राहतो. या देशात सांपू ही मोठी नदी आहे.

केरीयाचे द्वीपकल्प हे, पीतसमुद्र व जपानचा समुद्र याज मध्ये व चिनाइ तारनरीच्या पूर्वेस आहे. हे चिनाच्या राज्यातच मोडने. चिनाचा राजा व ^{पाणी} आहे, आहे, परंतु

दुसरा पाहिल्यात खंडणी देवो. या सर्वे प्रांतभर एकपर्वत आहे. याचा उत्तरेकडील भाग ओसाड आहे, परंतु दक्षिणेस जमीन बरीच पिकाऊ आहे, व गुरे ही चागली आहेत. याचे मुख्य शहर किंकीतव हे किनाऱ्यापासून दूर आहे.

चिनाच्या जवळील फोरग्रोसा, लुकू, च्यूझान, व हेनान ही सर्व बेटे चिनाच्या अंमलांतली आहेत. पाहिल्यामध्ये ज्वालामुखी आहेत.

जपानचे राज्य.

यामध्ये निफान, जेश्यू, सिकाक्फ, व किश्यू ही चार मोठी व आणखी कित्येक लहान अशा बेटे आहेत. त्याच्या भागि चीनमांकरिया यांच्यामध्ये जपानचा समुद्र आहे.

या बेटात बहुत भयंकर, कठीण व दगडानीं भरलेले असे पर्वत आहेत. त्यांतून कित्येक ज्वालामुखी आहेत. यातील खोरीं पिकाऊ आहेत, व त्यांत पुष्कळ उपयुक्त पदार्थ होतात. जमीनीपासून उत्पन्न करण्यास लोक फार मेहनत करतात. एथे सोने, रूपे, लोखंड, तांबे व चागला कौळसा हे पदार्थ सांपडतात.

एथील मुख्य धर्माधिकार्याकडे सर्व धर्मप्रकरणी व राज्य प्रकरणी अधिकार आहे. परंतु बहिवाटीप्रमाणे सर्व ऐहिक अमळ बादशाहा चालवतो. परकी लोक आपल्या देशात येऊ न देण्या विषयी हे लोक चिनी लोकांपेक्षाही अधिक सावधगिरी ठेवतात; आणि यांच्या देशाला व्यापाराच्या सोयी जरी बहुत आहेत तरी शेकडों वर्षे पर्यंत ते दक्ष लोका खेरीज दुसन्या कोणत्याही लोकांचा तारवे आपल्या देशात येऊ देत नसत. आलीकडे मात्र दुसरे लोक जाऊ लागले आहेत.

हे लोक दोनशें कोस किंवा हेत. एथे रोगण दिलेल्या जि

नसा, मातीचीं भांडीं, रेशमी व कापसाचा वस्त्रे आणि पोळादाचे काम हीं होतात. मायाको या शहरीं मुख्य धर्माधिकारी राहातो, ह्यगून तेथील लोक त्यास मुख्य शहर असें मानतात. एथें एक काशाची भूर्ते एवढी मोदी आहे कीं तिचें एक बोटही वेगेंमध्ये सांपडत नाहीं. जेही शहर निफान वेटाच्या किनाऱ्यावर आहे. एथें बादशाहा राहातो. यास्तव हेंच मुख्य शहर मानलें पाहिजे. याखेरीज क्रिस्थू वेटात ताणासकी आणि अेस्सो यामध्ये हाकोदादी हीं मोठीं शहरे आहेत.

पूर्वेकडीलवेठांचासमूह अथवा आरकीपेल्लेगो या नावा-
वालीं एशियाच्या आग्नेयीस जीं सर्व लहानमोठीं वेढें आहेत तीं
येतात. ह्यांत अडाणी व रानटी लोकाची वस्ती आहे. परंतु युरो-
पियन लोक आलीकडे काहीं काहीं ठिकाणी येऊन राहिले आहेत.

हीं सर्व उष्णकटिबंधांत आहेत, तथापि यांत नद्या पुष्कळ
आहेत, तेगेंकरून हीं फारच सुपीक व मौल्यवान झालीं आहेत.

यांतून जपानच्याजवळ जीं आहेत त्यास फिलिपिन अथवा
मानिला असें ह्मणतात. त्यांतील सर्वांहून मोठ्याचें नाव लुझान.
हीं मोठ्याच्या ताब्यात आहेत.

ह्यामध्ये वनस्पति पुष्कळ व मोठमोठ्या झाडांनीं भरलेलीं
अटव्यरानें बहुत, आणि सोन्या रुप्याच्या कांहीं खाणीं हीं आहेत.
यातील मुख्य शहर मानिला हें लुझान वेटात आहे. एथें तंबा-
कूच्या विड्या फार चागल्या होतात, व त्या एथील एक मोठा
व्यापाराचा जिनस आहे.

याच्या दक्षिणेस मालुका व बादा हीं वेढें आहेत. या
दोन्ही समुदायास मसाल्याचीं वेढें असें ह्मणें आहे, कारण जाय-
फळे, लवंगा आणि दुसरे मर नके होतात

नितके दुसरे कोठे होत नाहीत. अंबायनावेटांत लवगा फार होतात. बांदा याल जायफळें पिकतात. ही सर्व बेटे दक्ष लोकांच्या ताब्यांत आहेत.

मसाल्याच्या बेटाच्या पश्चिमेस सिलिबीस ह्मणून एक वाकडें तिकडें बेट आहे. हें ही दक्ष लोकांच्या ताब्यांत आहे. एथून ते, तादूळ, चंदन, कापूस आणि गोडी मिरा हे जिन्नस नेतात- मकासर हें एथील मुख्य शहर. यावेटांतील लोकांस इतर बेटांतील लोकांपेक्षा व्यापाराची गोडी फार आहे, व ते हुशार व धैरवान आहेत.

याच्या पश्चिमेस बोर्निओ हें आहे. हें आस्त्रेलिया खेरोज करून सर्व पृथ्वीत मोठे बेट आहे. हें पिकाऊ व डोंगरी आहे परंतु यांतील हवा वाईट आहे. याच्यामधील प्रदेशाची फारशी माहिती नाही. कारण तेथे फार दुष्ट रानटी लोक आहेत. ते युरोपियन लोकांना आंत जाऊं दंत नाहीत. एथे सोने व हिरे सांपडतात. व वनस्पतिही पुष्कळ आहेत. यांत सागूच्या दाण्याचें झाड हें फार आहे.

ओरांगोतांग (रानमाणूस) ह्मणून जें सर्व वानर जातींत मोठे व काही प्रकारें माणसा सारखें जनावर तें एथे सांपडते. सरज्येम्सब्रुक ह्मणून एक साहशी इंग्रजे आहे, त्यानें या बेटाचा पुष्कळ शोध लावला आहे, व एथे चाचेलोक फार आहेत. ते काही अंशी कमी करण्या विषयी तो फार झटला आहे. यांतील वायव्ये कडील सारावक ह्मणून जो एक परगणा व शहर आहे तें त्याच्या ताब्यांत आहे; आणि यावरून याला राजाब्रुक असें नाव मिळालें आहे. उरी नेत्या उत्तरेस लावूअन ह्मणून एक लहान बेट आहे. याची दोनशें कोस किंसे.

जावा हें बेट बॉर्नेओच्या दक्षिणेस आहे. त्याच्या व याच्यामधें समुद्राचा फांटा आहे, त्याला जावासमुद्र असें ह्मणतात. एशियाच्या आसपास जीं सर्व बेटें आहेत, त्यापैकीं हें उत्कृष्ट व श्रीमान् आहे वनस्पत्योत्पन्न पदार्थ एथें फार होतात; त्यातून मुख्य भात, सागू, साखर, मिर्रीं, कापूस व काफी हीं आहेत.

यामधें उच्च पर्वताची एक रांग जात्ये, तींत कित्येक ज्वालामुखी आहेत याशिवाय यामध्यें मोठमोठालीं रानें पसरली आहेत; त्यामध्यें पुष्कळ सागवान उत्पन्न होतो. एथें दक्ष लोकांचें मुख्य शहर बतविया आहे, त्यांत सपत्ति पुष्कळ आहे, व व्यापार फार होत असतो. हिंदी महासागरातील वगैरे जीं दक्ष लोकांचीं स्थानें आहेत त्या सर्वांची ही राजधानी आहे.

सुमात्राबेट जावाच्या वायव्येस व त्याच्या व मलाया द्वीपकल्पाच्या मध्यें आहे या द्वीपकल्पाच्या व सुमात्राच्यामध्यें जो समुद्राचा भाग आहे त्याला मलाकाचीसामुद्रधुनी असें ह्मणतात. याचे विषुववृत्तानें दोन बहुधा सारखे भाग जाहले आहेत. या सर्व बेटांमधून पर्वतांची एक रांग जात्ये; यापैकीं काहीं ज्वाला मुखी आहेत. या सर्वांत उच्च जो आफिर पर्वत तो समुद्राच्या सपाटीवर तैराहजार आठशें फुटीपेक्षा जास्ती उच्च आहे. हे पर्वत या बेटाच्या पश्चिमभागीं आहेत. यामुळें यांतील नद्या पूर्ववाहिनी आहेत.

याच्या मध्यभागीं मोठीं मोठीं पुष्कळ रानें आहेत; व यात वनस्पत्योत्पन्न पदार्थ बहुत होतात. त्यांत कापूस व मिर्रीं हे मुख्य-एथें मौल्यवान धातु ही पुष्कळ होतात. याच्या पूर्व किनाऱ्यावर बांका ह्मणून जें लहानसें बेट आहे तेंथे कधील पुष्कळ होतें. या बेटाच्या वायव्य टोंकाशीं एचीन ह्मणून परगणा आहे, तेंथे चांगले तडू होतात.

सुमात्राच्या दक्षिणभागीं दचलोक येऊन राहिले आहेत. त्यांचे मुख्य ठिकाण बेंकूलन हे आहे. परंतु उत्तरेकडे मलाय व गैरे पुष्कळ रानटी लोक राहातात. या सर्व बेटांमध्ये मलाय लोक आढळतात.

मलाया.

सुमात्राच्या समोर एशिया खंडांत मलायाचे द्वीपकल्प आहे. ही एक जमीनीची लाव व अरूढ पट्टी आहे; व ती वायव्येपासून आग्नेयीकडे जात्ये. तीमध्ये एक पर्वतांची रांग आहे, तिजवर रान पुष्कळ आहे. या देशांत अनेक जातींचे लोक राहातात. ते फार आडाणी आहेत; व नेहेमी सर्व देशभर फिरत असतात. मलाय लोक सुमात्रा बेटातून एथे आले. आतां ते या बहुतेक देशाचे मालक होऊन राहिले आहेत.

या देशांत सिंगापूर, मलाका, पिनांग, आणि बेलस्ली प्रांत हे आहेत. एथे इंग्रज लोक राहातात. सिंगापूर हें एक लहानसें आग्नेयीकडील टोंकाजवळ बेट आहे. यांतील बंदर सुरक्षित व चांगलें आहे. मलाकाच्या सामुद्रधुनींतून ज्या आग्नेयी चिनेला जातात त्यांना बरवा करण्यास हें फार चांगलें ठिकाण आहे. मलाका हें शहर पश्चिम किनाऱ्यावर आहे. पिनांग अथवा प्रिन्सआव्हेल्स बेट याच्यावर आहे. आणि बेलस्लीप्रांत पिनागाच्या समोर एशियांत आहे. मागोस्तीन (राताबा) ह्मणून जें एक स्वादिष्ट फळ तें मलाकाच्या सामुद्रधुनींतून येतें.

सयाम (सुत्त).

सयाम, याच्या पूर्वेस कोचिनचीन व शान; दक्षिणेस सयामचे आखान; पश्चिमेस इंग्रजांच्या अमलातील तेनासेरिम व पीगू हे प्रांत

आहेत. हा सर्व देश एक पिकाऊ खोरे आहे असें ह्मटल्यास चिना
 नाही. याच्या दोन बाजूस पर्वताच्या उच रागा आहेत; व यामधून-
 मानाम नदी वाहत्ये-

एथेंमुख्यत्वे करून भात, साखर, व कालामरा हा होतात.
 उत्तरेकडील बाजूस मौल्यवान खनिज पदार्थ सापडतात. एथील
 अरण्यांत मोठे व पाढरे हत्ती असतात. त्याजवर हे लोक फार
 मक्षता करतात, व त्यांची पूजाही करतात.

यादेशांत राजा राज्य चालवतो. पूर्वी हा राजा त्रितिस लो-
 कास तेथेंव्यापार करण्यात फार अडचणी आणें, परंतु हल्लीच्या
 राजानें त्याजवरार व्यापार करण्याविषयीं, राजधानी जवळ राह-
 ण्याविषयीं, व तारवें बाधण्याविषयीं बगैरे तह केला आहे.

या देशाची राजधानी वान्काक ही मिनाम नदीच्या मु-
 खापासून थोडे अंतरावर आहे. या शहरांत मोठा चमत्कार हा
 आहे कीं, लांकडाच्या ताळ्या करून त्यांजवर बाधून नदींत तरंगत
 ठेवलेली घरे हजारों आहेत. तीं नदीमध्ये मजबून खांब पुरून
 त्यांस बाधलेली असतात. एथील जुनी राजधानी गुदीया ही त्याच-
 नदीवर आंत आहे.

कोचिनचीन.

मगेंच्या पलीकडील हिंदुस्थान अथवा पूर्वहिंदुस्थान अस-
 ज्या द्वीपकल्पास ह्मणतात त्याच्या सर्व पूर्व किनाऱ्यास कोचिन-
 चीन हें नाव आहे. याला कधीं कधीं आनाम असें ही ह्मणतात.
 याच्या मर्यादा पूर्वेस चिनीसमुद्र, दक्षिणेस चिनीसमुद्र व सया-
 माचें आखात; पश्चिमेस सयाम आणि मान देश; आणि उत्तरेस
 चीन. या सर्व देशांतून दक्षिणेसह जाणाऱ्या दोन पर्वतांच्या
 रागा आहेत; व हा सर्व देशदेग्याच्या रेंवाच्या जालेला आहे.

यात माठ माठालों रान आहेत; व वनस्पत्योत्पन्न पदार्थ पुष्कळ हो-
तात, त्यांत रेवाचिनीचा शिरा, दालचिनी (हा जिन्नस पूर्वी एथे
शाला) काड्याची लाख व पूर्वेकडील शेतात पिकणारे साधारण
जिन्नस, हे मुख्य आहेत.

या देशांत दोन जातींचे लोक राहतात; एक स्वदेशीय,
व दुसरे आनाम. पूर्वी चिनी लोकांनी हा देश जिंकून घेऊन आंत व
साहात केली; त्यांपासून झालेली जी प्रजा तिला आनाम असें ह्मण-
तात, एथील स्वदेशीय लोक डोंगराच्या आसमतात राहतात. सु-
गारें मार्गाल शतकाच्या अखेरस कांगशांग याणें हा सर्व देश
जिंकून एक राज्य केलें. याला कांहीं युरोपियन लोकांची मदत
मिळाली होती. त्यांच्या आश्रयानें याणें आपल्या फौजेला कवाईत
शिकविली, आरमार तयार केलें, व युरोपियन लोकांच्या रीतीप्रमा-
ने किछे हा बायलें.

कोचिनचीन देशात चांगले व पुष्कळ गृहपक्षी होतात.
यांतून एकजात आलीकडे युरोपांत नेली आहे. तिची सतति तेथे
चांगली होत चालली आहे.

यांतून डोनार्ड व क्यांबोडिया या नद्या वाहतात. यांपैकी
दुसरी ही फार चांगली आहे. पहिलीवर सायगांव बंदर आहे.

या देशाचें राजधानीचें नाव ह्यू. हें शहर सायगावाच्या
इतके मोठें किंवा महत्वाचें नाहीं. उत्तरेकडे कशू ह्मणून बरेंच
मोठें शहर आहे.

शानदेश.

चीन, कोचिनचीन सयाम व ब्रह्मदेश याच्या मध्ये शान
लोकाचा देश आहे. यांत फारजातींचे लोक राहतात. त्यांतून कांहीं
स्वतंत्र आहेत, व कांहीं वर सर्गितरीया राजांचे अमलांत आहेत.

त्यातून एक जातीला लेआस असें ह्मणतात; व यावरून सर्व देशाला कधीकधीं हें नाव लावतात. हा देश डोंगरी आहे. यांत रानें रानें व धातु पुष्कळ आहेत असा अदमास आहे; परंतु या देशाची युरोपियन लोकांस अद्यापि पक्की माहिती नाही.

शान लोक, शूर व कुशल आहेत. रोगणाच्या पेढ्या व रेशमी जिनसा करण्यामध्ये ते मोठे कसबी आहेत. जांना इकडे पेगू तडू असें ह्मणतात, ते या देशचे. हे लोक त्यांना पेगू व ब्रह्म या देशांत आणतात, आणि तेथून मग ते हिंदुस्थानांत येतात.

ब्रह्मदेश.

ब्रह्मदेश, चीन आणि शान यांच्या पश्चिमेस आहे. यामध्ये लहान लहान टेंकड्या आहेत आणि टोंकाशीं मात्र कांहीं डोंगर आहेत. इरावती ही सुंदर नदी यामधून वाहत्ये. ही दक्षिण वाहिनी होऊन रांगून याच्या थोडीशी खाली समुद्रास मिळत्ये.

यादेशांत खनिज पदार्थ पुष्कळ निघतात; त्यांत शिलारस हा मुख्य. हा रोगणासारखा दाढ असून कोळशाच्या जवळच्या खडकांतून बाहेर थवथवून निघतो. ब्रह्मी लोक याला तेला प्रमाणें दिव्यांत जाळतात, अगर राखेंत अथवा मार्तांत मिसळून चुलींत सर्पणा प्रमाणें जाळतात. सोने, रुपें, लोखंड, शिसें, कधील आणि सुर्मा या धातू ब्रह्म देशात सांपडतात. उत्तर प्रांतांत पुष्कराज, नीळ वगैरे रानें सांपडतात. अमीरपूर राजधानीजवळ संगमरवरी दगडाच्या स्वर्णा आहेत. आणि कित्येक ठिकाणी कोळसा ही सांपडतो. यांतील मोठ्या रानांत सागवानही पुष्कळ आहे, तो तारवें बांधण्यास फार उपयोगी पडतो.

ब्रह्मी लोक कुशल आहेत. रेशमाची वस्त्रें व सुंदर वा-

दोळे रोगण दिलेले करडे हे करतान; परंतु शान लोकासारखे हे नाहीत. ते शूर आणि चपल आहेत. आपल्या लढाऊ तारवांच्या कामान हे हुशार आहेत. ही तारवे इरावती नदीवर नेहेमी पुष्कळ असतात.

ब्रह्मी लोक बुद्ध धर्माचे आहेत. एथे राज्य, राजा आपणे इच्छे प्रमाणे करतो या देशातील काही मोठमोठाले परगणे आली कडे इंग्रजांच्या अमलात आले आहेत.

याचा राजधानी अमरपूर ही एका लहान शीकल्पांत इरावती नदी आणि एक मोठे सरोवर यांच्यामध्ये आहे. हे शहर दुरून फारच चांगले दिसते. याच्या दोन प्राचीन राजधान्या आवा आणि सागेन ह्या होत्या. पहिली आता अगदी मोडून तेथे काही देवळे, बागा व राने हीं मात्र आहेत. सागेन इरावती नदीवर आहे. तिजवरील आलीकडचे आवा शहर याला ही राजधानी ह्या टल्यास चिंता नाही, कारण ब्रह्मी लोक, कधी आवा याल आणि कधी अमरपूर याला राजधानी असे मानतात.

ब्रह्मदेशाजवळील इंग्रजीराज्याखालचे परगणे.

- पगु, आराकान, आसाम आणि तेनासेरिमप्रात हे परगणे इंग्रजांच्या अमलात आहेत. आराकान आणि आसाम यांमध्ये बंगालदलाख्याचा काही भाग आहे.

समुद्र आणि सयाम देश यांमधील जी अरुंद जमीनीची पट्टी तिन्हा तेनासेरिमप्रात असें ह्मणतात. याच्या आणि पेगूच्या मध्ये सालवीन अथवा भार्तवान ही नदी आहे. हा देश डोंगरी आहे, व यान राने फार आहेत, यामुळे शहरा शहरामधील व्यवहार अळ पागांने होतो. सांगिते, स्वाय, ये, आणि भार्त-

वान हे परगणे आहेत. मुलमेन हें यातील मुख्य शहर; हें या भागातील इयेजाच्या फौजेचें ही ठाणें आहे.

पगुप्रांत ब्रह्मा लोकापासून इयेजांनीं १८५२ त घेतला. हा वरील प्रांताच्या उत्तरेस आहे. त्याच्या व याच्यामध्ये सालवीन नदी आहे. हा पिकाऊ देश आहे, व पुष्कळ प्रकारें आवडत्या प्रमाणेंच आहे. अतर्भागी लहान लहान डोंगर आहेत; आणि इरावती नदी उत्तरेकडून दक्षिणेस या सर्व देशांतून जात्ये. यातील मुख्य शहर रांगून हें इरावती नदीच्या एका मुखावर मोठें बंदर आहे. प्रोम इरावतीवर आहे, आणि तांगू हें सितांग या नदीवर आहे. पेगू ही नावाची राजधानी आहे, परंतु हें काहीं मोठें शहर नाहीं. वासीन इरावतीच्या एका मुखाजवळ आहे.

बासीनपरगण्याच्या उत्तरेस आराकान प्रांत आहे. ही लांब व अरुद जमीनीची पट्टी आहे. हा प्रांत आणि पेगू व ब्रह्मा यांच्यामध्ये दाट रानानें भरलेले उच पर्वत आहेत. यां पर्वताच्या आणि बगालच्या उपसागरामधील प्रदेश रानानें भरलेला आहे. यामुळें दळण वळण नद्यांनीं ठेवावें लागतें. आराकान ही यांतील पूर्वीची राजधानी होती; परंतु आकिआब ही हल्लीं झाली आहे. आकिआब व कियकफिय एथें इयेजांच्या छावण्या असतात. आराकान प्रांतामध्ये मुख्यत्वे करून मग लोक राहतात

आसाम ब्रह्म देशाच्या ईशान्येस आहे हा पिकाऊ आहे. यामधून ब्रह्मपुत्रा नदी वाहत्ये. याच्या चोंही बाजूस बहुतकरून डोंगर आहेत.

या परगण्यात वनस्पत्यान्पन्नपदार्थे पुष्कळ हातात, त्यांत चर्बीचें झाड, कान आणि चहा हीं मुख्ये. यांतील नद्यांच्या वाळुमध्ये मोर्ने सापडतें. रंगमी वस्त्रे करण्याचें एथें पुष्कळ कारखाने

ने आहेत. एथून बगाल्यात सेने पुष्कळ जाते. जोडात आणि रंगपूर ही यात मुख्य शहरे आहेत.

हिंदुस्थान.

यादेशाकडे आपणास इतर देशांपेक्षा विशेष लक्ष दिलें पाहिजे, कारण हा आमचा देश व आम्ही यांत राहतो.

हिंदुस्थान किंवा इंदिया हा देश हिंदामहासागर यांतील एक मोठें द्वीपकल्प आहे; व यां सागरास हें नाव यावरूनच पडलें आहे. याच्या उत्तरेस हिमालय पर्वताची रांग आहे. या रांगेत सर्व पृथ्वीमध्ये उच उच असे डोंगर आहेत. पूर्वेस आसाम, ब्रह्मा, आराकान, आणि बगालचाउपसागर आहे; दक्षिणेस हिंदीमहासागर; पश्चिमेस तो व सिंधुनद, आफगाणिस्थान व बलूचिस्थान ही आहेत. हिंदुस्थानाचा उत्तरभाग त्रिकोणाकृति असून कांहींसा एशिया खंडात गेलेला आहे; परंतु गंगेच्या मुखापासून तो सिंधूच्या मुखापर्यंत बहुतेक सर्व भाग वर सांगितल्या प्रमाणें द्वीपकल्प आहे. सिंहलद्वीप हें सुंदर बेट, याच्या दक्षिणेस व मद्रास व तिणवल्ली प्रांताजवळ आहे.

विंध्याद्वि पर्वतानें या देशाचे दोन भाग जाहले आहेत. उत्तरेच्या भागास कधी कधी हिंदुस्थान असें विशेषे करून ह्मणतात, व दक्षिणेच्या भागास दक्षिण असें ह्मणतात, परंतु हें नाव कधी कधी विंध्याद्वि पर्वत व कृष्णा नदी यामधील प्रदेशालाच लावतात. हिंदुस्थानाच्या उत्तर सीमेचे डोबे आंगचे हाला व सोलिमान पर्वत, मधील हिमालय पर्वत, व उजवेकडील आसाम व चित्तगोंगचे पर्वत असे मिळून एक अर्ध वर्तुळहोतें. हें अर्धवर्तुळ व इतर बाजूचा समुद्र येणेंकरून हा सर्व देश पृथ्वीच्या इतर भागापासून निरालाच होऊन गेला आहे.

हिमालयाच्या शिखरावर सदादित बर्फ असते; परंतु त्याच्या वाजूवरील वनस्पति व सर्व रचना विशाल व फारच शोभायमान आहे. हा पर्वत पूर्वी सांगितल्या प्रमाणे सर्व पृथ्वीत उंच आहे यांतील कंचिनगंगा हें शिखर समुद्राच्या पृष्ठभागापासून २८१७७ फूट उंच आहे; व एवरेस्त अथवा चिमलागिरी ह्मणजे आलीकडे मोजलेले शिखर ते २९००० फूट उंच आहे.

उत्तर हिंदुस्थानांत, सिंधु व गंगा या नद्यांचे काठाचे सपाटीचे प्रदेश, सिंधूच्या पूर्वेचे मोठे रेंतीचे मैदान, व जिच्या दक्षिणेस विंध्याद्रि पर्वत आहे ती उंच जमीन अशी आहेत. सिंधु नद्याच्या दोन्ही काठांवर पंजाब अथवा पाच नद्यांचा मुलूख व सिंध हे प्रांत आहेत. यापैकी सिंध हा जलूचिस्थान व हिंदुस्थान यांच्यामध्ये आहे

गंगेच्या तीरचा सपाट प्रदेश हा सर्व हिंदुस्थानांत सुपीक आहे. हिंदूलोक वायव्येकडून येऊन प्रथम येथे राहिले असे इतिहासावरून कळते; यामध्ये त्यांच्या धर्मातील पुष्कळ पवित्र स्थाने व मुख्य नद्या आहेत; आणि साप्रत इंग्रजी राज्याची राजधानी व सुखीप्रात यातच आहेत.

सिंधदेशाच्या पूर्वेस मोठे ओसाड मैदान आहे. विंध्याद्रि पर्वताच्या उत्तरेकडील ह्मणजे मध्यहिंदुस्थानातील डोंगराचे माथ्यावरील सपाट प्रदेशाची हवा, त्याच्या सभोवते जे प्रांत आहेत त्यापेक्षा, थंड व आरोग्य कारक आहे.

दक्षिण हें एक डोंगराचे माथ्यावरील मोठे मैदान आहे. याच्या सर्व वाजूस पर्वत आहेत. पूर्वेच्यास पूर्वघाट आणि पश्चिमेच्यास पश्चिमघाट असे ह्मणतात हा दुसरा पर्वत, पश्चिम किना

प्याशीं समांतर असून कोठें कोठें फार उंच आहे; आणि पहिला कृष्णा नदीपासून मद्रासेच्या अक्षाशा पर्यंत पूर्वेकडे किंवा ज्यास कारोयांदल असें म्हणतात त्या किनाऱ्याशीं समांतर जातो; नंतर पश्चिमेकडे वळून नीळगिरीशीं पश्चिमघाटास मिळतो. एथें या पर्वताची उंची सर्व ठिकाणापेक्षा अधिक आहे. कृष्णेपासून उत्तरेकडे कटक पर्यंत एक टेंकड्यांची रांग जात्ये; ती पूर्वघाटाप्रमाणें वाकडी तिकडी व मधून मधून तुटलेली अशी आहे.

घाट आणि समुद्र यांमध्ये जो या देशाचा सखल भाग आहे तो बहुधा पिकाळ आहे. पश्चिम किनाऱ्या जवळ जी सपाट पट्टी आहे ती अरुंद व खडकळ आहे, परंतु पूर्वेकडील मोठी आहे. तिचे कर्नाटक आणि उत्तरसरकार्स हे दोन परगणे झाले आहेत.

दक्षिणेमधून मोठाल्या नद्या पुष्कळ वाहतात. त्या बहुतेक पूर्व वाहिनी आहेत. गोदावरी, भीमा, कृष्णा, विन्नार आणि कावेरी या त्यापैकीं मोठ्या आहेत; नर्मदा व नापी ह्या त्यांच्या उत्तरेस आहेत. त्या पश्चिम वाहिनी होऊन खंवायतच्या आखातास जातात.

ह्रदुस्थानाचा ह्या बहुधा फार उष्ण आहे; परंतु उंच डोंगरां प्रदेशांतील सखल परगण्यापेक्षा बरी असत्ये. उन्हाळा बहुधा फाल्गुनापासून ज्येष्ठ अखेर पर्यंत असतो; परंतु या देशाचा विस्तार फार मोठा असल्यामुळे पाऊस सर्व प्रांतात एकदम पडू लागत नाही, तें कळून ऋतु एकाच काळीं सर्व ठिकाणीं सुरू होत नाहींत. पावसाळा व त्याजबरोबरील नैर्ऋत्ये कडून वाहणारा वारा बहुधा पश्चिमेकडे व तो वैशाखाच्या सुमारास सुरू होतो; परंतु बहुतेक पाऊस अश्विन व

कार्तिक या दोन महिन्यांत, जेव्हा ईशान्येकडून वारा सुरू होतो, तेव्हा लागतो. पावसाळ्यात हवा बहुधा थंड असत्ये, परंतु कधी कधी घाम येऊन उष्ण होऊन लागतो. हिवाळा सुखावह व आनंदकारक असतो, परंतु डोंगरमाथा व उत्तरेकडील परगणे खेरीज करून बाकीच्या ठिकाणी थंडीफार नसत्ये. कधी कधी कित्येक दिवस पर्यंत सारखा वारा वाहतो; त्यावेळीं जा उष्णता होत्ये ती फारच व्याकूल करित्ये. किनाऱ्यावरील प्रांतात वारवार हा उष्णवारा, सुटल्यानंतर समुद्राकडून गार हवा सुरू होत्ये ती उष्णवाऱ्याच्या पाठिमागून लागलीच आल्याने फारच सौख्यदायक वाटत्ये.

हिंदुस्थानामध्ये वनस्पत्योत्पन्न पदार्थ फार व मौल्यवान आहेत. आर्ही ऐथें फक्त मुख्य मुख्य मात्र सांगतो. नारळ, सागू व त्याच जातीचीं अनेक झाडे यादेशात बहुत आहेत. नारळाचे अनेक उपयोग होतात; फळ खातात, व त्यापासून तेल ही चांगले निघते, नरोव्याचीं भांडीं करतात, काथ्याच्या दोऱ्या चांगल्या होतात, आणि ^{धुरांस} पन्हळ, व कोठिंबे वगैरे ^{सल्यासु} होतात.

या देशात राने पर्वतावर किंवा त्यांच्या पायथ्याशीं मात्र असतात. सागवान पुष्कळ होतो; तो तारवें बाधण्यास उपयोगी पडतो. अनूस, चंदन व शिसवी याचें सुशोभितलांकडी सामान ही होतें. याखेरीज मसाल्याचे पदार्थ, सुवासिक चीक, व औषधीवनस्पति ह्या पुष्कळ होतात. पुष्कळ अरण्ये, त्यांत मुख्यत्वे करून पर्वताच्या पायथ्यावरील, अगदी अगम्य आहेत; व तीं अशीं अरण्याचें विशेष कारण हें की, वृक्षाच्या खालीं लहान लहान झुडपें, व बावू आणि येत वगैरे यांच्यावेळी फार दाट असतात. ज्या ज्या

ठिकारणी वस्ती आहे तेथे तेथे आंबा, चिंच, अथवा माड वगैरे झाडाच्या राया छायेसाठी अथवा फळांसाठी केलेल्या असतात. यांखेरीज उत्पन्न होणारी अशी लहान मोठी झाडे पुष्कळ आहेत. त्यातून केळ, शिताफळ, नारिंगी, अननस, आणि लिंबी हीं बहुत करून सर्व परगण्यात असतात. प्रत्येक प्रांतात जीं झाडे विशेषें करून असतील, ती त्या प्रांताचें वर्णन करत्येवेळीं सांगितली जातील.

हिंदुस्थानात शेतीच्या उत्पन्नापैकी भात हें एक मुख्य आहे; बहुतेक देशांत सुखी लोकांचें मुख्य अन्न हेंच आहे. गरीब लोक गहू, जोंधळा, बाजरी वगैरे खाऊन राहतात. व तांदूळ सर्व प्रांतांत सारखेच खातात असें नाही; कांहीं प्रांतांत कमी खातात कांहीं प्रांतांत जास्ती खातात. याशिवाय हरभरे, मका, व बरग ही धान्यें होतात.

एथें नीळ, ऊस व कापूस हे जिन्नस चागले होतात, कारण एथील हवा त्यांना जस्तें पाहिजे तशी आहे. हे एथील व्यापारातील फायद्याच्या जिन्नसां पैकीं असा मसाल्याचें सामान, तम वगैरे मसाल्यां ल्यवान धातु, व उत्तम कापड, हे जिन्नस मुख्यत्वे करून हार प्राचीन काळीं एथून बाहेर जात असत. आणि शेकडों वर्षे पर्यंत यादेशाशीं व्यापार करणें हा क्रिफायतीचा धंदा असे. ज्या ज्या गावातून हा माल जाई ते ते येणेकरून मातबर व बलाढ्य होऊन गेले. हा व्यापार अजून ही उत्पन्नाचा आहे, परंतु आतां तो मुख्यत्वे करून अफू, नीळ, तांदूळ, कापूस, व साखर यांचा आहे. हे दोन शेंकडचे जिन्नस सांप्रत दुसऱ्या देशांत एथच्या पेक्षां पुष्कळ व चागले होतात.

या देशांतील खनिजपदार्थ पुष्कळ व मौल्यवान आहेत. एथें केव्हां केव्हां मोठे मोठे व फार काश्मिरी हिरे सापडतात.

साणीक, पुष्कराज, व इतर रत्ने, व नदीच्या रतीमध्ये साऱ्यासु-
 प्याचे ऋण हे सांपडतात. परंतु एथील मुख्य व फार उपयोगी
 धातु लोखंड ही आहे. उत्तम प्रकारचा कोळसा बंगाल्यांत रां-
 णीगज शहराजवळ सांपडतो; व याखेरीज इतर ठिकाणीही तो
 पुष्कळ आहे असा अदमास आहे.

पेढ्या, करंड्या व इतर सुंदर दिसणारे सामान करण्यात
 हिंदू लोक कुशल आहेत. मलमल, शाली व इतर प्रकारची वस्त्रे
 करण्याविषयी प्राचीनकाळापासून यांची प्रख्याति आहे. परंतु यंत्रे
 नसल्यामुळे ही तयार करण्यास मेहेनत फार पडत्ये; यामुळे याच्या
 व्यापार जितका व्हावा तितका होत नाही. एथे तंबाकू पुष्कळ-
 होतो; व त्याच्या चांगल्या विड्या करतात.

हिंदुस्थानातील लोक हिंदू व मुसलमान असे दोन जा-
 तीचे आहेत असे ह्मटल्यास चिंता नाही. याशिवाय दुसऱ्या जाती-
 चे अनेक लोक एथे येऊन राहिले आहेत, परंतु त्या सर्वांवि-
 षयी एथे सांगणे अशक्य. या दुसऱ्या पैकीं सर्वांत फार व वजन
 दार असे इंग्रज आहेत. यांचे हातांत राज्य आहे, परंतु एथील
 हवा त्यांचे प्रकृतीस मानत नसल्यामुळे ते एथे बहुधा घरे दारें
 करून राहत नाहींत.

हिंदू हे जरी एथील अगदीं प्रथमचे राहणारे लोक नव्हत,
 तथापि इतिहासामध्ये यांचेच वर्णन प्रथम आढळते. यांचा प्राची-
 न इतिहास जरी आपणाला फार थोडा माहित आहे, तरीत्या
 थोडक्या वरून असे कळते कीं, एका सुखेर्गे सर्व एशियांत, यहु-
 दी लोक खेरीज करून, हे मोठे सुधारलेले, सुखी व प्रौढ दशेस
 आलेले लोक होते. युरोपांत जे मोठे प्रख्यात लोक झाले ते
 उदयास येण्याच्या पूर्वी, हे लोक दगड कोरणे, शिल्पविद्या व कवि-

ना यात, यांच्या आसमतांतील इतर लोकांपेक्षा, फारच शाहाणे होते. परंतु यादेशाचें ठिकाण इतर देशापासून एकीकडे आहे, व या लोकांच्या सर्व रीतिभाती व स्वभाव इतर लोकां बराबर मिसळण्यासारखा नाही, येणेकरून त्याबरोबर यांचा व्यवहार फारसा राहिला नाही; आणि हे जसे होते तसेच राहिले. प्राचीन काळी हा देश पाहिलेला कोणी परकी मनुष्य आता येऊन जर पाहिल, तर ज्या ज्या गोष्टी पूर्वी होत्या त्याच गोष्टी नशाच अद्याप आहेत असे त्याला दिसेल. परकी लोकांनी जें याचें पूर्वी वर्णन करून ठेविलें आहे तें अद्यापि तसेच नजरेंस येतें. जेथें कांहीं फारफेर झाला आहे तो किंबहुना वाईटच झाला आहे.

या लोकांत थोड्या, मोठ्या व पुष्कळ किरकोळ जाती झालेल्या आहेत; या जाती फार प्राचीन काळापासून आहेत. जे अनेक व्यवहार मनुष्ये एकमेकांच्या उपजीवनासाठी किंवा सौख्यासाठी करतात, ते सर्व एकेकाच जातीमध्ये राहिले आहेत, तेणेकरून यांच्या कामांत सुधारणा होत नाही; परंतु हे सर्व पालटण्यास आलीकडे आरंभ झाला आहे.

मुसलमान प्रजेपैकी बहुतेक प्रजा, इराण व अफगाणिस्थान एथून जे मुसलमान राजे हिंदुस्थानावर स्वान्या करित गेले, त्यांबरोबर जे लोक होते, त्यांची वंशज, अगर त्या राजांची वंशज आहे. या लोकांनी बहुतकरून सर्व देश आपल्या अमलांत आणून मोठें राज्य स्थापन केलें. आ. त्यांची उत्तर हिंदुस्थानात दिल्ली ही राजधानी होती.

सांप्रत यादेशाचें राज्य इंग्रज लोकांच्या हातीं आहे. या राज्यातील सर्व हुद्यांच्या जागा, जमावदी व न्याय करण्याची व्यवस्था, व इतर सर्व कारभार त्यांचे हातीं आहे; व हे सर्व राज्य वि-

लायतेची जी राणी आहे तिच्या राज्याचा एक भाग आहे. परंतु
ते आरंभी त्या देशातील एका व्यापारी मंडळीने मिळविले-

या सर्व राज्याचे पांच मोठे इलाखे केले आहेत ते गवर
नर व लेफ्टिनेंटगवरनर याचे अमलाखाली ठेविलेले आहेत.
यां खेरीज कांहीं मोठाले प्रांत कमीशनर ह्मणून मोठे हुद्देदार
आहेत त्यांच्या ताब्यात आहेत. बंगाल, वायव्यप्रांत, व पंजाब
एथे लेफ्टिनेंटगवरनर आहेत; मद्रास आणि मुंबई एथे गवर-
नर आहेत; अयोध्या, निजाबादून कर्जाबदल मिळालेला मुलू-
ख, नागपूर, सिंध, व बंगालच्या पूर्वेकडील पेशू व तेनासेरिम
वगैरे प्रांतात कमिशनर आहेत. एकदर सर्व राज्यावर गवरनर
जनरल आणि वॉईसराय ह्मणून एक मोठा हुद्देदार आहे. वा-
ईसराय व गवरनर याना मतलत देण्यासाठी कौंसलदार आहेत.

प्रांतांतील कच्चा कारभार करण्यांत कलेक्टर व माजि-
स्त्रेत अगर यांजसारखे दुसरे हुद्देदार नेमले आहेत. न्याय कर-
ण्यास न्यायाधीश किंवा जज्य आहेत, या सर्वांच्या मदतीस
नवीन आलेले तरुण इंग्रेज लोक ठेविले आहेत. प्रत्येक कलेक्टरा
चा एका लहान परगण्यावर अमल असतो. त्या परगण्याचे कि-
त्येक भाग करून त्यांवर एतदेशीय कामगार नेमले आहेत, त्यांस
तेहेशिलदार अथवा मामलेदार असें ह्मणतात; व त्यांच्या हा-
ताखाली प्रांताच्या विस्तारा प्रमाणें अगर जमाबंदी प्रमाणें दुसरे
लहान कामगार ठेविले आहेत. या प्रांतांखेरीज पुष्कळ लहान ल-
हान जाहागिरी व संस्थाने वगैरे आहेत, तीं एतदेशीय लोकांच्या
ताब्यात आहेत ते इंग्रेज सरकारास कांहीं खंडणी देऊन आपले
ताब्याताल वसूल वगैरे आपणच करतात.

इंग्रिजांच्या राज्यात कलकत्ता, मद्रास व मुंबई हीं तीन-
मुख्य शहरें आहेत. कलकत्ता हें गंगेच्या पश्चिमेकडील तिच्या
हुगळी नामक शाखेवर समुद्रापासून सुमारे पंनास कोशावर
आहे. मद्रास पूर्वकिनाऱ्यावर दक्षिणेस आहे. मुंबई पश्चिम कि-
नाऱ्यावर उत्तरेकडे त्याचनाव्याच्या एका बेटावर आहे.

वर सांगितलेल्या राज्याखेरीज पुष्कळ राज्ये इंग्रिजांचे आश्रया
खाली आहेत; व नेपाळ आणि भूतान हीं अगदीं स्वतंत्र हीं
आहेत. आश्रयाखालचे राज्यांत काहीं मुसलमान व काहीं हिंदू
राजे आहेत. यांच्यादरबारीं इंग्रिजांकडील एक एक रसिदेंत अस-
तो. अशा प्रकारच्या राज्यांतील मुख्य हैदराबाद अथवा नि-
जामाचेंराज्य, ग्वाल्हेर अथवा शिंद्यांचेराज्य, महिसूर, त्रावण-
कोर, काश्मीर आणि गुजरात अथवा गाइकवाडाचेंराज्य
हीं आहेत.

पूर्वी या देशांत फ्रेंच यांचा पुष्कळ अंमल होता. त्यांचे
ताब्यांत अद्याप यःकश्चित् काहीं ठिकाणें आहेत. त्यांत मद्रा-
सच्या दक्षिणेस पोंदेशरी हें मुख्य आहे. याशिवाय कलकत्या
जवळ चंद्रनगर, राज्यमंड्रि परगण्यांत यानाम, तंजावरांत
कारीकल आणि पश्चिम किनाऱ्यावर तेल्लीच्यरीजवळ मही
हीं आहेत.

मद्रास व मुंबई इलाख्यांच्या सीमेशीं पश्चिम किनाऱ्यावर गो-
वें हें पोर्तुगाल लोकांचें आहे. पूर्वी हें यालोकांच्या या देशातील
सस्थानाचें मुख्य शहर व व्यापाराचें मोठें ठिकाण होतें. परंतु
आता यापसून त्यालोकांस विशेष फायदा होत नाही. मुंबईच्या
उत्तरेस दमण आणि गुजरातेजवळ एका लहानशा बेटांत दीव ही
ही त्यांच्याच ताब्यांत आहेत. [आ-

विंध्याद्रि पर्वतानें हिंदुस्थानाचे दोन भाग झाले आहेत, असें जरी आधी वर सांगितलें आहे, तथापि कित्येक भूगोल लिहिणारे याचे चार भाग करतात; ते असे; उत्तरहिंदुस्थान ह्मणजे अगदीं उत्तरेकडील भाग, मध्यहिंदुस्थान ह्मणजे गंगा व सिंधुनद यांच्या किनाऱ्यावरील सपाटीचा प्रांत, दक्षिण ह्मणजे विंध्याद्रि पर्वत व कृष्णा नदी यांमधील प्रदेश. आणि दक्षिणहिंदुस्थान. हे चारभाग मानले असता, कच्चे वर्जन करण्यास सुलभ पडेल ह्मणून पुढील वर्जनामध्ये तसेच मानले आहेत. ●

उत्तरहिंदुस्थान.

यामध्ये हिमालयाच्या पायथ्याजवळ, बुतान, सिकीम, नेपाळ, कमाऊन, गरवाळ, सिरमूर आणि काश्मीर हे परगणे आहेत, व यांत काहीं त्या पर्वताचा भागही येतो.

बुतान हें बंगालच्या उत्तरेस एक लहानसे डोंगरी राज्य आहे. येथील राजास देवराज ह्मणतात. त्यावर इंग्रजांचा अम्मल अगदीं नाही. येथील लोक बळकट आहेत. हे कृषिकर्म करण्यामध्ये फार मेहेनत घेतात, आणि यांचा व्यापार बंगाल व तिबेट या बरोबर पुष्कळ चालतो. यांतील राजधानीचें नाव तासी-सुदन, हें पश्चिमे कडे आहे.

सिकीम हें बुतान व नेपाळ यांणीं बहुत करून वेष्टिलेलें एक लहानसें राज्य आहे. हिमालयाचीं काहीं काहीं उच शिखरें यांत आहेत. एथील राजा इंग्रजांचे आश्रया खालीं आहे. सिकीम हीच एथील राजधानी तमलांग एथें राजा राहतो. दारज-लिंग एथील हवा फार चांगली आहे सबब बंगाल्यामधून पुष्कळ युरोपियन लोक एथें येऊन राहतात.

नेपाळ सिक्रीमाच्या पश्चिमेस आहे. ही एक लाब, अरुंद व डोंगरी जमीनीची पट्टी आहे. एथील राजा इग्रेजापासून अगदी स्वतंत्र आहे; व त्याचे मुलखात जे अनेक लहान लहान रजवाडे आहेत त्यांजवर याचा पूर्ण अधिकार आहे. एथील लोक निरनिराळ्या जातीचे व वळकट आहेत; त्यांत गुरखे हे मुख्य असून मोठे शूर आहेत. राजाही यापैकीच आहे. एथील सखल जमीन हिमालयाच्या पायथ्यापासून अयोध्या व बहार पर्यंत पसरली आहे. हीत उत्पन्न चांगले होते; आणि उंच ठिकाणच्या खोऱ्यामध्ये गहू वगैरे थंड हवेतोल जिन्नस होतात. एथील अरण्ये दाट व मोठी आहेत.

नेपाळातील मेढ्याची जात चांगली आहे. तिबेटामध्ये जाण्याच्या पहाडी वाटांवरून ओशी वहाक्यास माना लावतात.

काठमांडू हे येथील मुख्य शहर. याच्या पश्चिमेस गुरखा शहर आहे. ही पूर्वी गुरखे लोकांची राजधानी होती. मकवा-अपूर ह्यांन एक शहर आहे, तेथे इंग्लिशांची व नेपाळी लोकांची मोठी लढाई झाली होती.

कमाऊन हा नेपाळच्या पश्चिमेस लहान व फार डोंगरी मुलुख आहे, हा इग्रेजांच्या ताब्यात आहे. एथे चहा चांगला होतो व आपोभापही रुझतो. एथील मुख्य शहराचे नाव आलमोरा आहे,

गरवाल अथवा श्रीनगर हा प्रांत कमाऊनाच्या ईशान्येस व पूर्वेस आहे. याचा दक्षिण भाग ज्यास देरादून असे ह्यात, तो पिकाऊ आहे. याखेरीज बाकी सर्व प्रांत खडकळ, डोंगरी व भणभणित असा आहे. याचा पूर्वीची राजधानी श्रीनगर होती, परंतु आतां वगहन ही आहे. देरादून खेरीजकरून बाकी सर्व प्रांत एका राजाच्या स्वाधीन आहे.

लांडूर आणि मिसूरी हीं हिमालयामधील फार चांगल्याहवेचीं ठिकाणें आहेत. तेथें पुष्कळ युरोपियन लोक येऊन राहतात.

गंगा आणि यमुना या दोन नद्यांचा उगम गरवाल प्रांतांत आहे.

यांच्या पश्चिमेस सिरमूर ह्यणून एक परगणा आहे, तो एका राजाकडे आहे. त्याची राजधानी नहान शहर आहे.

सिमला नामक जें चांगल्या हवेचें प्रख्यात ठिकाण तें या परगण्यात आहे. हें समुद्रापेक्षां ७८६६ फूट उंच आहे. एथें फार युरोपियन लोक येऊन राहतात.

काश्मीर ही एक पंजाबाच्या उत्तरेस पिकाऊ खिंड आहे. थोडी हवा व ठिकाण सर्व हिंदुस्थानामध्यें उत्कृष्ट आहे असें ह्या लोकांच्या चिंता नाहीं. ती नेहमी समशीतोष्ण असत्ये, व तींत फळें आणि पुष्पें विपुल होतात; त्यांत गुलाबतरफारच चांगला होतो.

ही सर्व खिंड उंच पर्वतांनीं वेष्टिलेली आहे, व प्राचीन काळाच्या एका सरोवराचा हा तळ होता असें दिसतें. पर्वताच्या बाज तरतऱ्हेच्या झाडानीं व दाढ रानानीं आच्छादलेल्या असतात. या रानात अक्रोडाचीं झाडें फार आहेत.

काश्मिरी लोक चिटें व दुसरीं वस्त्रें विणण्यांत कुशल आहेत; व तिबेटांतील मेढ्याच्या लाव व रेशमासारख्या लोकरी यांच्या शाली विणण्यात त्यांची प्रख्याती विशेष आहे. एथील स्त्रिया गोऱ्या व सुंदर आहेत. यातील राजधानीस काश्मीर अथवा श्रीनगर ह्यणतात. हें जहिलम नदीजवळ अनेक सरोवरांचे मध्यें आहे. यांत चमत्कारिक तरते बाग आहेत. ते असे वा लाकडाच्या तऱ्हेच्या बांधून त्यांमध्यें ठेवतात, आणि तींत कलिंगडाचे वगैरे

बैल लावून त्या ताट्या सरोवरांत सोडल्या झणजे ते खालच्या द्र-
वांशानें वाढतात. याच नदीच्या काठी याच्या उत्तरेकडे इस्लाम
बाद आहे. एथें कृतीनें केलेल्या जिनसा पुष्कळ होतात.

या सुंदर देशांमध्ये दिल्लीचे मुसलमान बादशाहा उष्णका-
ळीं येऊन राहत असत, येथें मुख्यत्वे करून शीक लोक राहतात-

मध्यहिंदुस्थान.

यांत पंजाब, दिल्ली, मिरत, रोहिलखंड, आग्रा, प्रयाग,
काशी, अयोध्या, बाहार, बंगाला, अजमीर, सिंध, कच्छ, आणि
गजरात, हे प्रांत आहेत.

पंजाब हा हिंदुस्थानाच्या वायव्येस मोठा प्रांत आहे. ीत
(अथवा पंच) पांच, आणि आव (अथवा आप) पाणी या
शब्दावरून यास हें नाव पडलें आहे. कारण जहिलम
चिनाव, रावी, बिभा अथवा व्यास आणि सतलज ह्या ज्या सिंधु
नद्यांच्या पांच मुख्य शाखा त्या यामधून जातात.

याचे उत्तरेकडील भाग विस्तृत व उंच खडकळ आहेत.
परंतु खालच्या भागात पकाऊ व सपाट आहे; आणि हिंदुस्थानांत
होणारे साधारण जिनस यांत होतात. जहिलम आणि सिंधु
यांचे मध्ये वायव्ये कडेस खाणीचें मीठ निघतें.

पंजाबांत पुष्कळ जातीचे लोक राहतात, त्यांत शीक हे
मुख्य यांणी गेल्या शतकाच्या मध्याच्या सुमारास एथें वर्चस्व
मिळवून एक ब्राह्मण राज्य स्थापन केलें. यांणी लाहोर ही आपली
राजधानी केली होती. अमृतसर हें यांचें पवित्र स्थान आहे; मुल्तान
तान व याच्या दक्षिणेस भावलपूर ही यात दुःनी मोठी शहरे
आहेत.

सिंधुनद व सोलिमान पर्वत यांजमध्ये एक जमीनीची लाव चिरटोळी आहे; तीही पजाबाचाच भाग असं मानलें आहे व ती इंग्रजांचेच ताब्यात आहे. याच्या दक्षिणभागास देराजत व उत्तर भागास पेशावर असं ह्मणतात. याचें मुख्य शहर पेशावर आहे. त्याच्या दक्षिणेस सिंधुनदाच्या काठी कालाबाग ह्मणून एक फार चमत्कारिक शहर आहे. क्षीर ह्मणून जो उंच पर्वत आहे त्यातून हा नद एथें वाहत येतो. यापर्वताच्या दरी लाल भडक माती व सैंधव याच्या आहेत. त्यादरी खणून एकावर एक अशा उंच रागा करून त्यांवर गांव वसलेला आहे, व रस्ते ही सैंधव फोडून केलेले आहेत.

पजाबाच्या आग्नेयीस दिल्ली प्रांत आहे. हा पश्चिमेच्या आंगाला ओसाड व वालुकामय आहे; परंतु बहुधा जिकडेपाण्याचे कालवे आहेत तिकडे बराच पिकाऊ आहे. यमुना नदी यामधून वाहत्ये. एथील मुख्य शहर दिल्ली हें या नदीच्या पश्चिम किनाऱ्यावर आहे. पूर्वी ही मुसलमानी राज्याची राजधानी होती. हल्लीं येथे शाली व जवहार चांगलें होतें. या शहराच्या भरभराटीचे काळीं तयार झालेलीं कामे अजून पुष्कळ नजरेस पडतात. त्यापैकीं जुमामेस्जिद, हुमायून (बादशाहाची कबर) व चत्तरमिनार ह्मणून एक २६० फूट उंचीचा फार चांगला व डोलदार मनोरा हीं मुख्य आहेत. याचे शिखरांवर संगमरवरी दगडाचा घुमट आहे. या शहरांत मागील बडामध्ये शिपायांनी पुष्कळ युरोपियन लोक, त्यांच्या स्त्रिया व मुलें याची निर्दय पर्ण कत्तल केली. हस्तनापूर ह्मणून जें हिंदूंचें प्राचीन काळचें शहर हें हेंच.

पानपत दिल्लीच्या उत्तरेस आहे. एथें सन इसवी १५२८

त एक व १७६१ यामध्ये एक अशा दोन प्रख्यात लढाया झाल्या मिरत हा प्रांत दिल्लीच्या जवळ आहे. एथील मुख्य शहर मिरत, येथे मागील वडांत युरोपियन लोकांस येथील तीन बंगाली पलटणींनी मारिले. हरिद्वार येथून गंगा पर्वतातून बाहेर निघले आणि तेथून मोकळी वाहू लागले. या ठिकाणी वर्षास मोठी जत्रा भरले. रुक्री येथे इजनेर काम शिकविण्यासाठी सरकारने एक मोठे विद्यालय स्थापिले आहे.

— राहलखंड गंगच्या पूर्वेस आहे हा व मिरत हे दोन्ही प्रांत पूर्वी दिल्लीमध्येच मोडत असत. याचे मुख्य शहर बरेली; येथे लाकडी व धातूचे सामान चांगले होते.

आग्रा प्रांत दिल्ली व रोहिलखंड यांच्या दक्षिणेत आहे. यामधून गंगा, यमुना व चंबला अथवा चमेली या नद्या जातात. पहिल्या दोहोंमधील मुलखास दुआब किंवा अंतरवेद असे म्हणतात. (दु, दोन आणि आब, पाणी). सुकी जमीन जा धान्यांस लागले ती बहुधा येथे पेरतात. नीळ, तंबाकू, सातू आणि गहू ही यास पुष्कळ होतात.

यमुनेच्या काठी आग्रा येथे पूर्वी लेफ्टिनेंटगवर्नर राहत असे; परंतु त्याचे ठाणे आतां प्रयाग येथे गेले आहे. शाहजान शदशाहाने आपली प्रियकर राणी नूरमहल इच्या कबरेवर एक संगमरवरी दगडाची इमारत एथे बांधली आहे, ती सर्वोत्कृष्ट आहे. इच नाजूक कारीव काम, सुंदर स्तंभगैरे फारच वाहवा करण्या सारखे आहेत इची बरोबरी करण्यास सर्व पृथ्वीत इमारती फारशा सापडणार नाहीत. आग्राचे जवळ तीनकोशांवर शिकंदरा एथे अकबर हाणून जो सर्व दिल्लीच्या बादशाहापैकी उत्तम बादशाहा याची कबर आहे. तीही संगमरवरी दगडांची

असून उत्कृष्ट आहे. मथुरा जी हिंदूंची प्राचीन नगरी ती याचे उत्तरेस यमुनवरच आहे.

भरतपूर आग्याच्या पश्चिमेस सत्रा कोश आहे. हें एका लहान हिंदू राजाचें मुख्य शहर आहे. एथें पूर्वी फार मजबूद किल्ला होता, तेथें इंग्रजांचा मोठा पराजय झाला; परंतु शेवटीं त्यांनीं तो फार मजबूतीनें सनइसवी. १८२६त घेऊन मोडून टाकिला.

प्रयाग (अलाहाबाद) हा हिंदूस्थानांतला एक फार पिकाऊ व सुखी प्रांत आहे. गहू, कापूस नीळ, ऊंस, व अफू हे जिन्नस एथें फार उत्पन्न होतात. बहुतेक प्रांत सपाट आहे; परंतु वुंदेलखंडाकडे झगजे दक्षिणेस व नैर्ऋत्येस डोंगरी आहे. प्रयाग व कानपूर हीं दोन यांतील मुख्य शहरे आहेत. प्रयाग, गंगा व यमुना यांच्या संगमाजवळ आहे. हें स्थान हिंदूलोक फार पवित्र मानतात. कानपूर हें उत्तरेस गगोवर आहे. प्रयाग एथें सांप्रत वायव्यप्रांताचा लेफतिनेतगवरनर राहतो.

काशी ही फार पिकाऊ परगणा आहे. यामधून गंगा वाहत्ये. खसखस (ज्यापासून अफू होत्ये) नीळ व गहूं हीं एथें फार उत्पन्न होतात. या प्रांतांतील बहुतेक शहरांत संत्रंजा, मलमल व इतर कापसाचीं वस्त्रे यांचे कारखाने फार चालले आहेत. काशी जोस पुराणातरीं वाराणशीं आणि मुसलमानींत बनारस असें ह्मणतात ती यांतील मुख्य शहर आहे. हें हिंदू धर्माप्रमाणें सर्व क्षेत्रांत पवित्र आहे. एथें वस्ती पुष्कळ आहे, परंतु ही तदोदित सारखी नसत्ये. कारण, इतर प्रांतांतून यात्रिकरू एथें फार येत असतात. एथील रस्ते अरुंद व मळान आहेत. गगोच्या काठीं दोही-नाजूस मोठ मोठाले व लांब लांब घाट आहेत, त्यांवर सर्वकाळ हें पाणसाची दाटी असत्ये.

काशीजवळ च्यूनार ह्यगून उच खडकावर बाश्लेला किल्ला आहे. मिरझापूर एथें व्यापार फार होतो.

अयोध्याप्रांत, अलाहाबाद व काशी यांच्या उत्तरेस आहे. हा पिकाऊ आहे, व यांत पाणी पुष्कळ आहे. भात, गहू, नीळ व अफू ही एथें चांगलीं पिकतात. येथील मुख्य शहर लखनौ हें गोमती नदीच्या काठीं आहे. याच्या पूर्वेस अयोध्या व फैजाबाद ह्या (पूर्वीच्या राजधान्या) आहेत.

बहार यामधून गंगा व तिला मिळणाऱ्या नद्या वाहतात. हा प्रांत उत्तरेस सपाट व दक्षिणेस आणि पूर्वेस डोंगरी असून फार पिकाऊ आहे. खसखस, गहू, नीळ, ऊंस व भात हे जिन्नस यांत होतात; परंतु खसखस विशेष होते. एथें गुलाबी वगैरे पुष्कळ प्रकारचीं अन्नरें काढतात, व चांगला सोरा ही तयार करतात, कापराचीं वस्त्रें ही एथील लोक काढून विकतात.

एथील मुख्य शहर घाटना. येथें इंग्रजांच्या राज्याच्या आरंभीं पुष्कळ लढाया झाल्या. बक्सर येथें मीरकासीम व इंग्रज याजमध्यें मोठी लढाई झाली. गया जें हिंदूंचें मोठें यात्रेचें स्थान, आणि मोघीर जें मीरकासीम याचें मुख्य शहर होतें तें अशीं या प्रांतात आहेत.

बंगालप्रांत बंगालच्या उपसागराचे उत्तरेस आहे. यामधून गंगा, ब्रह्मपुत्रा व त्यांस मिळणाऱ्या नद्या वाहतात. गंगेला एथें पुष्कळ फांटे फुटतात, व ती जसजशी समुद्राजवळ जात्ये तसतसे हे फांटे अधिकाधिक होत जातात. या फांट्याच्या मध्यें पुष्कळ दलदलींचीं वेढें झालीं आहेत, त्यांना सुदरवन असें म्हणतात. हा बहुतेक प्रांत एक मोठें मैदान आहे, आणि नद्यां मधून वाहून आलेली माती एथें जमल्या मुळे तेंफार पिकाऊ झा

आहे. भाताचें यात मुख्य पीक होते. नीळ, अफू, कापूस, ऊंस
 व तंबाकू हींही होतात. एथें रेशमी तयार करतात; आणि रेश-
 मी किड्यास खाण्या साठी तुतीचीं झाडे सर्व देशभर लावतात.

हिंदुस्थानाची राजधानी कलकत्ता ही या प्रांतात हुगळी
 ह्यणून गंगेचा जो फांटा त्याच्या पूर्व किनाऱ्यावर आहे. याची
 लांबी सुमारे अडीचकोस होईल, व एथें सर्व जातीचीं मिळून
 चार लक्षांहून जास्ती वस्ती आहे. ही हिंदुस्थान व बंगाला
 एथील सरकारच्या गादीची जागा आहे. गवर्नर जनरल
 साहेब एथें राहतात. सर्व हिंदुस्थानांत सांप्रत एथें विशेष व्यापार
 होतो.

कलकत्त्याच्या जवळ पुष्कळ शहरे आहेत; त्यात शिराम-
 पूर (पूर्वेचें दक्षिण लोकांचें) हें मोठें आहे. मुरशिदाबाद ही पूर्वी
 ची बंगाल्याचानबाद याची राजधानी. एथें अजून ही पुष्कळ
 जिनसाचे कारखाने आहेत. यापासून काहीं अंतरावर फ्लासी हें खेडें
 आहे. एथें कर्नल (पुढें लार्ड) क्लाइव यानें बंगाल्याचा नबाब
 सुराजउद्दौला याच्याशीं लढून सनइसवी १७५७त जूनच्या तेविसा-
 व्या तारखेस मोठा जय मिळविला; तेव्हापासून हिंदुस्थानातील इंग्रजा
 चे राज्याचा आरंभ झाला. कासिमबाजार रेशमी जिनसा विष-
 यी प्रख्यात आहे. याच्या पूर्वेस धाका एथें पूर्वी सर्वोत्कृष्ट मल-
 मल होत असे; परंतु ती आता तितकी चांगली होत नाहीं.

चित्तेगांग हें बंगाल्याच्या आग्नेयीस बंदर आहे. एथें मिठा-
 चा व लोखंडाचा पुष्कळ व्यापार होतो.

मालवाप्रांत हें एक उच्च मैदान आहे. एथील हवा थंड
 सुखावह आहे. यात शिंदे, होळकर व भोपाळचानबाद
 हीं राज्ये आहेत. यापैकी शिंद्यांचा मुलूख पुष्कळ आहे. हा-

प्रांत फार पिकाऊ आहे. एथे तंबाकू, कापूस व अफू हे मुख्य जिन्स होतात. शिवांचे राज्य मालवा, आग्रा व खानदेश या प्रांतांमध्ये आहे. याची राजधानी ग्वाल्हेर. एथे एक मजबूद किल्ला आहे. उज्जनी अंधवाअवंती हे यात फार प्राचीन शहर आहे. विक्रम ह्यणून जो पूर्वी प्रख्यात हिंदू राजा होऊन गेला, तो एथे राहत असे व एथे अर्धाकालेश्वर ह्यणून एक जोतिलिंग आहे.

होळकर इंदूर एथे असतो. महिदपूर उज्जनीच्या उत्तरेस होळकर याच्या मुलखात आहे. इंदुराजवळ महु एथे मोठी छावणी आहे.

भोपालचे राज्य लहान आहे व ते इंग्रजांचे आश्रयाखाली आहे. यातील मुख्य शहरास भोपालच ह्यणतात.

अजमीर ह्यणजे रजपूतस्थान हे मालव्याच्या वायव्येस आहे. यांत कांहीं डोंगरी मुलूख व कांहीं वाळवंटे आहेत, तथापि एषाणी पुष्कळ आहे. हिंदुस्थानांतील जे मोठे रेंतीचे मैदान यातच आहे; ह्यणून हा प्रांत पश्चिमेस व उत्तरेस भणभणीत व लुकाभय आहे; परंतु दक्षिणेस व पूर्वेस बराच पिकाऊ असून यांत बरीच वस्ती आहे. उन्हाळ्यामध्ये वाळवेच्या मैदानांत आरिती सारखा वारा सुटून रेंती वर उडत्ये, तेणेकरून यांतून जाणे येणे बहुधा अशक्य होते. यात कोठे कोठे भिकार खेडी आहेत.

एथील लोक बहुत करून रजपूत व जाट हे आहेत. रजपूत लोक सर्व हिंदुस्थानांतील लोकांपेक्षा चांगले व फार शूर आहेत परंतु जाट हे वाईट आहेत. रजपूत लोकांच्या राज्याकरभाराच्या व व्यवहाराच्या रीतीभाती इतर हिंदू लोकांच्याहून विचित्र आहेत दिल्लीच्या पादशाहास या लोकांस जिकण्यस फार कायमला, व ते त्यांच्या अमलांत पळे असे कधीच आले नव्हते.

उदेपर जोदपूर, जयपूर, असलमीर, विकानार, व कौ-
ठा, ही मुख्य रजपूत सस्थाने आहेत. यांचा एकमंकाशी सबध
नाही, व ही सर्व इंग्रजांच्या आश्रया खाली आहेत.

जयपूर, अजमीर, चित्तूर, उदेपूर आणि जोदपूर हा या परग-
ण्यात मुख्य शहरे आहेत. जयपूर हे शांदार रीतीने बांधलेले
शहर आहे. चित्तूर हे प्राचीन काळी संपत्तिवान व बळाढ्य असे.

सिंध हा प्रांत सिंधूनदाच्या मुखाजवळ दोही बाजूंस आहे.
पूर्वेकडे हा सपाट व ओसाड आहे, कारण मोठ्या रेंतीच्या मैदा-
नाची सीमा याच्या पूर्वेकडील भागास येऊन मिळते. परंतु नदीस
मधून मधून पूर येतो यामुळे तिचे जवळील भाग पिकाऊ आहे.
पश्चिमेस बलुचिस्थान याजवळ हाप्रात डोंगरी आहे. सर्व प्रांताचे
उत्तर आणि दक्षिण असे भाग केलेले आहेत. उत्तर भागाची हवा
दक्षिण भागापेक्षा थंड आहे.

भात हे यांत मुख्य पीक होते; परंतु याखेरीज सातू, गहू,
नीळ वगैरे जिन्नस बरेच उत्पन्न होतात.

कराची हे यांत मुख्य शहर आहे. हे सिंधूनदाच्या प-
श्चिम मुखाजवळ आहे, व एथे व्यापार पुष्कळ होतो. याखेरीज
ठठा ऊर्फ नगरठठा, शिकारपूर व हैदराबाद ही मोठी शहरे आ-
हेत. उमरकोट एथे अकबर बादशाहा जन्मला.

कच्छ हे द्वीपकल्प सिंधच्या दक्षिणेस रण व कच्छचे आ-
खात यामध्ये आहे. रण हे एक मोठे खाजण आहे. उन्हा-
ळ्यामध्ये हे रेंतीचे मैदान व मधून मधून कोंडलेले पाणी असते
व त्या रेंतीवर मिठाचा पातळ पापडा धरलेला असतो. परंतु पाव-
सांत हे सर्व जळमय होते, व कच्छच्या आखाताचा व याचा सबध
होतो.

हैं द्वीपकल्प भणभणीत आहे, व यांत पीरू बरोबर होत ना-
हैं. एथें चांगले घोडे होतात, व एके प्रकारचे रानटी गाढव
यातील ओसाड भागात आढळतात.

एथील राजास राव असें ह्मणतात, तो इंग्रजांचे आश्रया-
खाली आहे.

एथील मुख्य शहर भूज हें याच्या मध्यभागी आहे, व मां-
डवी हें यांत नंदर आहे. एथून हे लोक आरबस्थान व आफ्रिका
याच्या किनाऱ्याशी व्यापार चालवितात. कच्छ प्रांतात कर्नेलियन
ह्मणून सुंदर दगड होतात ते चिनामध्यें फार खपतात.

कच्छचें आखात व खंवायतचें आखात यांमधील काठेवाड
हें द्वीपकल्प व हिंदुस्थानांतील त्या जवळील काहीं भाग मिळून
गुजरात प्रांत झाला आहे. काठेवाड डोंगरी व ओसाड आहे; परंतु
बाकीच्या भागांत नीळ, भात, कापूस व इतर जिन्नस पुष्कळ हो-
तात. गुजरातेच्या राजास गाइकवाड ह्मणतात. हा इंग्रजांचे
आश्रयाखाली आहे; व दक्षिणभाग प्रत्यक्ष यांच्याच अमलात आहे.
एथील लोक बहुत जातींचे आहेत, त्यांत भिल्ल वगैरे फार रानटी
लोक ही आहेत.

गाइकवाडाच्या राज्याचें बडोदे हें मुख्य शहर. इंग्रजांचे रा-
ज्यांत तापीचे मुखाजवळ सुरत हें मोठें शहर आहे, एथें पूर्वी व्यापार
फार होता आणि इंग्रज व पोर्तुगाल या लोकांच्या मोठ मोठान्या
वखारी होत्या; परंतु हा सर्व व्यापार आतां मुंबई एथें आला आहे.

भडोच नर्मदेच्या मुखाजवळ नंदर आहे. सोमनाथ एथें
फार प्रख्यात व श्रीमान देऊळ होतें, तें गिद्धनीच्या महमदा
मोठ्या प्रयत्नानें काबीज करून त्यांतील लिंग फोडून टाकिलें.
काठे वाडाच्या मुखाजवळ आहे.

खंवायतच्या आखाताच्या टोंकाशी खंवायत आहे. खंवायतचानवाब हणून एक मुसलमान राजा आहे तो एथें असतो.

दक्षिण.

दक्षिणेत खानदेश, औरंगाबाद, विजापूर, हैदराबाद, बेदर, बऱ्हाड, गोंडवण, ओढिया व उत्तरसरकार्स हे प्रांत आहेत. बहुतेक मुंबई इलाखा दक्षिणेचा पश्चिम भाग होतो.

खान देशांत इग्जे, शिदा व होळकर यांची राज्ये आहेत. इग्जेजांचें राज्य पश्चिम भागी आहे. हा फार डोंगरी व ओसाड आहे. यांत दक्षे जशी होतात तशी हिंदुस्थानांत दुसरे ठिकाणी कोठे होत नाहीत. सुमारे १०० वर्षांपूर्वी यांत वस्ती पुष्कळ होती, परंतु आतां ती फार कमी झाली आहे.

यांत बऱ्हाणपूर व हुसंगाबाद ही दोन मोठी शहरे आहेत. अंशोरगड हा मोठा मजबूद किल्ला आहे. सन इस्वी १८१९ त इग्जेजांनीं मराठ्या बराबर जी लढाई केली तींत हा किल्ला अगदी शेवटीं जिंकिला. मालेगांव एथें इग्जेजी छावणी असत्ये; व धुळे ही जिल्ह्याची मुख्य जागा आहे.

औरंगाबादेचा बहुतेक भाग इग्जेजांकडे आहे व पूर्वेकडील कांहीं निजामाकडे आहे. हा बहुतकरून डोंगरी प्रांत आहे. यांत फळे चांगली होतात. यांत औरंगाबाद, दौलताबाद व जालना ही मोठी शहरे आहेत. पाहिलें औरंगजेब पादशाहानें वासविलें; एथें त्याच्या मुलीच्या थडग्यावर संगमरवरी दगडांची सुमारत बांधली आहे. दुसरा फार अडचणीचा किल्ला आहे. म-
दतगलब यानें दिल्ली मोडून ही मुसलमानी राज्याची राज-

धानी करण्यास आरंभ केला होता. जालना एथे इंग्रजांची छावणी आहे.

विजापूरप्रांत औरंगाबादेच्या दक्षिणेस आहे. पूर्वी यांत एक बलाढ्य मुसलमानी राज्य होतें. पूर्णें हें यांत मुख्य व मोठें शहर आहे. एथे मोठी छावणी आहे, व हें याच नावाच्या जिल्ह्याचें हुजूर ठिकाण आहे. ही पेशवे यांची राजधानी होती. सातारा एथे थोड्या वर्षांपूर्वी शिवाजी याच्या वशांतिल मराठा राजा राहत असे; परंतु आतां एथे इंग्रजांचे अंमलदार असतात. विजापूर हें पूर्वी मोठे मजबूद व सुंदर शहर होतें; परंतु आता ते मोडलें आहे. यात कांहीं मुसलमानी इमारती, उत्कृष्ट आहेत.

हैदराबाद हा निजामाच्या राज्याचा मुख्य प्रांत आहे. निजाम हा इंग्रजांचे आश्रयाखाली सर्वांत मोठा राजा आहे. हैदराबाद प्रांत उच्च असल्यामुळे एथील हवा बरीच थंड आहे आणि एथे समशीतोष्ण प्रदेशांतिल पदार्थ होतात. जमीन पिकाऊ आहे, परंतु राज्यांत स्वस्थता आणि चोर व लुटारू लोकांपासून निर्भयता ही नसल्यामुळे कृषिकर्म जसे चालवें तसे चालत नाही, आणि लोक नेहेमी हत्यारबंद घराबाहेर पडतात.

यांतिल मुख्य शहर हैदराबाद हें मोठें आहे, व यांत मुसलमान वस्ती फार आहे. रस्ते राईट रीतीने बांधलेले, अरुद व मळीण असे आहेत. यात बेबंद लोक फार यामुळे नेहेमी दांडगारी व तडेबरेडे होत असतात. इंग्रजी छावणी याच्याजवळ शिकंदराबाद व बीजारम (अलवाल) एथे असत्ये. रेसिदेंत हैदराबादेजवळच राहतो. गोवळकोंडे पूर्वीच्या एका मोठ्या मुसलमानी राज्याची राजधानी ही याच्याजवळ आहे. एथे पूर्वी हिरे फार सांपडत असत, व अजून ही कांहीं सांपडतात.

बेदर हैदराबादेच्या दक्षिणेस व पश्चिमेस आहे. हा प्रांत निजामच्या राज्यात आहे. हा डोंगरी व ओसाड आहे. यांत वस्ती थोडी आहे, आणि शेतीभाती फार हयगयीची होय. यांतील मुख्य शहर बेदर याचे महत्त्व आलीकडे गेले आहे, परंतु तेथे अजून पोलादी सामान व मिन्याचे काम फार-चागले होते.

बऱ्हाड सन १८५४ पर्यंत निजामाकडे होते, परंतु तेव्हा पासून इंग्रजांनी कर्जाबद्दल आपलकडे लाऊन घेतले आहे. हा प्रांत डोंगरी आहे, परंतु यांतील खोरीं फार पिकाऊ आहेत. एथे जितका कापूस होतो तितका हिंदुस्थानात दुसरीकडे कोठेच होत नाही.

इलिचपूर हे यांत मोठे शहर आहे. असई एथे इंग्रजांनी मराठ्यांवर सन १८०३ त मोठा जय मिळविला. गाविलगड एथे मोठा मजबूत किला आहे, हा इंग्रजांनी घेतल्यापासून भोसले याचे राज्य जेले.

गोंडवण हा मोठा प्रांत बऱ्हाडाच्या पूर्वेस आणि हैदराबादेच्या वायव्येस आहे. महानदी व गोदावरी याच्या पुष्कळ शाखा यामधून जातात. हा बहुतकरून डोंगरी व रानाने भरलेला मुलूख आहे. गहू व सागवान हे यांतील मुख्य उत्पन्न आहे.

यातील मुख्य शहर नागपूर हे पश्चिमभागी असून मोठे आहे; परंतु एथील हवा फार रोगी आहे. इंग्रजी फौज याचे जबलच कायती एथे असत्ये. नागपूर व कामती याच्यामध्ये सिताबलदी ह्याणून एक लहानसा पर्वत आहे, तेथे नागपूरचा आपासा हेव याचा थोड्याशा इंग्रजी फौजेने मोठा पराजय केला. यात गोंड लोक राहातात, व यावरून या प्रांतास गोंडवण असे नाव पडले. हिंदू येण्याच्या पूर्वी हे लोक व यांजसारखे दुमरे डोंगरा-

त व रानांत राहणारे लोक हिंदुस्थानांत राहत होते असा अद-
मास आहे.

ओढिया बंगाल प्राताजवळ आहे, व त्यांतील बहुतेक भाग
त्याच इलाख्यांत जातो. समुद्र किनाऱ्याजवळील भाग खोल व
नापीक आहे; परंतु दूरदूरचा प्रदेश पिकाऊ आहे, व त्यांत न-
द्या पुष्कळ आहेत. पश्चिमेकडे डोंगर व अरण्य फार आहे,
व त्यांत रानटी लोक फार राहतात. या अरण्यांतिल झाडापासून
मैल्यवान लांकडे, चीक व रगाचे पदार्थ हे होतात.

एथील मुख्य शहर कटक हे महानदीच्या एका फांट्या-
वर आहे. सोन्याचे व रुप्याचे फिलाग्री काम एथे सुंदर होते.
याच्या किनाऱ्यावर दक्षिणेस चिलयाच्या सरोवराजवळ औढ्याज-
गन्नाथ याचे मोठे स्थान आहे. बेलासोर हे एक लहानसे बंद-
र आहे.

गंजाम, विजागापट्टन, राजमंद्री, मछलीपटन, आणि
गंतूर हे जे मद्रास इलाख्याचे उत्तरेकडील पांच प्रांत त्यास उन्न-
रसरकारस असे ह्मणतात. यांत व्यापार फार होतो. तादूळ व
इतर धान्य, कापूस, साखर व तंबाकू हे व्यापाराचे मुख्य जिनस
आहेत. अस्का, विमलीपट्टण आणि राजमंद्री एथे युरोपियन
लोकांचे साखरेचे मोठे कारखाने आहेत. राजमंद्री परगण्यात
चांगला तंबाकू होतो.

विजागापट्टण हे, सुंदर करंडे व चांगले दिसणारे हस्ती-
दंती, शाल शिताचे व शिंगाचे सामान व सोन्याचे आणि रुप्याचे
फिलाग्रीकाम याविषयी प्रख्यात आहे. हे सामान इंग्लदांत फार
पसत पडते. राजमंद्री व मछलीपट्टण परगण्यांत उत्तम कापड
व चट्टे होतात.

उत्तरसरकारस इयेजांच्या ताब्यांत आहे, परंतु यामध्ये स्वतंत्र जमीनदार पुष्कळ आहेत. ते इयेज सरकारास काही नियमित कर देतात. या जमीनदारांपैकीं विजयनगराचा राजा फार मोठा आहे.

उत्तरसरकारस या मध्ये गंजाम, चिकाकोल, विजगा पट्टन, राज्यमंद्री, मछलीपट्टन व गंतूर हीं मोठीं शहरे व कालि-
गपट्टन, कोकोनादा आणि कोरिंगा हीं मोठीं बंदरे आहेत.

गोदावरी व कृष्णा या नद्या उत्तरसरकारस यांतून जातात. गोदावरी सह्याद्री पर्वतात त्रिंबकेश्वराजवळ निघत्ये; आणि औरंगाबाद व बेदर या परगण्यांतून व हैदराबादेच्या उत्तरेकडून जाऊन मोठ मोठाल्या उभ्या कड्यांतून राजमंद्री प्रांतांत येथे. दौलेश्वर येथे हिचे दोन फांटे होतात; तेथे फार मेहनतीने व कौशल्याने इतर ठिकाणी शेतकीला पाणी नेण्यासाठीं तिचा प्रवाह कांहीं अडविला आहे. या पाण्याचे चौहोंकडे पुष्कळ कालवे नेले आहेत; आणि त्यांपासून आता उत्पन्न पुष्कळ होतें. याच प्रमाणे परंतु यापेक्षां लहान असे बेजवारा गांवाजवळ कृष्णेवर धरण बांधले आहे.

आरबीसमुद्र व सह्याद्री पर्वत यांच्यामध्ये जी अरुंद गोंव्या पर्वत जमीनीची पट्टी आहे तिला कोंकण असें म्हणतात. याचे उत्तरकोंकण व दक्षिणकोंकण असे दोन भाग आहेत. दक्षिण कोंकणातील हवा चांगली आहे, व तेथे पाणी पुष्कळ आहे. उत्तरकोंकणात थंडीच्या ऋतूत ज्वर फार येतो. हा प्रांत फार डोंगरी आहे व जमीन, मुख्यत्वे करून दक्षिण भागाची वाईट आहे. येथे करून लोकजरी शेतकींत फार मेहनत घेतात तरी ते दारिद्र्ये आहेत. एथील उत्पन्नाचा मुख्य जिनस भात हें आहे.

मुंबई इलाख्याचें मुख्य शहर मुंबई, हें उत्तर कोंकणांत त्याचनावाच्या बेटांत आहे. एथील बंदर जसें सोईवार आहे तसें सर्व एशियांत दुसरें नाहीं. येणें करून व्यापारास मोठी सोय पडये. हिंदुस्थानाच्या आरमाराचें मुख्यठिकाण हेंच आहे. एथें पुष्कळ गोद्या आहेत, त्यांत मोठ मोठालीं तारें बांधतात व नीट करतात. यांत पारशाची वस्ती फार आहे, व त्यांत मोठ मोठाले श्रीमन व्यापारी आहेत. सर्व हिंदुस्थानांत कलकत्याचे चालोखाल मुंबई हें व्यापाराचें मोठें ठिकाण आहे, व काही दिवसांनीं त्याच्याही पेक्षां जास्ती होईल असा अदमास आहे.

मुंबईच्या जवळ घारापुरी झणून एक लहानसें बेट आहे, तेंच व साष्टीबेठात कानेरीस एथें फारच चमत्कारिक कोरीवलेणीं आहेत. त्यामधील मूर्ते फारच विशाल आहेत. याच प्रकारचीं लेणीं दौलताबादेजवळ वेरुळ्हास व त्याच्या उत्तरेस सुमारे पंचवीस कोशावर अजंटा एथें व आणखीं कित्येक ठिकाणीं आहेत. वेरुळ एथील लेणीं घारापुरीपेक्षां सुंदर आहेत, व अजंटा एथें पूर्वीं रगाचें काम फार चांगलें केलेलें आहे.

दक्षिणहिंदुस्थान.

दक्षिणहिंदुस्थानांत पुढें सांगितलेले प्रांत आहेत. कर्नाटक, निजामाकडून मिळालेला मुलूख, सालेम, कोइंबतूर, मलबार, कानडा, कुर्ग, दुआब, महिसूर, नावणकोर, आणि कोच्चा.

कर्नाटक हें गतूरापासून तों कामोरीन भूशिराचे जवळ जवळ आहे. यांत नेलोर, उत्तरभरकाट, चिंम्लिपट, कदलोर अथवा दक्षिणभरकाट, त्रिचनगल्ली, तंजावर, मदूग व त्रिचावेली हे परगणे आहेत. हा दक्षिण हिंदुस्थानाच्या पूर्व किनाऱ्या-

वर फारच पिकाऊ प्रदेश आहे. तजावर खेरीजकरून ह्या प्रांतांत बहुतकरून मोठ मोठाले तलाव व हौद बांधून त्यांत पाणी जमवून त्यावर भात पिकवतात. तंजावरांत पाण्याचे पाट नेलेले आहेत. हा परगणा या संगळ्या प्रांतात सुखी आहे.

ऑंगोल व नेलोर हीं दोन नेलोर परगण्यात मोठीं शहरें आहेत. एथें व गंतूर याच्या दक्षिण भागांत चांगलीं गुरें होतात. कुवर येथें चांगलें कापड होतें; आणि समुद्रकिनाऱ्यावर कृष्णापटण व एसकापिल्ला यांत मोठ फारचांगलें होतें.

उत्तर अरकाटांत चित्तूर हें मुख्यशहर आहे. इंग्रजां राज्याच्या आरंभीं चित्तूर, चिंगलीपट आणि कदालौर एथें पुष्कळ लढाया झाल्या.

कर्नाटकच्या नवाबाची प्राचीन राजधानी अरकाट ही मद्रासेपासून पस्तीस कोस आहे. एथें सन १७५७ त इंग्रजांची व राजासाहेब याची मोठी लढाई झाली; तींत कप्तान क्लार्क याणें मोठें शौर्य दाखविलें. अरकाट पासून एक कोसावर वल्लुनगर एथें मोठा व्यापार चालतो व वस्त्रें चांगलीं होतात.

या परगण्याच्या उत्तरेस त्रिपेती हें एक मोठें शहर आहे, त्यांत एक प्रख्यात देऊळ आहे. नेकेनारी याघाटाच्या पायथ्या जवळ सातगड एथें उत्कृष्ट नारिंगें होतात.

मद्रास बंगालच्या उपसागराच्या किनाऱ्यावर आहे. एथें जरी व्यापार बहुत होतो व मोठालीं तारवें येउन उतरतात, तथापि बंदर मुळींच नाही, व पावसाळ्यांत सर्व कारोमादल किनारा तारवास मोठा भयकर होतो. एथील किल्ल्याचें नाव सेंटजार्ज यापासून साडेतीन कोशांवर सेन्ततामस राहत आहे. हें या इलाक्यातील तोफखान्याचें मुख्य ठिकाण आहे. याखेरीज चिंगली-

पट व कांजीवरान हीं मोठीं शहरें आहेत. दुसऱ्यांत पुष्कळ मोठालीं सुंदर देवळें आहेत. मावळीपूर एथें पुरातन हिंदूदेवळें व कोरीव लेणीं आहेत.

दक्षिण अरकाटामध्ये चिलंब्रह्म एथें ही एक प्रख्यात देऊळ आहे. या परगण्यांत कदालोर हें मुख्य शहर आहे. या शहराच्या जवळच सेन्तदेविद किला आहे. हें पूर्वी इंग्रजांचें मुख्य ठिकाण होतें. याच्या दक्षिणेस पार्तोनोवो एथें लोखंडाचा कारखाना आहे.

त्रिचनापल्ला हें त्याच नावाच्या परगण्याचें मुख्य शहर आहे. एथें सोन्याचे, रुप्याचे व जवाहिरी दागिने चागले होतात. एथील तंबाकू सर्व दक्षिणहिंदुस्थानांत उत्कृष्ट आहे. या शहराच्या जवळ कावेरी नदीवर धरण बांधलें आहे. एथें या नदीचे पुष्कळ फांटे होतात, त्यातून अगदीं उत्तरेकडच्यास कोलेरून झणतात व दक्षिणेकडच्याचें नाव कावेरीच आहे. यां फांट्यांपासून लागवडीस पाणी सर्व प्रांतभर मिळाल्यानें हा प्रांत जितका पिकाऊ झाला आहे तितका दक्षिण हिंदुस्थानांत कोणचाही नाही. तंजावर मिआवरं, नेगापट्टम, कोटाकानं आणि त्रांक्विवार हीं यांत, मुख्य शहरें आहेत.

मथुरा परगणा तंजावरच्या दक्षिणेस आहे. यांतिल मुख्यशहर मथुरा; एथें पूर्वी पांड्यायन वंशाचे हिंदूराजे राज्य करीत असत. यांत चांगल्या चांगल्या इमारती आहेत. यांत त्रिमुक्ता नायकाची चुलती हणून आहे तिचें कोरीव दगडी काम चमत्कारिक आहे.

शिवगंगा आणि रामनद हीं दोन या परगण्यांत मोठीं सस्छानें आहेत; आणि पुदुकोटा हणून लहानसें राज्य आहे.

रामेश्वरबेट रामनद सार्वजनिक आहे. पत्नी ह्यणून मदूरा परगण्याच्या उत्तर भागी उंच टेकड्यांची रांग आहे. तिची उची व हवा निळगिरीच्या जवळ जवळ आहे.

तिनवेली हा कर्नाटकातील दक्षिणेकडील शेवटचा परगणा; एथे कापूस बराच होतो. एथून जवळच मानारच्या आखातांत मोठे सांपडतात. यांत तिनवेली हे मुख्य शहर. पुलमकोटा-एथे छावणी असत्ये व दिवाणी कामगार राहतात.

सिदेददिलख्तस् (निजांमाकडून मिळालेला मुलूख) यांत बल्लारी आणि कडापा हे परगणे आहेत. टिपूसुलतान मरण पावल्यावर त्याच्या राज्यापैकी जो मुलूख निजामास मिळाला होता, तो त्याने पुढे इंग्रजांस सन इसवी १८०१ त दिला ह्यणून त्याला सिदेददिलख्तस् (दिलेला मुलूख) असे नाव पडले. कडापाच्या उत्तरेस कर्नूल ह्यणून लहानसा परगणा आहे, तोही यातच धरतात. पूर्वेकडच्या बाजूस हा परगणा डोंगरी आहे, परंतु बाकीचा बहुत करून सपाट आहे. नेलोर व उत्तर अरकाट यांच्या व कडापाच्यामध्ये पूर्वघाट आहे. बल्लारी परगणा बहुधा सपाट आहे.

कडापांत नीळ फार होत्ये, व ती चांगल्या जातीची होत्ये. बल्लारी व कर्नूल एथे लोकरांची बसने करतात.

कडापा, बल्लारी आणि कर्नूल ही यांत मोठीं शहरे आहेत. पिन्नार आणि तुंगभद्रा या दोन मोठ्या नद्या यांत आहेत. दुसरी सह्याद्रीतून निघालेल्या तुंग आणि भद्रा या दोन मिळून झालेली आहे. ती बल्लारीच्या उत्तरेकडून जाऊन कर्नूल एथे कृष्णेस मिळत्ये. पिन्नार महिसुरांत नंदीदुर्ग याजवळून निघून प्रथम उत्तर वाहिनी आणि मग पूर्व वाहिनी होऊन कडापा आणि नेलूर यां शहराजवळून जाऊन बंगालच्या उपसागरास मिळत्ये.

सालेम परगणा कडापाच्या दक्षिणेस आहे. या दोंडों-
 ध्यामध्ये माहेसूर आणि उत्तर अरकाट यांचे भाग आले आहेत.
 याच्या उत्तर भागास बहुधा ब्रह्ममाहाल असें ह्मणतात. तो डों-
 गरी असून पिकाळ आहे. दक्षिण भाग सपाट आहे. पूर्व घाट
 याच्या उत्तरेकडून जातो. याच्या उत्तरेस सेवराप ह्मणून एक
 डोंगर आहे, तेथील हवा चांगली आहे. या डोंगराच्या बाजूवर
 काफी फार चांगली होव्ये. सालेम शहरांत तिख्याचीं हत्यारें फार
 चांगलीं करतात.

कोडंबितुर सालेमच्या नैर्ऋत्येस आहे. हा प्रांत पूर्व व म-
 ध्यभागी खोल व सपाट आहे, परंतु दक्षिणेस व पश्चिमेस फार
 डोंगरी आहे. अनामली व निळगिरी हे दोन उंच पर्वत एथेंच
 आहेत. यांच्या पायथ्याशीं व बाजूवर अगम्य व अटव्यरानें आहेत
 त्यांत पुष्कळ रानटी जनावरें व मौल्यवान झाडें आहेत. बहुत
 दिवसांपासून निळगिरीवर वस्ती झाली आहे; आणि जे युरो-
 पियन लोक अजारां पडतात त्याची प्रकृति नीट व्हावी ह्मणून
 त्यांना एथें राहायास पुष्कळ ठिकाणें झालीं आहेत; त्यात उत्तका-
 मंद हे मोठे आहे. याची उंची ७,३०० फूट आहे. दोदाबेता
 ह्मणून जें सर्वांत उंच शिखर तें ८,७०० फूट पेक्षा जास्ती उंच
 आहे. निळगिरीची हवा सुखावह आहे, व आसमतातील जल,
 तृण, वृक्षादि रचना अवर्णनीय आहे.

मलबार हिंदुस्थानाच्या पश्चिम किनाऱ्यावर आहे. या
 किनाऱ्यास मलबारकिनारा असें ह्मणतात. हा प्रांत डोंगरी व
 खडकळ आहे, परंतु किनाऱ्याजवळ सपाट व बालुकामय आहे
 यांत पुष्कळ समुद्राच्या पाण्याने भरलेले लहान लहान ओहोळ
 आहेत. डोंगरांतून पुष्कळ लहान लहान नद्या समुद्राकडे जात.

त, त्यामुळे तलाव बांधण्याची गरज लागत नाही. कालिकोट, तेल्लिच्यरी, पालघाट व काननोर ही मुख्य शहरे यात आहेत. पोर्तुगाल लोक प्रथम कालिकोटास आले. कोचीचे राज्य ह्मणून एक लहानसे हिंदू राज्य आहे, तथापि कोची बहुत वर्षांपासून इंग्रजांच्या अमलांत आहे. मलबार किनाऱ्यावर मुंबईच्या दक्षिणेस याचे एवढे दुसरे मोठे बंदर नाही.

या प्रांतांत पाऊस पार पडतो, त्यामुळे भात चांगले व पुष्कळ होते. तसेच आरारूट ही होते. विनाद तालुक्यात व त्याचे आसपास काफ़ी फार होय. मलबाराहून मिर्री, दालचिनी, आणि दुसरे मसाल्याचे पदार्थ बाहेर जातात. याखेरीज सागवान वगैरे अनेक तऱ्हेचीं लाकडे यात पुष्कळ होतात.

यात अनेक जातींचे हिंदू राहतात; त्यात नरे ह्मणून जे आहेत त्यांच्या रीतिभाती फारच विलक्षण आहेत पूर्वी आलेल्या आरव लोकांची सति, मोपले ह्मणून जे रानट व क्रूर लोक तेही यांतच असतात.

कुर्ग ह्मणून जो डोंगरी मुळूख तो मलबाराच्या वायव्येस आहे. त्यांत शूर व कणखर असे लोक राहतात. तेथील हवा चांगली आहे ह्मणून खालच्या सपाट प्रदेशातील लोकांपेक्षा त्यांच्या आगी शक्ति व हिंमत जास्ती आहे. मरकाडा हे यात मुख्य शहर आहे.

कानडाप्रांत पश्चिम किनाऱ्यावर मलबाराच्या उत्तरेस आहे. याचे उत्तर व दक्षिण असे दोन भाग केले आहेत; व बागल घाट आणि पेणघाट असे ही दोन केले आहेत हा पिकाऊ असून दान दाट राने आहेत. मलबारा प्रमाणे यात नद्या ही फार

आहेत. पर्वतातील देशाची रचना फार भव्य व सुंदर दिसत्ये. उत्तर कानड्यांत गरसापाचा धबधबा हा सर्व पृथ्वींत उत्तम आहे, नायाग्राचा धबधबा ही याच्या बरोबरीस येऊ शकत नाही. मंगळोर, होनोर, व सिरशी ही यांत मोठी शहरे आहेत. एथून आरबस्थान व इराण या देशांवर व्यापार पुष्कळ होतो. तांदूळ, मसाल्याचे पदार्थ, सुपारी, चंहन व अबनूस हे जिन्नस एथून मुख्यत्वे करून बाहेर जातात.

दोआब (कृष्णा व तुंगभद्रा यांमधील देश) यात काहीं मुंबई इलाख्याचा भाग, आणि पूर्व व पश्चिम रायच्योर हे आहेत. यात बेळगाव व धारवाड ही दोन मोठी शहरे आहेत.

महिसूर एथें नावाचा हिंदूराजा आहे, परंतु सर्व कारभार इंग्रजी कामगार करतात. हा उंच प्रदेश आहे, व याच्या दोहों वाजूस पूर्व व पश्चिम घाट आहेत. हा मुख्य उंचसखल आहे, व यांतील हवा चांगली आहे. यांत पूर्वी मजबूत किल्ले बांधलेले होते. महिसुरात संत्रजा व लोकरांची वस्त्रे होतात. यांत महिसूर हेंच मुख्य शहर आहे. श्रीरंगपट्टण यास सन इसवी १७९९ त इंग्रजांनी वेढा घातला होता, त्यावेळीं टिपूसुलतान मरण पावला. बंगलोर एथें मोठी फौज आहे, व एथील हवा थंड आहे.

हिंदुस्थानच्या नैर्ऋत्य कोनांत त्रावणकोरचें राज्य आहे. तेथील राजा इंग्रजांचे आश्रयाखली आहे. याच्या दक्षिणेस कन्याकुमारी, व उत्तरेस कोची आहे. मद्रास आणि तिनवेली व हें राज्य यांच्यामध्ये पश्चिमघाट आहे. हा पर्वत एथें फार उंच असून दाट रानांनी भरलेला आहे. बाकीचा देश डोंगरी आहे, परंतु खोऱ्यांत मुख्यत्वे करून मसाल्याचे जिन्नस व भात होतें.

किनाय्यवर पुष्कळ तलाव व समुद्राच्या पाण्याने भरलल आहाळ आहेत. त्यांचा संबंध मोठ मोठ्या कालव्यानीं झालेला आहे. यांत त्रिवाद्रम एथें राजा राहतो. अलपई व कोलान हीं मोठी बंदरे आहेत, त्रावणकोर यांत बहुधा हिंदू लोक राहतात. कोची हें एक लहानसें एतद्देशीय राज्य आहे. यांत यहूदी लोक शेकडो वर्षांपासून येऊन राहिलेले आहेत.

सिंहलद्वीप.

सिंहलद्वीप हें हिंदी महासागरात हिंदुस्थानच्या दक्षिण टा कासमोर आहे. हें हिंदुस्थाना प्रमाणेंच इंग्रजांच्या ताब्यांत आहे. याचा समुद्रापासून दूरचा भाग डोंगरी आहे. मध्यभागाची हवा फार चांगली आहे. या बेटाची भूरचना फार सुंदर आहे.

दालचिनी, काफी व नारळ यांचें पीक एथें फार होतें. यां जिनसांनीं भरलेले जमीनीचे भाग सर्व देशभर पसरले आहेत. माणिक, पुष्कराज व इतर काहीं रत्नें यांतील पर्वतात सांपडतात. याच्या उत्तरेकडे मोत्यें फार सांपडतात; याविषयीं या बेटाची कीर्ति प्राचीन काळापासून आहे.

एथील लोकांस सिंगाली हाणतात. हे बौध्द मताचे आहेत. यात काहीं हिंदू, ख्रिस्ती व मुसलमान ही आहेत.

याच्या राजधानीचें नांव कोलंबो. यात चीनकोमला व ग्याली हीं मोठी बंदरे आहेत. दुसरें इंग्लंडातून कलकत्ता किंवा हागकाग एथें जाणाऱ्या तारवास बरवा बौरे करण्यास फार उपयोगी पडतें.

बलुचिस्तान.

बलुचिस्तान सिंधच्या पश्चिमेस आहे. हा बहुधा डोंगरी,

भणभणीत व नापीक असा देश आहे; परंतु याचा ईशान्येकडील भाग कच्छगंडवा हा पिकाऊ आहे. हिंदुस्थानाच्या ईशान्येस जो उच्च प्रदेश आहे, त्याचें नाव कच्छगंडवा. अफगाणिस्थान आणि काहीं इराण हीं मिळून हा शाला आहे. यांत जाण्याच्या मुख्य मार्गास दोलानपास ह्मणतात. हा अरुद आहे व याच्या वाजूस उच्च व त्रिकट कडा आहे.

यात बलुची आणि ब्रहू असे दोन जातींचे लोक आहेत. त्यांच्या पुष्कळ टोळ्या आहेत, त्यांवर अनेक सरदार आहेत, त्यांत खिलात एथील खान हा आपणास मुख्य ह्मणवितो. हे आपले उपजीवन मुख्यत्वे करून गुरें राखून करतात; परंतु लूट व चोरी करण्यांस ही कमी करीत नाहींत. खिलात हें यात मोठें शहर आहे.

अफगाणिस्तान.

याच्या उत्तरेस हिंदुकुश पर्वत ह्मणजे हिमालयाचाच एक भाग आहे, व पूर्वेस हिंदुस्थान आहे. हा फार डोंगरी देश आहे. हा खडकळ व उभेकडे यांणीं भरलेला आहे; परंतु काहीं काहीं खोरीं फार पिकाऊ आहेत. याच्या नैर्ऋत्येस सिस्तान ह्मणून एक मोठें वाळूचें मैदान आहे. हिंदुस्थानातून यात जाण्यास एक मोठा प्रख्यात मार्ग आहे, त्याला खैरवास ह्मणतात.

अफगाणिस्थान उच्च असल्यामुळे तेथील हवा फार थंड आहे; परंतु सपाट प्रदेशात हिंदुस्थानाच्या इतकी उष्णता होत्ये.

याची राजधानी काबूल. गिझनी एथें पूर्वी मोठे विस्तीर्ण मुसलमानी राज्य होतें. एथील पादशाहा महमदगिझनी यानें हिंदुस्थानावर तेरासाऱ्या केल्या; आणि यानंतर मुसलमान राजे इकडे येऊ लागले जेलालाबाद एथें अफगाणी लोकांची व इ-

प्रेजांची मोठी लढाई झाली. कंदाहार हे त्याच नावांच्या प्रांता-
चे मुख्य शहर आहे.

काबुलाच्या पश्चिमेस हिरात ह्मणून एक स्वतंत्र खिंड
आहे. ही विषयीं इराणी आणि अफगाणी लोकांचे फार तंटे होतात.
ही फार सुंदर आहे. एथील जमीन फार सुपीक आहे, व नेहेमी
धान्याचीं शेते, बागा, द्राक्षांचे मळे इत्यादिकांनी ती भरलेली
असत्ये.

इराण.

इराणच्या उत्तरेस ज्यार्जिया, क्यास्पियन समुद्र व स्वतंत्र ता-
रतरी; पूर्वेस अफगाणिस्थान व बलुचिस्थान; दक्षिणेस इराणीआ-
खात; आणि पश्चिमेस एशिया खंडातील तुर्की ही आहेत.

हा बहुधा डोंगरी देश आहे. यात उंच असून सपाट अशा
जमीनी फार आहेत. सुमारे तेहेरानापासून ती पुर्व सिमेपर्यंत एक
विस्तीर्ण व भणभणीत मैदान आहे. इराणात मोठी नदी मुळींच ना-
हीं, काहीं लहान आहेत, परंतु त्या सर्व यांतील अनेक सरोवरांस
जाऊन मिळतात, अथवा त्यांचे पाणी कालव्यानीं सपून जाते,
यात दोन तीन बरींच मोठीं सरोवरे आहेत.

उत्तरेकडील भाग इतरा पेक्षा पिकाऊ आहे, व तो उंच
असल्यामुळे तेथील हवा थंड आहे, व त्यात समशीतोष्ण देशांती-
ल बहुतेक वृक्ष व फळे होतात. दक्षे सर्व देशभर होतात, आणि
शिराज एथे उत्कृष्ट द्राक्षासव होते.

घोडे, गुरे व मेंढे यात चांगले होतात. एथील मेंढ्याच्या
शेपट्या फारच लांब असतात. रंग दणे, रेशमाच्या जिनसा करणे,
गालिचे व किनखाप विणणे यात हे लोक कुशल आहेत.

एथे स्वेच्छाचारी राजा राज्य करितो. यातील मुख्यधर्म

मुसलमानों, परंतु पार्शी हज्जजे अभिपूजक व इतर धर्माचेही लोक पुष्कळ आहेत.

प्राचीनकाळीं हें राज्य मोठें बलाढ्य होतें, परंतु आता याचें महत्व अगदीं कमी झालें आहे.

याची राजधानी तेहेरान ही क्यासपियन समुद्राच्या दक्षिण किनाऱ्या नजीक पर्वतांच्या एका रांगेच्या पायथ्याजवळ आहे. एथील हवा अगदीं वाईट आहे; यामुळे उष्णकाळीं हें अगदीं रिकामें पडतें. याशिवाय इसपहान व शिराज हीं दोन मोठीं शहरे आहेत. शिराज एथें सादी व हाफीज हज्जून दोन प्रख्यात फारसी कवी होऊन गेले.

आरबस्थान.

या मोठ्या द्वीपकल्पाच्या उत्तरेस सिरिया व युफ्रेतीस; पूर्वेस इराणआखात; दक्षिणेस आरबीसमुद्र; आणि पश्चिमेस ताबडा समुद्र व सुएझची संयोगिभूमि हीं आहेत.

आरबस्थान हा बहुधा रबरखीत, ओसाड व बालुक्रामय देश आहे. ताबडया समुद्राच्या पूर्वेस वनस्पति राहित एक लहान डोंगरांचो रांग आहे; परंतु दक्षिणेच्या आंगास ही काहींशी पूर्वेकडे हटत्ये, आणि तेगेकरून इच्या व समुद्राच्या मध्ये जी जमीनीची चिरटोळी राहत्ये, तींत अनेक मौल्यवान व उपयोगी झाडे होतात. याच कारणावरून सुखी आरबस्थान असें या भागाचें नांव पडलें आहे. मस्कत बंदराजवळ व सिने द्वीपकल्पात काहीं पर्वत आहेत बाकी सर्व देश एक मोठें रेतीचें मैदान आहे, जिंकडे पाहवें तिकडे सपाट व बळू दूसरे काहीं नाहीं. कोठें कोठें दूर दूर अंतरावर हिरवट वनस्पति व खारे पाण्याचे झरे मात्र

आढलतात, यासर्व रैतीच्या प्रदेशा पैकीं सिन जवळ जो आहे तो लक्षांत ठेवण्यासारखा आहे. त्याला पूर्वी इदूमिया असें ह्मणत. एथें श्रीमंत व लढाऊ लोक राहत असत, परंतु ते आता सर्व नाहींसे झाले आहेत. त्याच्या राजधानीची पडझड अजून राहिली आहे. याशहराला पित्रा ह्मणजे दगड ह्मणत, कारण एथील घरे द्याड कोरून तयारकेलेलीं होतीं. आणि या आरबस्थानाच्या भागास पीत्रिया (शिलासय) असें नाव पडले.

आरबस्थानातील हवा वरचेवर बदलजे, कधीं फार उष्ण होजे व कधीं थंड होजे. कधीं कधीं आगी प्रमाणें वारा सुटतो, तो वद झाल्यावर गार हवा वाहूं लागजे

खारीक, बाजरी, ऊद,बोळ, बालसम, कांहीं चीक आणि काफी हीं एथें होतात. काफी पश्चिमच्या किनाऱ्यावर मात्र चांगली होत्ये. हेसर्व जिन्नस व इराणी अखातातील मोत्यें यांचा मुख्यत्वे करून आरब व्यापार करतात. यादेशात घोडे उत्कृष्ट होतात. सौंदर्य, चपलता व बळ यात या घोड्यांसारखे दुसरे कोठें होत नाहीत. एथून हे बाहेर फार जातात. आरब लोक याना फार काळजीनें बाळगतात, व त्यांजवर अशी ममता करतात की ते त्यांना आपले सोबतीच समजतात. उंट हें ही यादेशांत एक उपयोगी, मेहे नती व कटक जनावर आहे. रैतीच्या मैदानातून ओझे नेण्यास याला मुख्यत्वे करून लावतात.

आरबाच्या पुष्कळ निरनिराळ्या जाती आहेत, त्यांजवर एक एक सरदार असतो; त्याला शेक असें ह्मणतात. यांचा परस्पर-रांशीं कांहीं संबंध नाही. किनाऱ्यावरील आरब कांहींसे सुधारलेले आहेत. बाकी सर्व मारशोड करून उपजीवन करतात. जो कोणी याच्या तावडीस सांपडेल तो सख पावत नाही.

आग्नेयीस ओमान हा परगणा सर्वांत सुखी आहे. ए-
धील राजास मसकतचा इमाम असें ह्मणतात. कारण मसकत ही
त्याची राजधानी आहे. हा परगणा महत्वाचा आहे, कारण हिंदु-
स्थान, इराण व तुर्की यातील सर्व व्यापार या मार्गानें होतो.

मक्का हें या देशांत मोठें प्रख्यात शहर आहे. मुसलमानी
धर्मस्थापक महमद हा एथें जन्मला. त्या धर्मातील लोक हें मोठें
पवित्र स्थान मानितात. एथें हजारों वात्रेकरू वर्षास जातात. या-
च्या उत्तरेस मदीना एथें त्याची कबर आहे.

तांबड्या समुद्राच्या किनाऱ्यावर मोखा एथें काफी फार
चांगली होत्ये. बाबेलमादेबच्या सामुद्रधुनी जवळ एदन एथें
खडकावर बांधलेला एक मजबूद किला आहे. तो इथेजाच्या ता-
ब्यांत आहे. हिंदुस्थानातून विलायतेकडे जाणाऱ्या आगबोटीस
हें ठिकाण फार उपयोगी पडतें. आगबोट कलकत्याहून निघाली
ह्मणजे मद्रास व ग्याली एथें थोडावेळ राहून एदनास जात्ये. ते-
थून निघून सुएझ एथें पौचली ह्मणजे उतारू लोक उतरून
रेतीच्या मैदानांतून केरो यावरून काहीं आगगाडीच्या रस्त्यानें
व काहीं पायमार्गानें आलेगझांद्रिया एथें जातात. तेथें पुनः
आगबोटींत बसून मालता व जिब्रालतर एथें काहींवेळ उतरून
सैथमत्तन एथें जातात. काहीं डाक व ज्यालोकांस जलदी जा-
णें असेल ते मालता एथून निघाले ह्मणजे म्होन नदीच्या मुखा
जवळ मारसेल्स बंदरांत जातात. तेथून आगीच्या गाडीनें
पारीस शहरावरून दोवर एथें जातात; आणि तेथें तरींत बसून
इंग्लंडास जातात. विलायतेस जाण्याचा हा मार्ग सर्वांत जवळ आहे.

युरोप.

सर्व खडात युरोप अगदीं लहान आहे; परंतु सांप्रत काळां याच्या इतका पृथ्वीचा दुसरा कोणचा ही भाग सुधारलेला नाही. अर्वाचीन काळां यामध्ये सदाचरण, शौर्य, निर्लोभ वगैरे सद्गुणाचीं मोठालीं कृत्ये घडून आलेलीं आहेत.

याच्या उत्तरेस उत्तरमहासागर अथवा हिमसागर ह्मणजे जेथें नेहेमी बर्फ असतें तो; पूर्वेस युरल पर्वत, युरलनदी व क्यास्पियन समुद्र; दक्षिणेस काकेशस पर्वत, तुर्कीसमुद्र व आफ्रिकेच्या आणि याच्या मधील भूमध्यसमुद्र, आणि पश्चिमेस आतलातीकसागर आहे.

युरोप खडात खालीं लिहिलेले देश आहेत. उत्तरेस लापलंड, स्वित्दन, नार्वे, देनमार्क आणि रशिया; मध्यभागीं-पोलंड जर्मनी, प्रुशिया, आस्ट्रिया, हालंड, बेलजियम, ब्रिटिश बेटें, फ्रान्स आणि स्वित्सरलंड; आणि दक्षिणेस पोर्तुगाल, स्पेन, इतली, ग्रीस आणि तुर्की.

लापलंड.

युरोपातील अगदीं उत्तरे कडील देश लापलंड हा उत्तर भूशिरापासून श्वेतसमुद्रा पर्यंत पसरलेला आहे. याच्या दक्षिणेस स्वादन व फिनलंड आहे. हा रशिया व स्वीदन याच्या ताब्यात आहे. हा कांहीं डोंगरी व काहीं सपाट आहे, याचे किनारे उंच, भयकर व शिलामय असे आहेत; आणि मध्यभागीं दाट झाडांचीं मोठालीं रानें व लांब लांब नापीक जमीनी आहेत.

यातील हवा फारच थड, कारण हा हिमसागराच्या काठी आहे. बहुतकरून वाराही महिने बर्फ पडत असते. हा फार दूरच्या अक्षांशांत असल्यामुळे एथे रात्र व दिवस मोठ मोठाले होतात. कधी कधी सूर्यास्त दोन दोन महिने पर्यंत होत नाही. व रात्रही तशीच असते.

लापलंदर लोक ठेंगणे आहेत, व थंडीमुळे ते जाडी लोकरीची वस्त्रे पाघरतात, त्यामुळे तर ते अगदीच लहान दिसतात. याचा स्वभाव उद्योगी व शांत आहे. रेन्डीयर हणून एक जातीचा हरिण आहे, त्याला पाळण्यात यांचे विशेष लक्ष असते. याला ते गाडीला जुपतात व त्याचे मांस खातात.

हा देश इतका नापीक आहे की, मनुष्याला उपयोगी असा जिनस एथे काहीच होत नाही.

स्वीदन.

स्वीदन, नार्वे व स्विडिशलापलंड हीं सर्व मिळून एक राज्य आहे. पूर्वी फिनलंडही यांत होते, परंतु आता ते रशियाच्या ताब्यांत आहे. स्वीदनचे तीन मोठे भाग आहेत, उत्तर-स्वीदन, नार्दलंड आणि गाथलंड. याच्या उत्तरेस लापलंद, पूर्वेस बाल्टिक सागराचे आखात व बाल्टिक समुद्र, दक्षिणेस बाल्टिक व सौद सामुद्रधुनी, आणि पश्चिमेस नार्वे आहे.

नार्वेतून जाणारी दोव्रेन हणून जी पर्वताची मोठी रांग, तिचे काही फाटे यात आले आहेत, तथापि हा बहुधा सपाट आहे. व देवदार, फर व बर्च या झाडांची मोठी राने व सरोवरे यांनी भरलेला आहे.

एथे थंडी फार व ती बरेच दिवस असते उष्णता जरी

थोडाच काळ असत्ये तरी फार असत्ये; आणि पीक तिनक्याच वेळात जलद होते.

एथील लोक कंठक, बळकट व धीट असे आहेत. हे नावाडीपणा मध्ये कुशल आहेत. याचे उत्तरेकडील देशास प्राचीन काळीं स्वयांदिनेविया असें ह्मणत त्यातील लोकांनीं इतर देशीजाऊन मुलूख जिंकिले. या देशातील जी यांची संतति तिचीं नावे आता निराळींच पडलीं आहेत.

स्वीदन व नार्वे या देशांत फार, देवदार व बर्च हीं झाडे होतात. लोखंड, तांबे, कोळसा व शिसें यांच्या खाणी यात मोठ्या आहेत. हे जिन्नस एथून इतर देशांत फार जातात.

या देशांत राजा राज्य करतो आणि लोक ख्रिस्ती असून बहुतेक प्रातेस्तन मनाचे आहेत.

पूर्वेकडील किनाऱ्यावर अनेक लहान वेटांवर स्ताकोम ही याची राजधानी आहे. अपसाल एथें उत्तर युरोपांतील एक प्रख्यात तिद्यालय आहे. गार्तेबुर्ग हे व्यापाराचे बंदर आहे. कार्लस्करोना एथें आरमार व दारूगोळा असतो.

नार्वे.

नार्वे हा लांब व अहंद देश, स्वीदनाच्या पश्चिमेस आहे. याच्या पश्चिमेस आतलांतिक सागर आहे. झेफ्रैन पर्वत याच्या व स्वीदनाच्यामध्ये उत्तरेकडून सुमारे पांचशें कोश पर्यंत आहे. या पर्वताच्या व समुद्राच्या मध्ये डोंगराचे पुष्कळ फाटे दगडांनीं भरलेले आहेत. समुद्राचे लहान लहान फाटे एथें जमीनीत पुष्कळ गेले आहेत, त्यांना फियार्द असें ह्मणतात. याचे किनाऱ्यावर, मोठाले वृक्ष व खडक आहेत. मार्लेक्नाम ह्मणून एक भयंकर भोंवरा याच्या उत्तर किनाऱ्या जवळ आहे.

एथील हवा कधीं कधीं फार थड असये, परंतु याच्या ठिकाणा वरून जितकी असावी असे वाटेल तितकी नसये. याच्या पश्चिमेस मध्यभागां दानधीम शहर आहे, त्याच्या उत्तरेस गहू होत नाही, व इतर भागात ही हें धान्य फारसे पिकत नाही. शिडांस काठ्या जापासून चागल्या निघतात अशीं फर वगैरे झाडे एथे चांगलीं होतात; बाकीचीं स्वादनायधील व यामधील एकच प्राकारचीं आहेत.

नार्वेजियन लोक पुष्कळ प्राकारें स्वदिश लोकां प्रमाणे आहेत. हे उद्योगी, शूर व बळकट आहेत; आणि पारध करणें व मासे मारणें यांतही फार हुशार आहेत. एथे व्यापार मुख्यत्वे करून लांकडांचा होतो; परंतु तांबें, लोखंड व सगमरवरी दगड याच्या खाणी ही यांत बऱ्याच आहेत.

याची राजधानी ख्रिस्तीयानिया ही आमेयांस आहे बर्जेन एथे व्यापार पुष्कळ होतो.

देन्मार्क.

मध्य युरोपाच्या उत्तरेचे जतलंद द्वीपकल्प, बाल्तिक समुद्रातील झीलंद, फ्यूनन वगैरे बेटें, हालस्तेट, स्लेसविक व लायनबुर्ग प्रांत, आतलांतिक सागरातील ऐसलंद व फेरो बेटें व इतर काहीं ठिकाणें हीं सर्व देन्मार्कच्या राज्यांत आहेत. याचा मुख्य भाग जतलंद द्वीपकल्प व त्यापुढे सागीतलेले तीन प्रांत हे खोल व सपाट आहेत. त्यांतील जमीन खारी आहे- व यात मोठ मोठालीं उथळ सरोवरे आहेत.

यांतील हवा सर्द आहे, व धुकें नेहमी असते. थंडीत बर्फ व पाऊस सदां दित पडत असतो, आणि उष्णकाल फारच थोड

दिवस असतो. या सर्व कारणांमुळे यात गहू होत नाही; परंतु सातू, राई आणि ओत हीं धान्ये पुष्कळ होतात.

सुकवलेले मासे व इतर खाण्याचे जिन्नस यांचा एथे व्यापार होतो.

याची राजधानी कोपेनहेगन ही झीलंड बेटावर आहे. हे शहर सुंदर व मजबूद आहे. एलसिनोर हे त्याच बेटावर सुंदर लहानसे बंदर आहे. देन्मार्काच्या युरोपातील भागांत कोयल, व एलब नदीवर अलतोनो ही मात्र सागण्या सारखी दोन शहरे आहेत.

सौंद खेरीजकरून ग्रेतबेल्त व लितिलबेल्त ह्या या जवळ दोन समुद्र धुन्या आहेत. ग्रेतबेल्त ही तिहींत रुंद आहे ही झीलंड व फ्यूनन या बेटांमध्ये आहे, व लितिलबेल्त झीलंड व युरोप यांच्यामध्ये आहे.

ऐसलंड युरोपाच्या वायव्येस हिमसागराजवळ आहे. हे मोठे चमत्कारिक बेट आहे. यांत थडी फार असत्ये, आणि पर्वत नेहेमी बर्फाने आच्छादलेले असतात. इतके असून जमीनीखाली उष्णता फार असत्ये. ती इतकी की याला ज्वालामुखी प्रदेश असें ह्मटल्यास चिंता नाही. यांत गैसर्स ह्मणून चमत्कारिक शरे आहेत; त्यांतून कधीं कधीं उष्ण पाणी व वाफ बाहेर पडते, ती सुमारे साठ हात वरजात्ये. ऐसलंड अगदीं नापीक आहे. यात झाडे मुळींच नाहीत. समुद्राने वाहून याच्या किनाऱ्यावर जे लांकूड लागते त्याचे सर्पण होतें, आणि लोक मासे मारून उपजीविका करतात. हे लोक नीतिमान व सदाचारी असून ज्या स्थितीत ईश्वराने आपणास ठेवले आहे तीत तृप्तता मानून राहतात. हेल्हा ही यात मोठी ज्वालामुखी आहे.

युरोपांतील रुशिया.

रुशियनाचें राज्य जेवढें मोठें आहे तेवढें सर्व पृथ्वीत दुसरें कोणाचें नाहीं; परंतु हें आलिकडेसच वाढलें आहे. उत्तर-एशियां, अमेरिकेच्या ईशान्येकडील एक मोठा प्रदेश, आणि युरोपाचा बराच मोठा भाग इतके यात आहेत. युरोपांतील रुशियाच्या उत्तरेस उत्तरमहासागर, पूर्वेस युरलपर्वत, युरलनदी व क्यास्पियन समुद्र; दक्षिणेस तुर्कीसमुद्र व काकेशस पर्वत व पश्चिमेस तुर्कस्थानाचें राज्य, आश्रिया, प्रुशिया, बाल्तिकसमुद्र आणि स्वीदनाच्या अमलांतील लापलंदचा भाग हे आहेत.

रुशियाचा बहुतेक भाग खोल व सपाट आहे; परंतु याच्या युरोपांतील व एशियातील राज्यामध्ये युरल पर्वताची रांग आहे. फिनलंड कांहीं डोंगरी व कांहीं सपाट आहे; आणि दक्षिणेकडे क्रिमिया हा तर फारच डोंगरी व खडकळ आहे. या देशांतील सपाट जमीन सुमारे साहाशे कोश लांब आहे. इतकी सपाट जमीन युरोपांत दुसरीकडे कोठें नाहीं. हिच्या उत्तरभागां मोठमोठालीं अरण्ये आहेत, व दक्षिणेस स्टेपूस ह्मणून धड नाणिक जमीनी आहेत.

या देशाचा विस्तार फार मोठा असल्यामुळे निरनिराळ्या भागाची निरनिराळी हवा आहे. उत्तरेस व मध्यभागां थंडी फार असते. थंड ऋतु पुष्कळ दिवस असतो, आणि आकाशातून पडलेलें बर्फ पुष्कळ महिने पर्यंत जमीनीवर असतें. उष्णकाल जरी थोडा असतो तरी जेव्हां असतो तेव्हा उष्णता बरीच होते. बर्फ ज्या वेळीं पडते तेव्हा बाल्तिक समुद्र तारवें जाण्याच्या अगदीं उपयोगी पडत नाहीं, आणि फिनलंड व स्वीदन यांमधून बर्फावरून गाडींतून

जातां येतें; परंतु दक्षिणेकडील हवा यापेक्षां चांगली आहे. क्रिमियांत जेव्हां थंडी पडत्ये तेव्हां ती जरी फार असत्ये तरी लवकर जाये; आणि उन्हाळा आला ह्मणजे द्राक्षें, गुलाब व इतर फळे व फुलें चांगलीं होतात.

रुशियन लोक आलीकडे फार सुधारले आहेत. मानकरी व जमीनदार लोक शाहाणे व ईर्षा बाळगणारे आहेत. परंतु बाकीचे सर्व फार मूढ आहेत. शेनकी करणारे हलके लोक काहीं अशीं गुलामा प्रमाणें आहेत. हे लोक दारूबाज फार; परंतु या विस्तीर्ण देशांत इतक्या जातींचे लोक आहेत कीं ते अत्युत्कृष्ट सुधारलेल्यापासून तों अगदीं अडाण्यापर्यंत आढळतात.

निरनिराळ्या ठिकाणीं निरनिराळे प्रकारची हवा असल्यामुळे यात उत्पन्न ही पुष्कळ प्रकारचीं होतें. उत्तरेस देवदार व फर हीं झाडे पुष्कळ होतात. मध्यभागीं ओक, एल्म, भाश व दुसरीं काहीं फळझाडे हीं होतात. दक्षिणेकडे गहू फार होतो. तो तुर्की समुद्रातील बंदरातून इतर ठिकाणीं जातो. क्रिमियात मका, ताग, सण, आणि फळे पुष्कळ होतात. या देशातील खाणींत काहीं कोळसा, लोखंड व तांबें आणि पुष्कळ मीठ निघतें.

चरबी, चामडी, जाडी लोकर, ताग, सण व गहू हे यात व्यापाराचे मुख्य जिन्नस आहेत. चीन व एशियाचा अतरभाग या बरोबर व्यापार लमाण करतात. युरोपा बरोबर, श्वेत, बालतिक व तुर्की समुद्रातील बंदरांनां व प्राश्यांतून खुसकोन, व्यापार होता.

रुशियांत स्वेच्छा चारी राजा राज्य करतो. त्याची इच्छा मनाकरणारा कोणी नाही. खाला झार असें ह्मणतात. यातील लोक श्रीकचर्च ह्मणून ख्रिस्ती धर्मातील एक पथ आहे त्या पथाचे आहेत.

बाल्तिक समुद्रावरील प्रांत, मोठा रुशिया, लहान रुशिया, दक्षिण रुशिया, पश्चिम रुशिया, आणि पूर्व रुशिया असे या देशाचे सहा भाग केले आहेत. पोलदाचाही काहीं अश या पादशाहाच्या अमलाखाली आहे. रुशियाची राजधानी सेंटपित्सबर्ग ही नीवा नदीवर फिनलंडाच्या आखाताच्या टोंकाशी आहे. हें शहर सुंदर आहे, परंतु खोलगट व खारे जमीनीत आहे, तेणेंकरून नेहमी समुद्राचें पाणी आत शिरण्याचें भय असतें. नीवा नदी फार उथळ आहे, यामुळें याजवळ मोठीं गळबतें घेऊं शकत नाहींत; याजकरतां फिनलंडाच्या आखातान एक बाटावर कानस्ताद हें शहर वसविलें आहे. हें मोठ-मोठ्या किल्यानी पकें मजबूद केलें आहे. हें या राज्यांतिल आरमाराचें मुख्य ठिकाण आहे. हेलसिंगफोर्स एथें ही फिनलंडामध्यें काहीं आरमार असतें. अबो हें विद्येचें ठिकाण आहे. कूरलंड यांत रिगा आणि रेवल ही दोन मजबूद व्यापाराचीं ठिकाणें आहेत. श्वेतसमुद्राच्या पूर्वेस आर्केंजल हें मोठें व्यापाराचें शहर आहे.

रुशियांत मास्को सेंटपित्सबर्ग याचे खालोखाल मोठें शहर आहे. पूर्वी हीच राजधानी होती. सन १८१२ इसवी-मध्ये जेव्हा नेपोलियन पादशाहा याणें या शहरावर स्वारी केली त्यावेळीं तेथील लोकांनीं यास आगलाऊन दिली, तेणेंकरून त्याला परत जाणे प्राप्त झालें; आणि जातेवेळीं थडी पाऊस व बर्फ याणीं त्याचा फार नाश झाला.

निकोलेएफ व ओदेसा हीं तुर्कीसमुद्रावर मोठीं बंदरें आहेत. निकोलेएफ एथें पुष्कळ दाखगोळा व आरमाराचें सामान असतें

क्रिमियाचे दक्षिणेस सबास्तपूल हें मोठें बंदर आहे. सन १८५५ सालीं याला इंग्रजी व फ्रेंच सेनेनें अकरा महिने पर्यंत वेढा घालून, तेथील मोठे किल्ले व गोद्या मोडून टाकिल्या.

वोलगा नदी रुशियामधून ११०० कोश जाऊन क्यास्पियन समुद्रास मिळते. दान आझोपच्या समुद्रास जाते. न्दीपर रुशियाच्या पश्चिमेकडून येऊन निकोलेएफ व केरसान या शहराजवळ तुर्की समुद्रास मिळते. या दुसऱ्या शहरात जगमित्र हावर्ड हा मरण पावला. नीस्तर नदी त्याच समुद्रास ओदेशा शहराजवळ मिळते. द्वायना श्वेतसमुद्रास आर्केंजला जवळ मिळते, आणि नीवा सैतपितसबर्ग याजवळ मिळते.

रुशियामध्ये पुष्कळ मोठमोठालीं सरोवरे आहेत. त्यात लादोगा आणि ओनिगा हीं दोन मुख्य. तुर्की समुद्राचे पूर्वेस सरक्याशिया हा डोंगरी मुलूख आहे. याच्या आणि जार्जीयाच्यामध्ये काकेशस पर्वत आहे. हे दोन्ही प्रांत रुशियाचेच ताब्यात आहेत. परंतु एथें याचा अम्मल अद्याप पक्का बसला नाही; लढाया वगैरे नेहेमी होत असतात. एथील लोक फार शूर व स्त्रिया फार सुंदर आहेत.

पोलंड.

हें जरी निराळें राज्य नाही तरी एथील लोक इतरापासून निराळे आहेत, सबब एथें आर्मी याचें वर्णन निराळें करतां. रुशिया आस्त्रिया आणि प्रुशिया या तीहींच्या ताब्यांत हादेश आहे. हगरीच्या व याच्या मध्ये कारपेथीयन पर्वत आहे. दक्षिण भाग खेरीज करून सर्व देश एक मोठें मैदान आहे, आणि उत्तरेकडून वारा येतो तेणें करून एथील हवा बहुत थंड व सर्द होत्ये. एथें हिवाळ्यात थडी अतिशय पडत्ये. एथील लोक शूर,

देशाभिमानांनी व तिलासा अस आहेत स्वदेशाभिमानाने हे लोक आपल्या परकी राजावर अनेक वेळा उठले, परंतु त्यांचे अपसात एक मत नसल्या मुळे जय झाला नाही. सरते शेवटीं कोसियस्को याणें सन १७९३ वा मध्ये पराकाष्ठेचा प्रयत्न केला. परंतु तो शत्रूच्या हातीं लागल्या मुळे सवे यत्न व्यर्थ गेले.

धान्य, ताग व सण हे येथे फार होतात. आणि ते ये महिन्या मध्ये जमा करतात. परंतु खाणीच्या मिठाविषयी हा देश फार प्रख्यात आहे. वाएलिकसा येथील खाणीचा सुमारे चारकोस विस्तार आहे. यांत मोठ मोठाल्या गुहा, भुयारे, खोल्या, रस्ते व देवळे मिठाचीं कोरून काढलीं आहेत

वार्सा हें साप्रतचें पोलंडातील मुख्य शहर, हें रुशियाचे ताब्यात आहे. पूर्वीची राजधानीं क्राकाव ही दक्षिणेस आस्त्रियाच्या भागांत आहे. मिठाच्या मोठ्या खाणीपैकी पुष्कळ या शहराजवळ आहेत.

जर्मनी.

मध्य युरोपातील अनेक संस्थाने परस्पराच्या सरक्षणा करिता एकत्र झालीं आहेत. त्यांस जर्मनी हें नाव आहे. यांत मुख्यत्वे करून आस्त्रिया व प्रुशिया याचे अमलातील मुलूख आहे. परंतु कित्येक लहान लहान स्वतंत्र संस्थाने आणि बवेरिया, साक्सनी, वर्तेबुर्ग आणि हानोवर हीं राज्ये या समाजामध्ये आहेत. कायदे नवे करणे, मोडणे, बदलणे, परचक्रापासून वचाव करणे वगैरे कारभार फीदरेतिव दाएन ह्यणून मडळी आहे, तोमध्ये होत असतो. या सभेत जर्मनीतील सर्व राजे स्वता किंवा प्रतिनिधीच्या द्वारे आपआपला अभिप्राय देतात.

प्रुशिया.

पूर्वेस पोलदांतील रुशियाच्या प्रातापासून तों पश्चिमेस हॉलंड व बेल्जियम पर्यंत हा देश मध्ययुरोपाच्या उत्तरेस आहे. पूर्व व पश्चिम प्रुशिया, पॉलदाचा कांहीं भाग, पामिरेनिय-ब्रांटेनवूर्ग, सायलेशिया प्रुशियन साक्सनी, वेस्तफेलियाच, कांहीं भाग, आणि कांहीं रैननदीपरील परांणे इतके यांत आहेत.

याचा बहुतेक भाग युरोपाचा जे मोठा खोल प्रदेश त्यांत आहे. पश्चिमेस व दक्षिणेसमात्र कांहीं पर्वत आहेत. खालील देशात जल तृणाची रचना फारच मनोरंजक आहे. एथील हवा जरी कोठें कोठें फार थंड आहे तथापि सुखदायक आहे.

यातील बहुतेक लोक जमेन आहेत, ते विश्वासू, उद्योगी, मेहनत करणारे आणि विचारी असे आहेत.

प्रुशियन लोक पुर्वेकडे आहेत, त्यांच्या व याच्या रीति धर्तींमध्ये व आयुष्य क्रमामध्ये विशेष फेर नाही.

एथें अनेक तऱ्हेचे पुष्कळ उत्पन्न होते. वेस्तफेलिया, साक्सनी व सायलेशिया यामध्ये खाणीचाकोळसा निघतो. साखेरीज मीठ, शिसें, तांबें, लोखंड, व दुसरे अनेक मौल्यवान व उपयुक्त खनिज पदार्थ सांपडतात. वेस्तफेलियांतून धान्य, ताग, लांकूड, व हुकराचे मास; साक्सनींतून लोकर, व इतर ठिकाणाहून तागाचीं वस्त्रे हीं फार बाहेर जातात. अनेक प्रकारचे द्राक्षासव ही रैननदी जवळच्या प्रदेशांत होते.

येथें राजा आहे, परंतु त्याच्या इच्छे प्रमाणेंच राज्य चालत नाही. त्याला मदत करणाऱ्या दोन सभा आहेत. त्या पैकीं एकीमध्ये लोक आपले प्रतिनिधि पाठवतात.

बॉलन ही येथील राजधानी ही ब्रांटेनबुर्ग प्रांतांत आहे
हें युरोपातील सुंदर व दाट वस्तीच्या शहरांपैकीं एक आहे.
येथें सुंदर राजमंदिरें आहेत. त्यात पुष्कळ पुस्तकालये, पदा-
र्थसंग्रहालये, व कृतीने केलेल्या वस्तु आहेत. कानिड्सबुर्ग हें
यातील दुसरें शहर आहे. हें मोठें आहे, व येथें व्यापार पुष्क-
ळ चालतो. याच्या दक्षिणेस तिलसित येथें नेपोलियन पादशा-
हानें रशियाचा बादशाहा आलेगझादर याज बरोबर तह के-
ला. दानविक येथें व्यापार पुष्कळ चालतो. ब्रेसला हें वस्त्रें
बगैरे तयार करण्याचें मोठें शहर आहे. माग्दबुर्ग साक्सनी
मध्ये आहे. जैननदी जवळ क्रोलोन येथें एक सर्वोत्कृष्ट देऊ-
ळ आज सुमारे पाचशें वर्षे बाधीत आहेत. एलाशपेल येथें
शार्लमेन बादशाहास पुरलें, वान येथें विद्यालय आहे. यातील
सर्व विद्यार्थी लांब केंस ठेवितात.

जैन नदी आल्पस पर्वतातून निघून कानस्तन्स याच्या
सरोवरांतून जाऊन आमस्तरदम याजवळ समुद्रास मिळत्ये. इच्या
काठचे देशाची रचना फार मनोरंजक आहे, व त्यात पुष्क-
ळ जुनी जुनी शहरें व मोडके किल्ले आहेत. हा सर्व प्रदेश
फार प्रख्यात आहे; व इतर देशांतील प्रवासी येथें फार येतात.
एल्व बोहीमियांतील पर्वतातून निघून रशियाच्या मधून जा-
ऊन हालस्तेनच्या पश्चिमेस उत्तरसमुद्रास मिळत्ये. वीझर
दक्षिणेकडून उत्तरेकडे वाहत्ये आणि एल्व नदीच्या मुखाज-
वळ उत्तर समुद्रास मिळत्ये. ओदर इचा उगम पोलदात आ-
हे. ही पामरेनीया याच्या मध्य भागां बालतिक समुद्रास मिळत्ये
आस्त्रिया.

यात आस्त्रिया, स्तरिया, तैरोल, बोहामिया, मीरेवि

या, सौलेशियाचा कांहीं भाग, पोलंदाचा कांहीं भाग, हंगरी, दाल्मेशिया, इलिरिया, इतालींतील लांबर्दी आणि वेनीस हीं आहेत.

आस्त्रियाचे जर्मनींतील प्रांत फार डोंगरी आहेत. युरोपाच्या मध्यभागीं जो उंच प्रदेश आहे त्यापैकींच हे आहेत. यांतील देशाची रचना फार विलक्षण व सुंदर आहे. यात एक विलक्षण चमत्कार आहे तो हाकीं, इलिरियामध्ये डोंगरात पुष्कळ खोल भुयारें आहेत. त्यात जमीनीखालीं सरोवरे व नद्या आहेत. याच पर्वताचा फाटा पूर्वेकडे आहे त्यास कारपेथियन ह्मणतात. याच्या एका बाजूस पोलंद व दुसऱ्या बाजूस हंगरी आहे. हे दोन्ही देश सपाट आहेत; परंतु पोलंदामध्ये उत्तरेकडून गार वारा वाहतो. व मध्ये कारपेथियन पर्वत असल्यामुळे तो पुढे हंगरींत येत नाही. यामुळे हंगरीतील हवा बहुतेक वर्षभर बरीच उष्ण व सुखावह असते. येथे द्राक्षे वगैरे दक्षिणेकडील पदार्थ पिकतात. बाकी सर्व आस्त्रियन राज्याच्या भागात आनंद दायक व आरोग्य कारक हवा आहे.

हंगरींत सोने व रुपें; कारिन्थिया आणि स्तिरिया यांत लोखंड, व कारिनियोला यांत पारा असें जिन्नस सांपडतात. यांखेरीज तांबें, शिसे व इतर मौल्यवान पदार्थांच्या खाणी ही आहेत. हंगरीमधून इतर मुळखात द्राक्षाची दारू फार जात्येथें वस्त्रे वगैरे करण्याचा इतर राज्याप्रमाणें फारसा कारखाना नाही यांत समुद्र किनारा फारथोडा, हे एक व्यापार कमी असण्याचें कारण आहे. तथापि विएना एथें लोकर. रेशीम व ताग यांच्या वस्त्रांचे कारखाने आहेत, आणि बेहोमियात सुंदर कांचेच्या सामानाचे कारखाने आहेत.

हैं फार विस्तीर्ण राज्य आहे यामुळे लोकांच्या रीतिभा-
 ती फार निरनिराळ्या आहेत. आस्त्रियन लोक बहुधा जर्मन
 लोकाप्रमाणेच आहेत; परंतु हंगरीतील लोक फार निराळे आ-
 हेत. हे शूर, लढाऊ, व स्वदेशाभिमानी असे आहेत.

एथील वादशाहा पूर्वी प्रमाणे स्वच्छेने राज्यकरून शकत
 नाही. त्याजवर देखरेख करणाऱ्या लोकांच्या प्रतिनिधींच्या स-
 भा आहेत. या राज्यांत नेहमी मोठी सेना तयार असत्ये, लोक
 रक्षणव्यथाथोलिक मताचे आहेत.

एथील राजधानी विएना हे फार सुंदर व मोठे शहर,
 दान्यूब नदीच्या तीरी असून यात एक मोठे प्रख्यात विद्येचे
 ठिकाण आहे. या शिवाय दान्यूब नदीच्या काठी लित्झ, ग्रान्
 स, स्तिरियाची राजधानी, आणि आद्रियातिक समुद्रावर त्रिस्त
 ही शहरे आहेत. त्रिस्त येथे व्यापार पुष्कळ होतो.

बोहीमियाची राजधानी प्रेग हे सुंदर जुने शहर आहे.
 यामध्ये जर्मनीतील एक फार प्राचीन विद्यालय आहे. लूथर
 याचा धर्म प्रथम बोहीमिया प्रांतात सुरू झाला.

ब्रन ही मोरेव्हियाची राजधानी. प्रेसबुर्ग दान्यूब नदीवर
 मोठे शहर आहे. प्रेस्त व बुडा ही दान्यूब नदीवर हंगरी
 मध्ये मोठी शहरे आहेत.

दान्यूब, इन्न, ड्रेव व स्तेव या आस्त्रिया मध्ये मुख्य नद्या
 आहेत. दान्यूब ही वालगा खेरीजकरून युरोपांत सर्वांत मोठी नदी
 आहे. वग सागितलेल्या दुसऱ्या नद्या तिला जाऊन मिळतात.
 ती बेदन सस्थानांत निघत्ये, आणि विएना, प्रेसबुर्ग व प्रेस्त या
 शहराजवळून व तुर्कस्थानाच्या उत्तर भागातून तुर्की समुद्रास जा-
 ऊन मिळत्ये. ही बहुतेक तारवे जाण्यासारखी आहे. एल्ब आ-

स्त्रियन राज्यात निघत्ते, व पो वगैरे नद्या इतान्नीच्या उत्तरेकडून जातात.

बवेरिया.

आस्त्रिया आणि प्रुशिया हीं खेरीजकरून जर्मनीत मोठें राज्य बवेरिया हें आहे. याच्या उत्तरेस कित्येक लहान लहान जर्मनीतील सस्थाने आहेत, पूर्वेस आस्त्रिया; दक्षिणेस आस्त्रिया व स्वित्सरलंड; आणि पश्चिमेस वर्तेबुर्ग आणि वेदन हीं आहेत. याचा एक लहानसा भाग जैन नदीच्या पश्चिमेस व फ्रान्सच्या सरहद्दीवर आहे.

यांत दान्यूब व तिच्या शाखा मिळून पुष्कळ नद्या आहेत लोक बहुधा कृषिकर्म करतात; परंतु दान्यूब नदीने व्यापार ही वराच चाललेला असतो. वान्य, फळे, मोठ व लोखंड हे पदार्थ मुख्यत्वे करून यात होतात.

यांतील राजधानी म्युनीच ही ऐझर नदीवर आहे. सुंदर इमारती, विद्यालय आणि दगडाची व रंगाची कामे यांमध्ये प्रख्यात आहे. नूरेबुर्ग येथे मोठे कारागीर राहतात. एथे एक पुस्तकालय आहे त्यात फार दुर्मिळ पुस्तक आहेत.

साक्सना.

हें राज्य जर्मनीच्या मध्यभागां आहे. प्रुशिया व बोहेमिया व लहान लहान स्वतंत्र साक्सनसस्थान याच्या भोंवतीं आहेत. याच्या व बोहेमियाच्यामध्ये अर्झत्रिज पर्वत आहे, त्यात फार दुर्मिळ खनिजपदार्थ सांपडतात. बाकी सर्व प्रात सपाट व पिकाऊ आहे. या देशात लोकर पुष्कळ व चागली होय.

एथील लोक साहाशी व मेहेनत करणारे आहेत. या देशांत जितके विद्येकडे लोकांचे लक्ष आहे तितके युरोपातील दुस-

या कोणत्याही देशात नाही असे ह्मटल्यास चिंता नाही. पुस्तकाच्या व छापण्याच्या मोठ मोठाल्या कारखान्यांनी व पुस्तकालयांनी हा देश भरला आहे.

याची राजधानी ट्रेसदन ही एल्व नदीवर आहे. हीत सुंदर इमारती, चित्रे, दगडाचे काम, व लोकांच्या सौख्यासाठी केलेले बाग पुष्कळ आहेत. लेपझिक हे यात दुसरे मोठे शहर आहे. यात मोठे विद्यालय व पुस्तकालय आहे. येथे बुकाचा मोठा बाजार भरतो. तेथे सर्व युरोपातून पुस्तके विकत घेणारे व्यापारी जातात.

वरतेबुर्ग.

याच्या पूर्वेस बवेरिया व पश्चिमेस बेदनचीदची हे सस्थान आहे. दक्षिणेस हा प्रांत काबस्तन्स याच्या सरोवरापर्यंत जातो. पश्चिमेस व्लाकफारेस्त अथवा स्कारझवाल्द आणि पूर्वेस व दक्षिणेस सुवाचियन व आल्प्स ह्या दोन पर्वतांच्या रागा आहेत. बाक्रीच्या देशामध्ये लहान लहान पर्वत व खिंडी आहेत. याचा आकार आबलांग आहे. यांतील हवा फार थंड नाही व आरोग्य कारक आहे. हा देश लहान व पिक्राऊ आहे. द्राक्षासव, धान्य व फळे एथून पुष्कळ बाहेर जातात. डोंगरां भागान लाकडे, मोठ, व खनिजपदार्थ पुष्कळ सापडतात.

याची राजधानी स्तार्त्त ही नेकर नदीवर आहे. यात राजाचे पुस्तकालय आहे. त्यांत १२००० निरनिराळ्या बायबलाच्या प्रती आहेत. ह्युबिन्नज्यन एथे एक प्रख्यात विद्यालय आहे, आणि दान्यूव नदीवर अल्म यात मोठे पुरातन देऊळ आहे.

वर्तेबुर्ग मधून दान्यूव व नेकर ह्यणून जी ज्हेन नदीची शाखा अशा दोन नद्या वाहतात.

हानोवर.

हानोवर हें जर्मनीच्या वायव्येस आहे. याची आकृति वांकडी तिकडी आहे, व यांत इतर राज्याचे भाग आलेले आहेत. याच्या दक्षिणेस हार्ल्स हा उच पर्वत आहे. यांत लोखंड व आणखी काही खनिज पदार्थ सांपडतात. बाकी सर्व प्रांत सपाट, बालुकामय, व कांहीं अंशीं नापोक असा आहे. यामुळें यांत उत्पन्न फारसें होत नाहीं.

हानोवराचें राज्य पूर्वी इंग्लंडाच्या राज्यास मिळालें होतें, परंतु तेथील कायद्याप्रमाणे स्त्री गादीवर बसू शकत नाहीं यामुळें प्रेतव्रितनातील सांप्रतर्चा राणी साहेब जेव्हां राज्यावर आली तेव्हां तें राज्य निराळें झालें.

याचा राजधानी हानोवर ही लीन नदीवर आहे त्याच नदीवर गातिजन यांत एक विद्यालय व पुस्तकांचा मोठा संग्रह आहे.

बेदन.

बेदनची आंददची (मोठें स्थान) रैन नदीच्या पूर्व किनाऱ्यावर मानहीम पासून तों कानस्तनच्या सरोवरा पर्यंत आहे. याच्या पूर्वेस वरतेबुर्ग आहे. हा डोंगरो मुलूख आहे ब्लाकफारेस्त पर्वत बहुतेक देशामध्ये आहे. हा देश पिकाऊ व फारसुंदर आहे. यांत फळें, द्राक्षासव व धान्य पुष्कळ होतें येथील हवा फार आरोग्य कारक आहे यामुळें इतर देशांतून पुष्कळ लोक येथे येतात.

बेदन एथील चांगलें पाण्या साठीं पुष्कळ रिकामे व अशक्त लोक येऊन एथें राहतात.

कार्सरुहे येथे ग्रांद्यूक राहतो व तो राज्य कारभार चालवितो. नैन व नेकर या नद्याच्या संगमाजवळ मानहीम हे फार चांगले शहर आहे. हिल्डबुर्ग येथे एक प्राचीन विद्यालय, सुंदर मोडका किल्ला व चांगली जल तृगाची रचना आहे.

जर्मनीतील लहान लहान संस्थाने.

वर सांगितलेल्या खेरोज जर्मनीमध्ये जी लहान संस्थाने आहेत त्यापैकी मुख्य मुख्यची नावे सांगतो, हेसीकासल, हेसी-दार, मस्तार्द, हेसीहांबुर्ग, ब्रन्सविक, येथील पूर्वीचे द्यूक सांप्रतच्या ग्रेत ब्रितनातील राजवंशाचे पूर्वज आहेत, नासा, मेकलनबुर्गस्केवरिन, मेकलनबुर्गल्ले लिझा, साक्सवीमार, साक्स-मेनिडजेन, साक्सआलतेनबुर्ग, साक्सकोबुर्गगोथा ही इंग्लंडच्या राणांच्या भताराची जन्म भूमि; आणि ओलडेनबुर्ग.

मेन नदीवर फ्राकफोर्थ शहर आहे एथे वर सांगितलेल्या सर्व संस्थानाच्या राज्य कारभाराची सभा भरते व हे जर्मनीतील खुसकीच्या व्यापाराचे एक मोठे ठिकाण आहे, वीसर नदीच्या मुखाजवळ ब्रेमेन एथे व्यापार पुष्कळ होतो, एल्व नदीवर हाबुर्ग हे सर्व जर्मनीत व्यापाराचे मोठे ठिकाण आहे, आणि नेव नदीवर लूबेक ही सर्व स्वतंत्र शहरे आहेत.

हालंद.

हानोवर आणि प्रुशिया यांच्या पश्चिमेकडे पिक्राऊ व सुखी असे हालंदचे राज्य आहे. याच्या मर्यादा, उत्तरेस उत्तर समुद्र, पूर्वेस हानोवर व नैन नदीवरील प्रुशियाचे परगणे; दक्षिणेस बेल्जियम आणि पश्चिमेस जर्मन समुद्र ह्यणजे उत्तर समुद्र.

हा देश केवळ सपाट आहे. यात एक ही पर्वत किंवा

टॅकडी नाही. समुद्राचे सपाटीपेक्षा जमीन खोल आहे आणि भरतोव्यावेळा समुद्राचे पाण्याने जमीन न बुडावी यासाठी दच लोकांनी समुद्रकिनाऱ्यावर मोठमोठे धके बांधले आहेत. हालद देश हा पूर्वी ओसाड होता, परंतु तेथील लोकांच्या उद्योगाने तो युरोपातील उत्कृष्ट पिकाऊ देशाच्या बरोवरीस आला आहे. एथे शेतापेक्षा कुरणे विस्तीर्ण आहेत, व त्यांत पुष्कळ ठिकाणी खंदक व कालवे आहेत. जंशोनांवर कालव्याच्या योगाने मुख्यत्वे करून व्यवहार चालतो.

हालद समुद्रापेक्षा खोल असल्यामुळे तेथील हवा सर्द व धुकट असते.

एथील लोक मंद आहेत, तीव्र बुद्धि नव्हत, परंतु अतिशय उद्योगी असल्यामुळे पुरातन काळां व्यापारामध्ये हा देश पृथ्वीत मुख्य होता.

झेंकडों वरें युरोप खडांतील व्यापारात दच लोक अग्रगण्य होते, परंतु आलीकडे इंग्लद व दुसऱ्या काहीं देशांनी याला मार्गे टाकिले आहे.

या लोकांचे सपत्तांचे मुख्य साधन गुरे आहेत. तीं वर मांगितलेल्या कुरणात चरतात. तमाकू, गहू, ताग, व सण हे यात बरेच होतात. बागा व झळे करण्यांत हे लोक फार कुशल आहेत.

कृतीच्या जिनसाविषयी यांची कांती पुष्कळ आहे. यांत तागाची एक प्रकारची वस्त्रे, मातीची भांडी व जीन दाखू ही मुख्य आहेत.

दच लोकांच्या व्यापार अजून ही पुष्कळ आहे. हेरिंग व व्हेल हे भागे यांच्या किनाऱ्यावर पुष्कळ भरतात. ते वाळवून हे

इतर देशात नेऊन विकतात. जावा, मसाल्याचीं बेटें, बोर्नो, सुमात्रा, इंदियन आरक्किपिलेगो, पूर्वेकडाल बेटांचा समूह, वेस्त इंडीज मधील अनेक ठिकाणें, दक्षिण अमेरिकेंतील सुरीनाम हणजे दच गायना, आणि आफ्रिकेच्या पश्चिम किनाऱ्यावरील काहीं ठिकाणें इतकीं याच्या अमलात असल्यामुळे पृथ्वीतील काहीं अति श्रीमत् देशांबरोबर व्यापार करण्याची यांची सोय चांगली आहे.

दच लोक बहुत करून प्रातेस्तत मताचे आहेत. लोकांस विद्या शिकवण्याकडे याचें लक्ष फार आहे. लेदन, यून्नेक्ल व प्रांनिनजेन एथें प्रख्यात विद्यालये आहेत.

याची राजधानी आमस्तरदम ही आमस्तेल नदीच्या मुखाजवळ आहे. खान्या जर्मनींत लाकडें मजबूद पुरून त्यांवर हें शहर बांधलेलें आहे. यात पुष्कळ कालवे आहेत, ते मुख्य मुख्य रस्त्यांतून जातात. यांत बसून थेट समुद्रांत जाता येतें. एथें व्यापार फार होतो, व यांत मोठे श्रीमान व्यापारी फार आहेत.

लाहेग याला सर्व पृथ्वीतील मोठें खेडें असें ह्मटलें आहे. यात पुष्कळ सुंदर इमारती आहेत; व सांप्रत एथें राजा राहतो रातरदम हें म्यूझ नदीवर मोठें व्यापाराचें ठिकाण आहे. यांत मोठालीं तारवें तरण्यासारखे रस्त्यांतून कालवे आहेत. नैन व म्यूझ ह्या या देशात मोठ्या नद्या आहेत.

बेल्जियम.

बेल्जियम हालदाच्या दक्षिणेस आहे. याच्या पूर्वेस प्रुशि यांतील नैन तदीवरील प्रात आहे. दक्षिणेस फ्रान्स; आणि पश्चिमेस जर्मन समुद्र आहे.

बेल्जियम हालदाप्रमाणें बहुधा सपाट आहे. परंतु पूर्वेकडील डोंगरांचे फांटे आग्नेयीस आले आहेत, यामुळे तेथील रच

ना निराळी आहे. एथील हवा आरोग्य कारक व सुखावह आहे.

बेल्जियमाच्या दक्षिणभागीं कौळशांनीं भरलेल्या जमीनी मोठ मोठान्या आहेत, व लोखंड ही पुष्कळ सापडते. शिसें आणि इमारतीचे दगड ही बरेच निघतात. कलानतू, गालिचे अ.पि. तागाचीं कर्पांत्रिक ह्यणून वस्त्रे याविषयीं हा देश प्रख्यात आहे. पूर्वी व्यापारात हा पुढारी होता, परंतु राज्य क्रांति वारवार झाल्यामुळे याच्या व्यापारात धोका पोंहचला. यांत व्यापाराच्या सोई करणां मोठ मोठाले कालवे खणले आहेत व जिकडे तिकडे लोखंडी सडका केल्या आहेत.

या देशातील लोकांचा फ्रेंच लोकां सारखा स्वभाव आहे; परंतु भाषा भिन्न असून धर्मही बहुधा निराळाच आहे. यांची भाषा फेलमिश आहे, परंतु फ्रेंचही पुष्कळ चालखे. हे बहुतेक कॅथोलिक पंथाचे ख्रिस्ती आहेत.

बेल्जियमाच्या राज्यरीतींत बहुत वेळा फेरफार झाले आहेत. कित्येक वेळा हे हालंदात मोडले गेले होते. या दोन देशांत नेदरलंड अशी सज्ञा आहे. आख्रिया, स्पेन व फ्रान्स या देशाचा बेल्जियमावर कित्येक वेळा अमल होता.

बेल्जियम लोकांनीं, सन इसवी १८३० त साक्सकोबुर्ग याचा राजा लियोपोलंड याजला आपला राजा नेमून दच लोकांवर पुष्कळ युद्ध केले आणि स्वातंत्र्य मिळविले. तेव्हांपसून ते आता वेगळेंच राज्य आहे.

सेन या लहानशा नदीच्या काठीं बेल्जियमाची राजधानी ब्रसेल्स ही आहे. या शहरात व्यापार बराच चालतो. सेन आणि शेल्त या दोन नद्या कालव्यानें जोडल्या आहेत त्यामुळे या शहराहून समुद्रापर्यंत जळमार्गानें जातां येते. युरोपातील सर्व

राजधान्यात ब्रसेल्स ही अगदी लहान आहे. तथापि ती फार रमणीय आहे.

सन इसवी १८१५त जून महिन्याच्या पधराव्या तारखेस या शहराच्या नजीक वातरळू एथे इंग्लिशाची आणि फ्रेंचाची मोठी नामांकित लढाई होऊन, फ्रेंच्याचा पराभव झाला, आणि त्यामुळे नेपोलियन बादशाहा इंग्लिशास शरण गेला. त्याच्यामदतीस प्रशियन व दुसरे काही युरोपातील लोक होते, व या सर्वांवर वेलिंग्टनचा दूरु ह्यगून जो प्रख्यात इंग्लिश योद्धा तो सेनाधिपति होता. वेलजियमांत आणखी कित्येक प्रख्यात लढाया झाल्या आहेत.

अंतर्वर्ष एथे व्यापार पुष्कळ चालतो. हे पुरातन शहर शेल्त नदीवर आहे. यात एक देऊळ व चित्रे चांगली आहेत. आसनेन्द एथे मात्र या सर्व देशांत बदर चांगले आहे. हे व घेंत, लिवाय, ब्रुझीस व नामूर ही इतिहासांत प्रख्यात शहरे आहेत. शेल्त व म्यूझ या यांत मोठ्या नद्या आहेत. या मुखाजवळ जवळ फ्रान्सा● जातात.

श्वेतद्वितन.

श्वेतद्वितन वेडातील देश, इंग्लंड, स्कॉटलंड, वेल्स आणि त्याच्या पश्चिमेकडील वेस्ट एंग्लंड मिळून एक राज्य आहे. येथे राजा राज्यकर्तो; परंतु केवळ आपल्याच इच्छे प्रमाणे याला कोणचीही मोठी गोष्ट करता येत नाही. याला मसलत देण्यास प्रधान आहेत, आणि पार्लमेंतसभा याजवर देखरेख करत्ये. या सभेचे दोन भाग आहेत, मानकन्यांची (हौसआव्लाद्स) व प्रति, निधीची (हौसआवकामन्स) मानकरी लोक पहिली मध्ये वशापरपरेने बसतात, व दुसरी मध्ये लोकानीं निवडलेले प्रतिनिधि असतात. हे बहुधा चांगले शिकलेले व हुशार गृहस्थ असतात.

अशा रीतीने राज्यकारभार चालल्याने सर्वांचे कल्याणाकडे लक्ष राहाते. आणि राज्यरीति सुरळीत चालून तीमध्ये वारंवार फारफेर होत नाहीत.

वरील देशाखेरीज पृथ्वीच्या इतर भागात ब्रिटिश राज्याच्या अमलातील ठिकाणे पुष्कळ आहेत. त्यांचीं नांवां, युरोपात हेलीगोलंड (जर्मनसमुद्रातीलवेढ), जिब्राल्टर, मालता व आयो-नियनवेडे; एशियांत हिंदुस्थान, पेंबू, सिंहलद्वीप, पिन्यांग, पिकापूर, हांकांग, लाबूअन, आणि एदन; आफ्रिकेत सिरिआलियोन, ग्यांबिया, सेंटहेलीना, केपआवगुदहोप आणि मारि-शस; अमेरिकेत क्लानदा, नेवास्कोशिया, न्यूब्रन्सविक, न्यूफौंदलंड, बरमूडावेडे, वेस्तइंडियापैकीं कित्येकवेडे, ब्रिटिशगाएना व फाकलंडवेडे; आणि बहुतेक आखेलिया.

इंग्लंड.

इंग्लंडाच्या उत्तरेस स्कॉटलंड; पूर्वेस उत्तर समुद्र; दक्षिणेस इरिश खाडी; आणि पश्चिमेस आतलांतिक महासागर, वेल्स व ऐरीशसमुद्र आहे याची आकृति त्रिकोनी आहे. येथील जमीन पूर्वेस सपाट आणि उत्तरेस डोंगरी आहे; पर्वत सखल आहेत, सर्वां पेक्षा उंच आहे तो तीनहजार फूटही नाही. भूरचना सुंदर आहे, कोठें टेंकड्या, कोठेंखोरी, कोठें सपाट जमीन आशारीतीची आहे.

या देशातील हवेमध्ये वरचेवर फेर पडतो. सर्द आणि धुकट हवा बहुधा फार असत्ये; जून, जुलै व आगस्त या महिन्यांत कधी कधी फार गरमी होत्ये; आणि डिसेंबर व न्यानुवारीचे सुमारास थडी फार पडत्ये.

खाणोचा कोळता हें इंग्लंडातील एक मुख्य उत्पन्न आहे. हा उत्तरेकडील व पश्चिमेकडील प्रांतात फार सांपडतो. लेखडी येथे पुष्कळ होते. ते बहुधा स्टाफर्डशायर व दर्बीशायर यांमध्ये सांपडते; कधील कार्नवाला मध्ये; आणि शिस व तावे उत्तर व पश्चिम भागां सापडते.

इंग्लंडात पदार्थ तयार करण्याचे कारखाने अतिशय आहेत. हे चालवण्यामध्ये वाफेचा उपयोग फार करतात तेणेकरून उपरुक्त पदार्थ पुष्कळ व फारच चांगले होतात. असें झाल्याने इंग्लंडांत जिनका व्यापार फार होतो तितका पृथ्वी मध्ये दुसरे कोठें होत नाही. मुख्य कारखाना कापसाच्या वस्त्रांचा आहे. तो मुख्यत्वे करून मॉन्चेस्टर एथें चालतो. यातूनच्या जिनसा बर्मिंङ्गहाम येथें होतात. लॉकर, रेशीम, नाग व मातीची भाडी याचे कारखानेही फार आहेत. शेफील्ड येथें शस्त्रे व इतर लेखडी सामान चांगले होते. लीडस एथें लॉकरीची वस्त्रे चांगली होतात; आणि लिवरपूल येथें तारवे व व्यापार पुष्कळ चालतो.

इंग्लिश लोक हे पदार्थ बाहेर पाठऊन त्यांचे मोबदला माल्य, द्राक्षांची दारू, तंबाकू व दुसरे आपल्या निर्वाहास व ख्यालीखुशालीस उपयोगां असे पदार्थ आणतात.

या देशातील रहदारी चांगली चालण्यासाठीं सडका, लोखडी रस्ते व कालवे पुष्कळ बांधले आहेत; व ते इतके पसरले आहेत की, या तिहीं पैकीं एकही जवळ नाही असें मोठे शहर मुळीच नाही.

इंग्लंडाची राजधानी लंडन ही तेम्स नदीवर आहे. सर्व पृथ्वी मध्ये याचा विस्तार व महत्त्व मोठे आहे. या शहरांत

जितक्या चांगल्या व वाईट गोष्टी आहेत तितक्या दुसऱ्या कोठे नाहीत. लदन शहरच ह्यटलें असतां फार मोठे नाही, परंतु हें वाढत वाढत गेल्यानें याचे आसपासचे गाव ही यास मिळाले आहेत, तेणेंकरून तें मोठे झालें आहे. सर्व मिळून याचा विस्तार सुमारे सत्तावन कोश चौरस आहे; यात सुमारे तेवीस लक्ष मनुष्ये आहेत. दाट वस्तीमुळे घरे फार उच बांधावी लागतात; व तीं बहुधा पक्कीं मजबूत बांधलेलीं असतात. उगीच देखणाऊ नसतात. घरे फार उच असल्यामुळे रस्त्यांत उजेड फार पडत नाही, परंतु रात्रीं वाफेच्या दिव्यांनीं चकचकाट झाले ला असतो. श्रीमत लोकांचीं घरे पश्चिम भागा आहेत.

सर्व शहरामध्ये वेस्तमिन्स्तरावे व सेंटपाल्सक्याथीद्रल ह्या देवळांच्या इमारती फार सुंदर आहेत. क्याथीद्रल हें उच ठिकाणीं आहे. याचा घुमट शहरातील सर्व इमारतींचे शिखरापेक्षा उंच आहे. पार्लमेंतसभेचीं मंदिरे तेम्स नदीच्या किनाऱ्यावर आहेत. त्यांची बांधणूक सुंदर आहे. बाकी सरकारी इमारती, मुख्य पेढी, पदार्थसंग्रहालय, व्यापाऱ्यांची जमण्याची मुख्य जागा आणि इंदियाहौस (हिंदुस्थानच्या राज्यकारभारासाठीं बांधलेली इमारत) हीं मुख्य आहेत. लदनाचा किल्ला हा फार जुना तेम्सनदीच्या किनाऱ्यावर आहे. एथें पूर्वी मोठे अबूचे गुन्हेगारांस ठेवीत असत. पांचवा एदवर्ड, त्याचा धाकटा भाऊ, आनाबोलान, आठव्या हेनरीची एक स्त्री, तामस क्राम्वेल, सरतामस झूर, लेदी जेन ग्रे व आणखी पुष्कळ मोठ मोठाले लोक येथें मारले गेले.

लदनाच्या खालीं तेम्सनदीवर जवळच ग्रीनिच आहे. तेथें घायाल व वृद्ध झालेल्या खलाशांसाठीं मोठमोठाले दवाखाने

आहेत व सरकारी वेधशाळा आहे. इग्नेज व कांहीं इतर ज्योतिषी एयून रेखाश मोजतात.

इंग्लदात लंदनाच्याखालोखाल यार्क हें शहर आहे. एथें एक देऊळ आहे. त्याची इमारत सर्व पृथ्वीतील प्राचीन इमारती पैकीं आहे.

आक्सफोर्ड व केंब्रिज यादोन विद्येच्या मोठ्या जागा आहेत. आक्सफोर्डामध्ये एक उत्कृष्ट पुस्तकालय आहे.

विद्यालयांशिवाय इतन, विंचेस्तर, रग्बी, हाररो आणि लंदनामध्ये वेस्तमिन्स्तर एथें श्रीमंत लोकांच्या मुलांसाठी मोठ्या शाळा आहेत. पोर्तस्मथ व व्लिग्थ ही दोन आरमाराची मुख्य ठिकाणे आहेत. पोर्तस्मथ याच्या पश्चिमेस सैथामतन आहे; तेथून हिंदुस्थानाच्या डाक्रेच्या मोठ्या आगबोटी निघतात.

तेम्स नदी ग्लास्तर परगण्यांतून निघून जर्मन समुद्रास मिळत्ये. सेवर्न वेल्स प्रांतामधून निघून ब्रिस्त्वलच्या सामुद्रधूनीस मिळत्ये. याशिवाय व्नेन्त, औस आणि मर्सी ह्या इंग्लदात मुख्य नद्या आहेत.

वेल्स.

हा एक इंग्लदाच्या पश्चिमेस लहानसा देश आहे. या देशावरून इंग्लदाच्या वडील राजपुत्रास वेल्साचा राजा असें नाव पडलें आहे. हा डोंगरी व सुंदर देश आहे, परंतु यातील पर्वत सखल आहेत.

वेल्स देशामध्ये कोळसा, लोखड, स्लेटी आणि तांबें यांच्या मोठ्या खाणी आहेत. या प्रांतात लोंकरीच्या वस्त्राचा कारखानाही बराच आहे.

स्नोदोन, क्यादग इद्रिस व प्लिनलीमन हे यांत मुख्यपर्वत आहेत.

स्कातलंदाच्या उत्तरेस आतलांतिक सागर, पूर्वेस जर्मन समुद्र, दक्षिणेस इंग्लंड आणि पश्चिमेस नार्थसाभुद्रधुनी व आतलांतिक सागर आहे. हा बहुधा डोंगरी देश आहे. यांतील मुख्य पर्वत पूर्व पश्चिम जातो. याचें नाव ग्रॉपियन. याचें अति उच शिखरास बेननेबिस ह्मणतात. यादेशाचे तीन निरनिराळे भाग आहेत. हैलंदस (उच भाग), लोलंदस (सखल भाग), आणि आसमतांतील वेटें. इंग्लंड आणि फोर्थ व दलाईद या नद्या मधील प्रदेशाला लोलंदस असें ह्मणतात. कारण उत्तरेकडील भागापेक्षां हा सखल आहे. हैलंदस यामध्ये हवा फार थड व यांतील भूरचना फार रानवट व मनोरजक आहे.

स्कातलंदाच्या पश्चिमेस पुष्कळ बरोच मोठी बेटें आहेत, त्यापैकीं स्टाफा ह्मणून एक लहानसें आहे त्यांत काहीं चर्मकारिक गुहा आहेत. सर्वांत उत्तरेस जो बेटांचा जमाव आहे त्याचें नाव ब्रिदीस. आर्कना व शेतलंद हे दोन बेटांचे झुबके उत्तरेस आहेत. ही भणभणीत, नापीक व ओसाड आहेत, आणि तेथील हवा फार थड आहे.

लोखड, कोळसा, व शिसें ही इंग्लंडापेक्षां यांत फार सापडतात. ग्लासगो व पेसली येथें कापसाच्या वस्त्रांचे मोठाले कारखाने आहेत, आणि दंदी व दफ्रीस येथें तागाच्या वस्त्रांचे आहेत. याच्या पूर्व व उत्तर किनाऱ्यावर पुष्कळ व किंमतदार मासे भरतात. हैलंदस व काहीं दक्षिणेतील परगण्यात लोक गुरें व मेंढे पुष्कळ पाळतात.

स्कातलंदातील मुख्य शहर एदिवरो हें याच्या अग्नेयीस

आह याच ठिकाण चांगले आहे व हे सुंदर शहर आहे. ग्लास-
गो यांत लंदन व लिवरपूल खेरीज करून येतव्रितनातील सर्व
शहरापेक्षा अधिक वस्ती आहे. हे स्कातलंडातील व्यापाराचे मुख्य
ठिकाण आहे. आबर्दीन, डंडी आणि ग्रीनाक ही मोठी बंदरे
आहेत. ते, लीड, फोर्थ व क्लाईड या स्कातलंडांत मुख्य नद्या
आहेत. शेवटील दोहोंच्यामध्ये एक कालवा खणिला आहे, तेणे
करून अतलांतिक महासागर व जर्मनसमुद्र हे मिळाले गेले आहेत
या देशातील सरोवरे फार प्रख्यात आहेत. त्याचे आ-
समतातील जलतृणवृक्षादि रचना फार सुंदर आहे. यांत लाक-
लोमंड, लाकते आणि लाकनेस ही मुख्य सरोवरे आहेत.

ऐरलंड.

ऐरलंड इंग्लंडाच्या पश्चिमेस आहे. या दोहोंच्यामध्ये सेंट-
जार्जची खाडी आहे. या देशाचा बहुतेक भाग सपाट आहे, परंतु
नैर्झत्येस केरी, अग्नेयीस लीनस्तर आणि उत्तरेस आंग्रिम हे
परगणे उच व खडकळ आहेत. सपाट भागांत पीत अथवा
कुजलेल्या शाडानीं भरलेल्या मोठ मोठाल्या जागा आहेत. ह्याती-
ल पदार्थ सुकाविला ह्मणजे जळणाच्या उपयोगी पडतो. या वेदांत
कोळसा, लोखंड, शिसे व तांबे अनेक ठिकाणी सांपडते. एथील
जमीन चांगली पिकाऊ आहे. बटाटे हे यातील मुख्य उत्पन्न
आहे. पुष्कळ गोरगरीब लोक फक्त याजवरच उदर निर्वाह कर-
तात. या देशाचा सर्व किनारा अनेक आखाते, उपसागर व
खाड्या यानीं कापल्यासारखा आहे. येणेकरून समुद्रापासून
दूर अशीं ठिकाणे फार थोडीं आहेत.

ऐरलंडाचे चार मुख्य भाग केले आहेत. त्याचीं नावे,
अलस्तर, लीनस्तर, भंनस्तर आणि कानात.

यातील मुख्य शहर दब्लिन हे पूर्वेस लिफीच्या कांठीं आहे. हे सुंदर शहर आहे. यांत चागले रुद रस्ते व सुंदर इमारती आहेत, येथे व्यापार पुष्कळ चालतो. या शहरांत एक प्रख्यात विद्यालय आहे त्याची स्थापना इलिझाबेथ राणीच्या कारकीर्दीत झाली. यातील दुसरे शहर कार्क हे दक्षिणेस आहे. याचे ठिकाण रमणीय आहे. यातील बदर ब्रितनांतील चागल्या बदरांपैकीं आहे. याला क्वीन्सताऊन असे नाव दिले आहे उत्तरेकडे बेलफास्त आहे. येथून आसमनांतील वेढे व इतर देशाबरोबर पुष्कळ व्यापार होतो. याच्या पश्चिमेस लदनदरी आहे. येथे सन १६८९ त एक प्रख्यात लढाई झाली, यांखेरीज लिमरिक, वातरफोर्ड, व गालवे ही मोठीं शहरे आहेत.

शानन, बारी, वॉर्न व लिफी या यांत मुख्य नद्या आहेत. या सर्वांत सामन हे मासे पुष्कळ सापडतात.

फ्रान्स.

फ्रान्साच्या उत्तरेस, ब्रिटिशखाडी व बेल्जियम, पूर्वेस जर्मनी, स्वित्झरलंड व इटाली; दक्षिणेस पिरनीसपर्वत व भूमध्य समुद्र; आणि पश्चिमेस आतलांतिक महासागर आहे. हा बहुधा सपाटदेश आहे, मध्य भागी उच्च व सपाट जमीन आहे. दक्षिणेस, पिरनीस पर्वत व आयेर्यीस आल्प्स पर्वत आहे. यांतील हवा आरोग्य कारक असून फार थंड नाही; उत्तरेस इंग्लंडा प्रमाणे आहे, परंतु दक्षिणेकडे ती उष्ण होत जात्येव तसाच उत्पन्नाचाही प्रकार आहे. उत्तरेस गहू, सातू व इतर धान्ये होतात. आणि दक्षिणेस द्राक्षे, नारिंगे वगैरे फळे होतात. यांत खनिज पदार्थ पुष्कळ

निघतात, त्यांपैकी लोखंड, तांबें, शिसें व सुर्मा हीं मुख्य आहेत. यात कोळसा जितका सापडतो तितका इंग्लंडात ही नाही.

रेशमाचीं लोकराचीं व तामाचीं वस्त्रें, फीत, आणि मातीचीं भांडी हे जिन्नस येथें मुख्यत्वे करून तयार होतात. येथें वैन व ब्रांदी हीं दोन द्राक्षांचीं मद्ये चांगलीं होतात. तीं सर्व युरोपभर खपतात.

फ्रेंच लोक चांगल्या स्वभावाचे आनंदी व भोज मारणारे आहेत; परंतु निश्चयी नाहींत; फारच लोकर बदलतात. सन १७८९ दां पासून याच्या राज्य रांतींत अनेक फार फेर झाले आहेत. सांप्रत येथें एक बादशाहा आहे. त्याचें नांव लुईस नेपोलियन. हा आपले मर्जीत येईल त्याप्रमाणे अंगळ चालवितो. प्रख्यात जो नेपोलियन शेनापार्त त्याचा हा पुतण्या होय. फ्रेंच लोक लढाऊ आहेत. फ्रान्स देशामध्ये पूर्वी पासून पुष्कळ सेना आहे, आणि लोक डाम डौली असल्यामुळे या सेनेनें लढाया मारल्या यात त्यांना मोठा अभिमान वाटतो.

याचा राजधानी पारिस ही उत्तरेकडे सेन नदीच्या काठावर आहे. हें फार छानदार व महत्वाचें शहर आहे. लायन्स आग्नेयीस रोन नदीवर आहे. रेशमाच्या वस्त्रांचे कारखाने, इमारती, पुरातन ठिकाणे व पुस्तकालये यां विशयीं हें प्रख्यात आहे. याशिवाय व्हीन्स, स्वासबुर्ग, एमियन्स ओरलियन्स, जेथें जॉन-आवआर्क इश्रेजा बरोबर लढली, वोरदो. ग्यारोन नदीच्या मुखाजवळ, आणि भूमध्य समुद्रावर मारसेल्स हीं मोठीं शहरे आहेत व्हेस्त हीं आरमाराचीं ठिकाणे आहेत.

सेन, लय्हर रोन आणि ग्यारोन ह्या यात मुख्य नद्या आहेत. वर सांगितलेल्या पर्वतां ग्वेरीज सिव्नोस आणि आवरन आग्नेयीस आहेत.

स्पेन.

स्पेनाच्या पुर्वेस भूमध्य समुद्र, दक्षिणेस भूमध्य समुद्र व जि. ब्रालतरची समुद्र धुनी, पश्चिमेस पोर्तुगाल देश व आतलातिक महासागर; आणि उत्तरेस विसंकेचे आखात व फ्रान्स आहे.

स्पेन हा डोंगरी देश आहे. याच्या व फ्रान्सच्या मधील पिरनीस पर्वत फार चांगला आहे. यात मलादेता आणि परदू हीं दोन मोठीं उच शिखरे आहेत. यातील वाटा उभ्या व दगडानीं भरलेल्या आहेत. खारीं फार खोल आहेत, परदू शिखराज वळीळ अदेसा हें ३१०० फूट खोल आहे. याच पर्वताचा एक फाटा स्पेनाच्या उत्तरेकडे जाऊन विसंकेच्या आखाताशी समांतर गेला आहे. त्याचें नाव आसतुरियन. दुसरा एक फाटा दक्षिणेकडे भूमध्य समुद्राशीं दीगाता भूशिरा पर्यंत जातो. याखेरीज क्यासतिलियन, साएगाभावतोलीदो, साएरामोरीना, आणि साएरानिवादो हे याचे फाटे आहेत. ही शेवटचीरांग सुंदर वनस्पतीनीं व बर्फानें आच्छादलेली असत्ये. या सर्व पर्वतांमधील खोऱ्यातून मोठ मोठाल्या नद्या वाहतात साएरानिवेदा आणि भूमध्य समुद्र याच्यामध्ये एक खोरे फार सुंदर आहे, व या पर्वताच्या मध्य भागां ग्रनेदा शहर आहे. त्यांत मूर लोक जेव्हा राज्य करित होते तेव्हांची पुष्कळ चमत्कारिक पडझड आहे. त्याचे राजाचें घोडकें राजमदार अजून एथें नजरेस पडतें.

स्पेनामध्ये झाडे चांगलीं होतात. उष्ण देशांतील कित्येक झाडे एथें आणून लावली आहेत, तीं ही चांगलीं होतात. बुजाचीं झाडे, सुरू व दवणा हीं यांत चांगलीं होतात. आलिव, द्राक्षे, नारिंगे, लिंबे वगैरे फळे पुष्कळ होतात. गहू, सातू, भात, मका, आणि उसही होतो.

स्पेनाची हवा बहुधा उष्ण आहे त्यांतही दक्षिणेस फार उष्ण आहे. मध्यभागी जी उच जमीन आहे तेथे आरोग्यकारक आहे. विसकेच्या आखाता जवळील प्रांतांत थंड असणे या देशाच्या हवेत द्राक्षे फार चांगली होतात यामुळे त्याच्या दारूचा खप विकडे विकडे आहे. ही दारू केदीझ जवळ झीरास एथे फार उत्तम होय. तिला शेरी ह्मणतात. यादेशात चांगली लोकर ही पुष्कळ निघते. आन्डालूशिया प्रांतांत घोडे चांगले निपजतात, व बैलही एथे मोठे व तापट होतात.

लोखंड, शिसे आणि पारा हे मुख्य खनिज पदार्थ या देशात होतात. कृतीने केलेले पदार्थ व व्यापार एथे फार होत नाही. द्राक्षासव, लोकर व रेशीम याचा कायतो मुख्य व्यापार. पूर्वी या देशाचा व्यापार फार चांगला होता, व हे लोक युरोपातील प्रमुख लोकांपैकी होते. अमेरिकेतील सर्व संपत्ति पूर्वी इकडे सच येत असे. कोलंबस यास प्रथम मदत एथाल राजाने दिली, व याच लोकांचे प्रथम अमेरिकेमध्ये राज्य झाले. परंतु त्या नंतर हे सर्व महत्त्व जाऊन हा देश आतां यःकश्चित् होऊन पडला आहे. येथे राजा राज्य चालवितो यातील धर्म रोमन क्याथलिक आहे. लोक डौलदार गभीर व फारच आळशी आहेत.

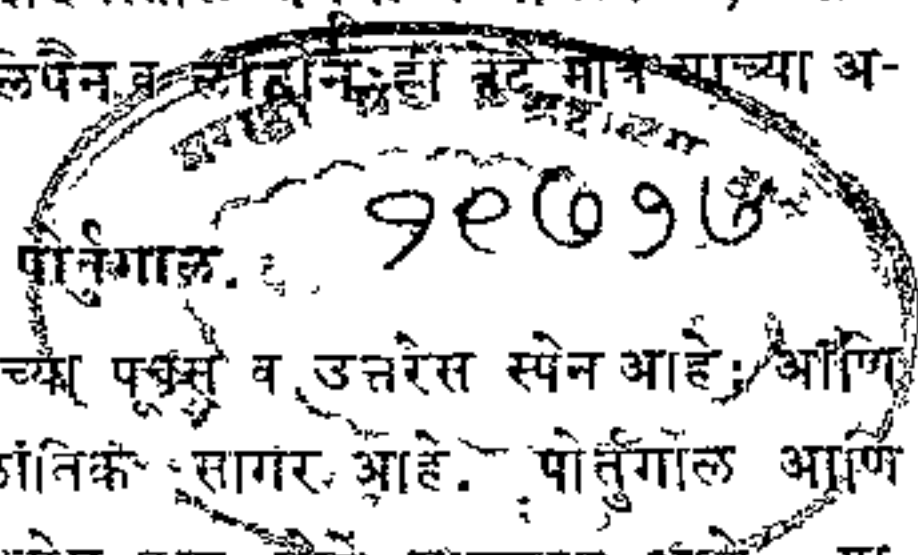
याची राजधानी माद्रीद ही मध्यभागी उच जमीनीवर आहे. मेवेल शहर गादलक्कीवीर यानदीवर पिकाऊ व सुखी भागांत आहे. नैर्ऋत्येस केदीझ, दक्षिणेस मलागा, व पूर्वेस आलिकांती, वालेनशिया, आणि बार्सिलोना ही मोठी व्यापाराची शहरे आहेत. सारागोसा याला जेव्हा नेपोलियन बोनापार्ट याणे वेढा घातला तेव्हा एथील लोक मोठ्या धैर्याने लढले. भूमध्य समुद्रांत जाण्याच्या दाराजवळ एका उच व मजबूद ठिकाणावर

जिब्राल्टर किल्ला आहे; तो इमेजानी स्पानिश लोकापासून स-
न इसवी १७०४ मध्ये घेतला. तो परत घेण्याविषयी त्यांनी फार
प्रयत्न केले, परंतु ते सर्व व्यर्थ गेले. हा सर्व युरोपांत मजबूद
किल्ला आहे.

एव्रो, दूरो, लेगस, मादीयाना, आणि मादलक्वीर या
या देशांत मुख्य नद्या आहेत.

या देशाच्या पूर्वेस पुष्कळ वेटे आहेत, त्यांस बालियारिक
वेटे असें ह्मणतात. मजोरका आणि यिनोरका हीं दोन यातीं-
ल मुख्य होत.

पृथ्वीच्या इतर भागा मध्ये या देशाचे जें पूर्वी मोठें राज्य
होतें त्या पैकीं आता वेस्त इंडियातील क्यबा व पोर्तोरायो, आणि
पासिफिक सागरातील फिलिपिन व लाहोर्न हीं बरे मोठे याच्या अ-
मलात राहिली आहेत.

पोर्तुगालाच्या राज्याच्या पूर्वेस व उत्तरेस स्पेन आहे; आणि
दक्षिणेस व पश्चिमेस आतलांतिक सागर आहे. पोर्तुगाल आणि
स्पेन मिळून युरोपाचे नैर्ऋत्येस एक मोठें ह्मणतात आहे. या-
दोहोंच्या मध्ये एकसारखी स्वाभाविक सीमा नाही.

हा देश सर्व प्रकारें स्पेनाचाच अंश असें दिसतें. याची हवा
त्याप्रमाणेच आहे, व हा डोंगरी ही त्याप्रमाणेच आहे. याच्या मुख्य
नद्या ही त्यातील नद्यांची शेवटें आहेत. स्पेनामधालच फळे वगैरे
एथें होतात.

पोर्तुगालांत शेतकी व कृतीने पदार्थ करण्याचे कारखाने
चागले नाहीत. द्राक्षासव, तेल, फळे, मीठ व बुजें हे जिन्नस मुख्य-
त्वे करून एथून बाहेर जातात. दूरो नदीच्या मुखाजवळ ओपोर्तो

शहराचे आसपासच्या मुलखातून जी द्राक्षाची दारू येते ती फारच प्रख्यात आहे. या शहरावरून हिला पोर्तुगेज असे नाव पडले आहे. पूर्वी पोर्तुगाल देशाचा व्यापार व महत्व मोठे होते. अमेरिका व हिंदुस्थानांत याच्या ताब्यांत मोठा मुलूख होता; परंतु आता हे सर्व गेले, आणि आफ्रिकेमध्ये काहीं ठिकाणें, हिंदुस्थानांत गोवें, चिनांत मकावः मदीरा, केपवर्द व आझोरबेटें हीं मात्र यांच्या-ताब्यांत राहिली आहेत. एथील राज्यराति, धर्म व लोक स्पेनातील लोकाप्रमाणेंच आहेत, परंतु उत्तरे कडील प्रजा दक्षिणे कडच्यापेक्षा काहीं चांगली आहे.

याची राजधानी लिसबन पश्चिम किनाऱ्यावर तेगस नदीच्या मुखाजवळ आहे. एथील बंदर विस्तीर्ण व चमत्कारिक आहे सनइसवी १७५५ त एथे मोठा भूमिकप होऊन शहर अगदीं ओसाड पडलें होतें. याच्या आसमनात लहान मोठे भूमिकप वारंवार होतात ओपोर्तो हे लिसबनाचे खालोखाल मोठे शहर आहे कोइंब्रा व एलबाराओ या विद्येच्या जागा आहेत.

दूरो, मादीगो आणि तेगस या यांत मोठ्या नद्या आहेत. साप्रादीएस्त्रेला ही यांत पर्वताची राग आहे.

स्वित्सर्लँद.

याच्या उत्तरेस जर्मनी, पूर्वेस आस्त्रिया, दक्षिणेस इताली आणि पश्चिमेस फ्रान्स आहे. हा फार डोंगरी व सुंदर देश आहे मोठमोठाले पहाड, बर्फाने भरलेले पर्वत, सुंदर शरोवरे, सपाट्याने वाहणाऱ्या नद्या, पिकाऊ खोरा वगैरे सर्व प्रकारची जलतृण रचना व हवा एथे नजरेस पडत्ये. उच पर्वतांच्या शिखरावर बर्फ व खोल खोऱ्यांत स्नेह व इताली इतकी उष्णता एकाच काळीं आढळ

त्ये अजीर द्राक्षें व आलिव एथें फारच चांगलीं होतात.

यादेशांत आल्प्स हा मुख्य पर्वत आहे. हा याच्या दक्षिणेस, आग्नेयीस व याच्या दक्षिण भागाच्या मध्ये आहे. मॅन्च ब्लॉक युरोपामधील सर्वांत उंच पर्वत, हा या देशाच्या सीमेवर-सादेनियाप्रातांत आहे. आल्प्स पर्वताचा मुख्य फांटा या शिखरापासून तों तायरोल पर्यंत जातो. प्रख्यात सेंट बर्नार्ड शिखर यांतच आहे. यावर दयाळू व साधे भोळे मठाधिपाति राहतात; तेव त्याचे कुत्रे बर्फांत गढून गेलेल्या प्रवाशास सोधून काढून त्यांचें चांगलें सांगोपान करून त्यांचा जीव बचावतात. मॅन्तरोझा प्रख्यात सिप्सनमार्ग, आणि मॅन्तरोझा हेही याच फांट्यामध्ये आहेत. वॉले परगण्याच्या उत्तरेस जो फांटा आहे, त्यांत जंगला व कहार्न हे पर्वत आहेत; या पर्वतांवरून बर्फ कधीं कधीं खालीं कोसळून फार नाश होतो. बर्फाच्या ज्या धोंडी वरून येतात त्यांना आवलाशीस ह्मणतात.

सुंदर तरोवरें ही एक यादेशातील दुसरी विशेष गोष्ट आहे. जिर्नीवा, न्यूच्यातेल, लूसर्न, झूरिच आणि कानस्तन्स हीं यांपैकी प्रख्यात आहेत, युरोपातील पुष्कळ मोठमोठाल्या नद्यांचा उगम या देशांत आहे. जेन् कानस्तन्सच्या तरोवरातून जाऊन या देशाच्या उत्तर सीमे जवळून जात्ये.

स्वित्सलंडातील जमीन फार मेहेनतीने पिकवतात. परंतु यालोकास उदर निर्वाणाचा मुख्य आधार गुरें आहेत. आल्प्स पर्वतांत लोखड, रुपें, तांबें व शिसें याच्या खाणी आहेत, परंतु या देशाच्या डोंगरी स्वरूपवरून खनिज पदार्थांचें उत्पन्न जितकें असावें असें वाटेल तितकें होत नाहीं. तागाचा, कापसाचा व लोकराचा वस्त्रें, व धड्याळें हे मुख्यतें करून पदार्थ यात तयार होतात.

स्विस लोक साधे, मितव्ययी, शूर व उद्योगी आहेत. स्व देश प्रीतियांचे ठाई फार आहे, व ते दूर गेले तथापि ती जातनाही यात कित्येक मोठे धोट व वाकवगार पारधी आहेत; ते हरणाचा पाठलाग मोठ्या भयकर व अडचणीच्या मार्गाने ही करतात याना स्वतंत्रता आवडले, यांचा देश जरी परराज्याचे अमलाखाली अनेकवेळा गेला तरी याणीं तितक्याही वेळां त्यांजवळून हिसकावून घेतला. चवदाव्या शतकामध्ये तेल हणून जो यांचा मोठायोद्धा, त्याच्या मसलताने आश्रियाच्या अमलांतून त्याणीं आपली सुटका करून घेतली. तेव्हांपासून तेथे प्रजासत्ताक राज्य स्थापन झाले आहे. या देशाचे बरीस परगणे आहेत, त्यांत निरनिराळे स्वतंत्र अमलदार आहेत, परंतु परचक्र आले असता सर्वांनी एकमेकांस मदत करावी असा ठराव आहे.

बर्न व लासेन हीं शहरे आहेत. दुसरे जिनीवा सरोवराजवळील अरण्याने भरलेल्या टेंकड्यावर सुंदर रीतीने वसलेले आहे बाल येथे एक प्रख्यात विद्यालय आहे. झुरीच हे त्याच नावाच्या सरोवरावर आहे. लूसर्न, फ्रिबुर्ग, न्यूकॉतेल, आणि ज्येन व आर्न या नद्याच्या संगमाजवळ व जिनीवा सरोवराच्या शेजारी कालविन व इनर कीर्तिमान लोकांचे जन्म भूमांचे स्थान जिनीवा, हीं या देशात मोठीं शहरे आहेत.

इगरो सरोवराचे पूर्वेस मारगरतन पर्वत आहे, तेथे १६०० स्विस लोकांनी २०००० आश्रियन लोकांस पळवून स्वदेशाच्या स्वातंत्र्याचा पाया घातला.

इताली.

इताली हे सुंदर वाकडे तिकडे द्वीपकल्प भूमध्य समुद्रान आहे; याच्या उत्तरेस स्वित्सरलंड व आश्रिया, पूर्वेस आश्रिया

तिक्र समुद्र; दक्षिणेस भूमध्य समुद्र; व पश्चिमेस भूमध्य समुद्र व फ्रान्स आहे. मोंतब्लॉक जास पर्वताचा राजा असै ह्यटलें आहे त्यापासून अल्प्स पर्वत वाकड्या तिकड्या रीतीने दक्षिणेकडे सेवाय आणि पियेदमोंत यांमधून जातो. एथे त्यास ग्रेयन आणि कात्यन आल्प्स असै ह्यणतात, नतर तो नागमोडी प्रमाणे पूर्वेस जिनोवाच्या आखाताशीं किनाऱ्याजवळ जवळ जातो. एथे याला मारितैम आल्प्स असै ह्यणतात, व पुढे दक्षिणेकडे इतालींत शिरला ह्यणजे आपिनैन ह्यणतात. हा पुढे सर्व इतालींतून जातां नेपल्स शहराजवळ याचे दोन फांटे होतात, त्यांतून एक पूर्वेकडे व एक पश्चिमेकडे जातो. हा पर्वत फार उच नाही, आणि आल्प्स पर्वतापासून जरी निघाला आहे तरी याचीं शिखरे त्यापासून भिन्न, वाटोळी व निटस अशीं आहेत.

या देशाच्या रचनेच्या सौंदर्याचें वर्णन करूं लागणें व्यर्थ आहे. तें करण्यास भाषा पुरावयाची नाही. इतकेंच ह्यणणें पुरे आहे कीं, ही रचना फारच सुंदर व मनोरंजक आहे. एथील हवा उष्ण व फारच आनंदकारक आहे; परंतु दक्षिणेस कधीं कधीं उष्ण होये आणि पश्चिम किनाऱ्याजवळ पाणी भरल्याने काहीं काळ रोग भरित होये.

इताली देशातील जमीन पिकाऊ आहे. द्राक्षें, आलिव, मका व भात पुष्कळ पिकतें. तसेंच थड हवेतील झाडे व जिन्नस ही होतात. पुष्कळ ठिकाणीं डोंगरावर कुरणें चांगली आहेत लांबदीं व पारगा यांत उत्तम पन्हेर होये. दक्षिणेस ऊस व कापूस होतो. संगमरवरी दगड फ्लारेन्स शहराजवळ व दुसऱ्या इतर ठिकाणीं उत्तरेकडे निघतो.

या देशांत पदार्थ नवीन करण्याचे कारखाने फार थोडे

आहेत, व व्यापाराचे जिनसही फार नाहीत; गोड वीन, रेशीम व आलिवतेल हे मुख्य आहेत.

इताली प्राचीन काळापासून कारागिराविषयी प्रख्यात आहे ह्या देशातील भाषा भजूळ आहे, व इचें कवन सहज होते.

ग्रीस.

ग्रीस देशाच्या पूर्वेस ग्रिशन आरक्लिपेलेगो, ह्यणजे युनानी बेटाच्या समूह, दक्षिणेस व पश्चिमेस भूमध्य समुद्र, आणि उत्तरेस तुर्की आहे. भूमध्य समुद्रामध्ये जाणारे मोरीया द्वीपकल्प, उत्तर ग्रीस ह्यणजे पूर्वेस वॉलो याच्या आखातापासून तो पश्चिमेस भारता याच्या आखातापर्यंत प्रदेश; पूर्वकिनाऱ्या जवळील लाव व अरुंद नेग्रेपांत बेट, आणि सायक्रेदस, हा आरक्लिपेलेगो बेटा पैकी झुबका, हे पान या देशात आहेत.

ह्यादेशात जहान लाहान डोंगर बरेच आहेत. याच्या जवळील तुर्कीच्या भागातील पर्वत अग्नेयी दिशेने इकडे येऊन उत्तर ग्रीसामधून जातात. मोरिया हे टेंकड्याचें वर्तूळ व त्यांच्या मध्यभागी उंच सपाटजमीन याणी झालेले आहे. या उंच जमीनीतील हवा सर्वोत्कृष्ट आहे. ग्रीस देशातील टेंकड्या व खोरी यांतील जलतृणवृक्षादि रचना फार सर्वोत्कृष्ट आहे. ईश्वराने एथे निवडक वस्तु करून ठेविल्या आहेत असे दिसते.

एथील उत्पन्न पुष्कळ प्रकारचें आहे. नारिंगें, लिंबे, माहाळुगें, अजीर, द्राक्षे, आलिव, दवणा इत्यादि झाडे व फळे फार चांगलीं होतात. बदाम व डार्लिबे याच्या पश्चिमेस होत नाहीत आणि जीं कित्येक फुले थड हवेमध्ये करण्यास फार जपावे लागते तीं एथे आपोआप सज्जतान मोरियांत सुताचीं झाडे पुष्कळ

होतात. प्राचीन काळच्या ग्रीक भाषेमध्यें या झाडास मोरिया ह्मणत व त्यावरून या प्रांताचें नाव पडलें आहे असें ह्मणतात. ग्रीसामधील मध्य प्रख्यात आहे. यात कृतीनें करण्याच्या वस्तूचे कारखाने अथवा कृषिकर्म फार नाहीं. याचा व्यापार आलीकडे बराच वाढत चालला आहे.

प्राचीनकाळीं ग्रीस हा पृथ्वीवर फार प्रख्यात देश होता. याचीं पुष्कळ स्वतंत्र सस्थानें झालेलीं होती; त्यां पैकीं आथेन्स आणि स्पार्टा हीं मुख्य होत. हे लोक शौर्य व स्वदेशाभिमाना विषयीं प्रख्यात होते; त्यात विशेषें करून आथेन्स हें शिल्पवेद्याची बुद्धि, वक्त्याचें वक्तृत्व व ग्रंथकारांची लिहिण्याची शैली या विषयीं विख्यात होतें.

आता ग्रीक लोक नीचदशेस आले आहेत. तुर्कीलोक याजवर शेकडों वर्षे पर्यंत जुलूम करीत होते, तेणेंकरून पूर्वास्थितीवर येण्याची त्यांची हिंमत नाहींशी झाली. सन इसवी १८२१त हे लोक आपल्या जुलूम कत्यावर उठले, आणि आपल्या स्वतंत्रते विषयी काहीं वर्षे पर्यंत सतत निश्चयानें लढले. पुढें इंग्लेज, फ्रेंच व रुशियन लोकांच्या मदतीनें विजयी झाले, आणि बवेरियाचा राजा तेथें स्थापन झाला व काहीं दिवसांनीं तो राज्यरीति आपली सुधारली गेली, तथापि हे लोक जसे सुधारतील असें पूर्वी वाटलें होते तसे सुधारले नाहींत. राज्यामध्ये नेहमी अंदाधुंदी चाललेली असत्ये.

याची राजधानी आथेन्स ही एका लहान द्वीपकल्पाच्या पूर्व भागी आहे. या शहराचें प्राचीन काळचें सौंदर्य अद्याप गेलें नाहीं; देवळें व इतर इमारती यांचा शेषभाग अजून नजरेस पडतो. इतर सर्व विख्यात शहरे मोडून त्याचे ठिकाणीं लहान

लहान खेडों डरलीं आहेत. मोरियामध्ये त्रिपोलित्सा हा मोठा गाव आहे.

ग्रीसांत फारनेसस हा मुख्य पर्वत आहे. एथें रभा राहतात असें प्राचीन लोक समजत असत.

आरकापेलेगो मध्ये जीं अनेक बेटें आहेत तीं सर्व बहुधा सुंदर आहेत; त्यांत सर्व प्रकारचीं फळे व फुलें पुष्कळ होतात. वापैकीं घेरास एथें उत्कृष्ट सगमरवरी दगड निघतो; आणि नेक्सस यांत चांगली वैन दारू व जवाहिर साफकरण्याचा कुरूद होतो.

आयोनियनबेटें.

ग्रीस व आल्बेनिया याच्या पश्चिमेकडील कापर्यू, पारसो, सांतामारा, इथाका, सेफेलोनिया, झांती, व मोरियाचे दक्षिणेकडील सेरीगो हीं सर्व बेटें मिळून इयेजाचे आश्रया खालीं क प्रजासत्ताक राज्य आहे. कापर्यू एथें इयेजी फौज असते हीं सर्व बेटें खडकळ आहेत. यातील मुख्य उत्पन्न द्राक्षें व फळे आहेत.

युरोपांतिलतुर्की.

युरोपांत तुर्की हामात्र मुसलमानी देश आहे. याच्या उत्तरेस हगरी; ईशान्येस रुशिया; पूर्वेस तुर्कीसमुद्र, वासफरस, मारमोराचा समुद्र व दार्दनेलास सामुद्रधुनी; दक्षिणेस आरकापेलेगो व ग्रीस; आणि पश्चिमेस आद्रियातिक समुद्र व डालमेशिया प्रांत आहे. या मध्ये पश्चिमेकडून पूर्वेस जाणारा एक लांब पर्वत आहे, व त्याला फांटे फुडले आहेत. दिनारिकआल्प्स हा पर्वत आल्प्स व मध्य तुर्कीतील पर्वतांस जोडतो. बाल्कन पर्वत आद्रियातिक समुद्रापासून तुर्की समुद्रापर्यंत जातो. या समुद्राचे

किनाऱ्यावर जे याचे टाक आहे त्याला एगमन भूशर अस ह्य णतात. आणखीं दोन मारमोरा समुद्राकडे बाल्कन पर्वताचे फाटे जातात; आणि पश्चिमेचे आगाला दुसरा एक दाक्षिणकडे फाटा जातो तो ग्रीसाचे पर्वतारा मिळतो. आलवा व रुभेलिया हे प्रांत याच्या दोहों बाजूस आहेत. या शेवटच्या रागेमध्ये पिदस हा प्रख्यात पर्वत आहे. ईशान्येस मोलदेविया, वालेकिया व बल्गेरिया हे प्रांत मिळून एक मोठा सपाट प्रदेश झाला आहे त्या वून दान्यूब व तिच्या शाखा जातात.

तुर्कस्थानाची हवा फार निरनिराळी व बदलणारी आहे कधीकधी इतकी थंड असत्ये कीं दान्यूबच्या आसमतांत दाट बर्फ जमून राहतें; असें असता उन्हाळ्यामध्ये उष्णता कधीकधी फार असत्ये.

बालकन पर्वताच्या उत्तरेकडील प्रांतात थंड हवेतील पीक होतें, व त्याच्या दक्षिणेस सर्व प्रकारचीं फळझाडे व वनस्पति होतात. मका व गहू देशाच्या खपापेक्षां जास्ती होतात. अगदी दक्षिणेस राई, ओत, सातू आणि भात होतें; परंतु सरासरी या देशांतील सोईवरून पाहिलें असता जशी शेतकी व्हावी तशी होत नाहीं. द्राक्षासत्र हे लोक जरी फार पीत नाहींत तरीं पुष्कळ होतें. रेशमाचे वस्त्राचे व गालिच्याचे यात फार कारखाने आहेत. या लोकाचे अज्ञानत्वाकडे लक्ष दिलें असतां कृतीच्या पदार्थांचे कारखाने जे आहेत ते फार असें ह्मटलें पाहिजे व्याप रहां चागला चालण आहे. आणि शेती लोकापेक्षा व्यापाऱ्यांवर तुर्की सरकारची नजर चागली आहे.

तुर्की लोक गभीर, निष्कपटी व प्र.माणिक आहेत. परंतु गर्विष्ठ आणि पराकाष्ठेचे आळशी आहेत, आणि इतरांच्या धर्म

प्रकरणा बगैर मतांविषयी यांची नजर अगदी चांगली नाही. सर्व कारभार सुलतानाच्या इच्छे प्रमाणे चालतो, तो ह्मणेल तो कायदा. परधर्मी लोकांस या राज्यामध्ये आजपर्यंत फार इजा होत असे.

मोलदेधिया व दालेकिया हे परगणे जरी सुलतानाचा अधिकार मानतात तरी त्याचे राजे व राज्य रीति निराळ्या आहेत. सधिया ही यांच्या प्रमाणे स्वतंत्र आहे, परंतु लोक सुलतानास खडणी देतात.

तुर्कस्थानाची राजधानी कुस्तनुनिया (इस्तंबोल) ही बासफरस व मारमोराचा समुद्र यांच्या सीमेवर आहे. दुरून हे शहर फार चांगले दिसते परंतु आत गेले असता फारच मलीण व वाईट आहे. एद्रियानोदल हे या राज्यातील दुसरे शहर आहे.

सोफिया हे बल्गेरियाचे मुख्य शहर. स्कमला हा मजबूत किल्ला आहे. वारना हे या प्रांतात माठे बंदर आहे. दान्यूब नदीच्या किनाऱ्यावर सिलिस्त्रिया एथे तुर्की लोक रुशियनां बरोबर सन इसवी १८५४ त मोठ्या इथेन लढले. बुकारेस्त हे दालेकियामध्ये, व जाशीमोल हे देधियामध्ये मुख्य शहर आहे.

तुर्कीतील मुख्य नद्या दान्यूब व मारिडझा ह्या आहेत. पहिलीवर व्यापार करण्यास सर्व लोकांस परवानगी आलीकडेसच मिळाली आहे. दुसरीवर एद्रियानोदल हे शहर आहे.

ग्रीशन आरफिपेलेगोमथारु अनेक बेटे व भूमध्य समुद्रातील बर्गादिया ही तुर्कस्थानाचे अमलात आहेत. क्यादियाला पूर्वी क्रेत ह्मणत. यांत रान सुंदर रीतीचे आहे, व याचामध्यभाग डोंगरी आहे.

आफ्रिका.

आरबस्थानांतून निघून सुएझची संयोगी भूमि उतरली ह्मणजे आफ्रिका लागत्ये. हा एक पृथ्वीचा मोठा भाग आहे; परंतु ज्ञान, शक्ति किंवा सुधारणूक यांत हा इतरापेक्षा कमी आहे.

हे खंड एक मोठे पाश्चात्तेजनेचे क्षेत्रांत आहे. या

च्या उत्तरेस भूमध्यसमुद्र; पूर्वेस सुएझची संयोगीभूमि, तांबडा समुद्र व हिंदीमहासागर; दक्षिणेस दक्षिणमहासागर; आणि पश्चिमेस आतलांतिकमहासागर आहे. याचे अगदी उत्तर व दक्षिण भाग बहुधा एकाच अक्षाशांत आहेत; परंतु उत्तरेपेक्षा दक्षिणेकडे अधिक थंडी आहे. असे होण्याचे मुख्य कारण या खंडाची आकृति.

आफ्रिका खंडाविषयी अद्याप चांगली माहिती नाही

याच्या अंतर्भागी क्रूर व रानटी लोक राहतात, आणि हवा अगदी रोगी आहे; यामुळे तेथे प्रवाशी लोक फारसे गेले नाहीत किनाऱ्या जवळील बहुतेक भागाचा शोध लागला आहे; परंतु आंत जाऊन फारसा कोणी फिरला नाही. नकाशाकडे पाहिले असता असे नजरेस येईल कीं सुमारे दहा दक्षिण अक्षांशांपासून ती चंद्रपर्वत जेथे आहे अशी कल्पना केली आहे तेथपर्यंत सर्व जागा मोकळी टाकली आहे; कारण या प्रदेशा विषयी अद्याप कांही माहिती नाही. परंतु दाक्टर लिविंग्स्टन व कपतान बर्न ह्मणून दोन इंग्रजी प्रवाशी सांप्रत या प्रदेशाचा शोध लावत आहेत.

आफ्रिकेच्या उत्तर किनाऱ्याजवळ जो पर्वत आहे त्याला आतलास असे ह्मणतात. तो नून भूशिरापासून तीव्यनीस तरुनाच्या दक्षिण सीमेपर्यंत आहे. याचा पश्चिम फांटा समुद्राजवळ एकदम उच झाला आहे, व ही उंची कोठे कोठे वरीच आहे.

दुसरा एक रांग बंद भूशिरा पासून तों चंद्र पर्वतापर्यंत जात्ये. चंद्रपर्वत आफ्रिकेच्या मध्यभागी आहे असे तेथील लोक ह्मणतात. अदिसीगियात ही काही काही पर्वत आहेत. या देशात काही जमीन उंच व सपाट झाली आहे. या जमीनीच्या उत्तरेस व पूर्वे किनाऱ्या बरोबर काहीसा आंत जाणारा असा दुसरा एक पर्वत आहे. यातील अतिशय उंच शिखर केनिया हे सुमारे २०००० फूट उंच आहे.

केपभावगुदहोप आफ्रिकेचे दक्षिणटोंक, हे समुद्रा पासून एकदम उंच होतें, व तें फार उंच सखल आहे. युरोपांतून हिंदुस्थानाकडे वगैरे येणारीं जीं गलबते त्यांना पाणी घेण्यास वगैरे ही फार सोयीची जागा आहे. बर्थालोथ्यूदायस नावाचा एक पोर्तुगाली नावाडो यानें या भूशिराचा इसवी सनाच्या पंधराव्या शतकाच्या अखेरीस शोध लाविला.

मोठमोठालीं मैदाने व वाळवंटे हे आफ्रिका खंडाचे विशेष लक्षण आहे. याच्या उत्तर किनाऱ्याजवळ थातलास पर्वतांतून निघणाऱ्या नद्यांनीं पिकाऊ झालेली अशी एक जमीनीची अरूद पट्टी आहे. या खेरीज याखंडाच्या मध्यभागी जो पर्वत आहे त्याच्या उत्तरेस, पूर्वेपासून पश्चिमेकडे सर्व खडभर जाणारी अशी एक पट्टी आहे, तेथें चांगली लागवड होय. परंतु या दोहांच्या मध्ये एक विस्तीर्ण ओसाड वाळवंट आहे, त्याला साहारा किंवा मोठेंमैदान ह्मणतात. याच्यामध्ये कोठें कोठें दगडाच्या टेंकड्या आहेत, आणि मधून मधून पाण्याचे झरे व थोडीं झाडे नजरेस पडतात; परंतु बाकी सर्व भाग नुस्त्या रेंतीचा आहे. तीं सूर्याचे किरण फार जोरानें आकृषून घेयें, तेणेंकरून एथें अतिशयच उष्णता होय. ही रेंती नेहमीं एकाच ठिकाणीं राहत नाहीं.

मिसर.

हा देश या खडाच्या ईशान्येस आहे. आणि लाव व अ-
रुंद असून फार पिकाऊ आहे. नील नदी यांतून वाहते या-
च्या पूर्वेस तांबडा समुद्र व सुरझ संयोगिभूमि आहे; व पश्चिमेस
वाळवंट आहेत. यांतिल सर्व पीक नीलनदीवर होतें या देशात
पाऊस अगदीं नाही असें ह्मटल्यास चिंता नाही. वर्षांतून कदा-
चित् दोनचार सरी पडल्यातर पडतात. परंतु नील नदीला नि-
यमित काळीं पुष्कळ पूर येऊन तो काठचा सर्व देश जलमय क-
रून सोडतो. हा पूर गेल्यावर जमीन सुशोक होय. नदी भरलेली
असल्यामुळे कृषिकर्मास पाणीही पुष्कळ मिळतें या नदीचे दोन
उगम आहेत. मुख्य शाखेत पांढरी नदी असें ह्मणतात, व ती
सेनाराच्या दक्षिणेकडेस निघते; आणि न्यूवियामध्ये आली ह्म-
णजे तिला निळीनदी, अक्सिनिया देशांतून येऊन, मिळते.
या दोन एकत्र झाल्या ह्मणजे ती उत्तर वाहिना होऊन, भूमध्यस-
मुद्रास जाऊन दोन नुखांनीं मिळते. या मुखास रोसेता व दायि-
एता असें ह्मणतात. या दोहीमध्ये त्रिकोणाकृति जमीन आहे, ति-
ला देलता ह्मणतात. ही फारच सुपीक आहे. नीलनदी आणि
तांबडा समुद्र यांमधील बहुतेक देश ओसाड व रखरखांत आहे.

मिसर देशाची हवा बहुधा उष्ण व कोरडी आहे; परंतु
रात्रीं दव पुष्कळ पडते. पापिरस झाड, एक जातीचें कमळ, कांदे,
व कॅलिगडें आणि कांकड्या, हे जिन्नस मुख्यत्वे करून यांत होतात.
पापिरस झाडाच्या गराचे प्राचीनकाळीं कागद करित असत

मिसरदेश तुर्कीच्या अमलांत आहे. परंतु सुलतानाचा
अधिकार फक्त नावाचा आहे. वास्तविक पाहिलें असतां, येथील स-

भेदार ज्यास पाचछा असें ह्यणतात तो स्वतंत्र आहे. तो सर्वराज्य आपल्या इच्छे प्रमाणें चालवितो. यात मोठ्या शहरातील लोकांखे रोज इतर लोक अगदीं मूढ व दरिद्रि आहेत. हादेश आता जरी असा आहे तरी प्राचीन काळां संपत्ति, विद्या व महत्त्व यामध्यें फार प्रख्यात होता. सुंदर व विशाल जयस्तंभ, थीब्स शहराचा शेष भाग, आणि चित्राची लीपि ही याच्या महत्त्वाची चिन्हे अद्याप आहेत. हे स्तंभ दगडाचे त्रिकोणाकृति बांधलेले आहेत. यांतील उत्तम जयस्तंभ केरो जवळ आहेत.

काप्त, आरब आणि तुर्की लोक मिसर देशात सांप्रत राहतात. यां पैकीं तुर्कीलोकांच्या हातीं राज्याधिकार आहे, एथें आरब फार आहेत, आणि काप्त हे प्राचीन लोकांचे वंशज आहेत. यांत मुख्य धर्म मुसलमानी आहे.

वरील किंवा दक्षिणइजिप्त मध्यइजिप्त आणि खालचे, किंवा उत्तरइजिप्त असे या देशाचे तीन भाग आहेत.

याची राजधानी केरो ही नील नदीच्या किनाऱ्यावर आहे हें शहर बाहेरून सुंदर दिसतें, परंतु आत मनीष असून रस्ते अरुद आहेत. आलेगझाद्रिया हें नील नदीच्या रोसेता मुखाशीं, भूमध्य समुद्रावरील व्यापाराचें मोठें ठिकाण आहे. ख्रिस्तासनाच्या दुसऱ्या व तिसऱ्या शतकांत यांत विद्वान लोक बहुत असत.

न्यूबिया.

मिसरदेशाच्या दक्षिणेस न्यूबिया आहे. त्या देशाप्रमाणें यामधून ही नीलनदी वाहत्ये. हिच्या व दुसऱ्या लहान नद्या आहेत त्यांच्या काठीं मात्र काहीं उत्पन्न होतें. बाकी सर्व वाळवंट आहे. सोनामुखा व मुख्यत्वेकरून गुलाम याचा व्यापार यादेशांत चालतो हे गुलाम मिसर व आरबस्थान येथें जातात.

न्यूबियादेश नावानें मात्र मिसरच्या पाच्छायाच्या अमलाखाली आहे; परंतु त्यामध्ये पुष्कळ वेपरना व भाडखोर लोक आहेत; ते कधींच कोणाचा अधिकार मानत नाहीत. याची राजधानी खेन्नार आहे.

हवसी (अबिसीनिया.)

हादेश खडकळ व डोंगरी आहे. निळी नदी या मधून निघत्ये. खिडींतील हवा फार उष्ण आहे, परंतु, सपाट जमीन उच्च असल्यामुळे तेथे उष्णता फार कमी होत्ये. डोंगरा जवळच्या जमीनीत पीक होतें, आणि काफी जरी इतर ठिकाणी ज्वाली होत्ये तरी ती मुळची येथचीच असा अदमास आहे. यात अनेक प्रकारचे रानटी लोक राहतात गोंदार हे याचें मुख्य शहर आहे.

पूर्वेकडील किनारा.

अबिसानियाचे दक्षिणेकडील पूर्वेकिनार्यावरील देशांत वर्णन करण्यासारखें काहीं नाहीं, व ते क्षुळक आहेत यासाठी त्यांविषयी उगीच काहीं थोडेसे सागतों. मध्यरेषेच्या उत्तरेकडे सोमाली जातीचे रानटी लोक राहतात. वर्षातून काहीं महिने पर्यंत येथे बराच व्यापार चालतो. हरार हे यांतील मोठे शहर आहे.

मागादाक्षी शहरापासून तों देलगादो भूशिरा पर्यंत जो देश आहे त्याला झांग्वीबार (झाजाबार) ह्मणतात. हा मरुकतच्या इमांमाच्या अमलात आहे. यांतील झांझीबार हे मोठे शहर त्याच नावाच्या एका बेटावर आहे.

दिलागो भूशीर आणि दिलागो उपसागर, याच्यामध्ये पोर्तुगाली लोकांची अनेक ठिकाणे आहेत. या किनाऱ्याला मोझांबिक ह्मणतात. व यावरूनच मादागास्कर बेट व हे खंड यांमधील सामुद्रधुनीस मोझांबिक ह्मणतात. याच्या दक्षिणेच्या भागास सो-

फाला असे नाव आहे. योर्तुगाली लोकांची झांबेसी नदीचे काठी सेना व तीती ही मुख्य सस्थाने आहेत, आणि समुद्रकाठी मोझांबिक आहे. सोने व सुवासक चीक हे आफ्रिकेच्या या भागातील उत्पन्नाचे मुख्य जिनस आहेत. परंतु व्यापार मुख्यत्वे करून गुलामाचा चालतो.

झांबेसी नदी व तिच्या आसमंतांतील सर्व प्रदेश दाकरलिविगस्तन या इंग्रजी प्रवाशाने आलीकडे शोधला आहे, व तो आणखी तेथे पुन्हा शोधलावण्यास गेला आहे. याणे पूर्व किनाऱ्यावर व्किलिमेन पासून तो पश्चिम किनाऱ्यावर आंगोला पर्यंत सर्व खंडपाहिले. तो सागतो की हा प्रदेश पिकाऊ, लोकांनी भरलेला व महत्वाचा आहे.

मादागास्कर हे हिंदीमहासागरात मोझांबिक व सोफाला यांच्या समोर मोठे बेट आहे. यात उत्तरेपासून दक्षिणेपर्यंत सुबे बेटभर जाणारा एक पर्वत आहे. शिडी, आरब, व मलै लोकां यांत राहतात. येथील हवा स्वच्छ व अरोग्य कारक आहे. यांतील काही ठिकाणे फ्रेंच लोकांच्या ताब्यात आहेत.

मादागास्करापासून पूर्वेस सुमारे २०० कोसावर दोन लहान बेटे आहेत, त्यास बोर्वो अथवा रीयूनियन, आणि मारिशस असे ह्मणतात. पहिले फ्रेंचांच्या व दुसरे इंग्लिशांच्या ताब्यांत आहे.

नेतल आणि केपआवगुदहोय.

आता पुनःआफ्रिकेचे वर्गन करण्यास लागतो. वर सांगितलेल्या देशांच्या दक्षिणेस इंग्लिश लोकांची संस्थाने आहेत. त्यांतील नेतल हे सन इसवी १८४४ त यांचे ताब्यात आले. दरबन आणि पोर्तनेतल ही यान वदरे आहेत. मुख्य शहर पोर्तेरमारिझवुर्ग हे या पासून काही अंतरावर आत आहे. नेतलच्या व-

यव्येस रानटी अफ्रिकन् लोक राहतात ह्याच्या सभोंवती खडकळ व लहान झुडपांनी भरलेला काफ्री लोकांचा देश आहे. हे लोक रानटी, क्रूर व भाडखोर आहेत.

केपतौन हें आफ्रिकेच्या अगदी दक्षिणेस आहे. पूर्वी हें दक्ष लोकांच्या ताब्यांत होतें. परंतु आर्लीकडे साठवें इंग्लिशांचे हस्तेत झालें आहे. हा डोंगरीदेश आहे, परंतु कांही कांहीं सपाट व ओसाड जमीनी ही यांत आहेत. येथील हवा सुखावह व अरोग्यकारक आहे असें ह्मणतात. युरोपांतील सर्व धान्ये व द्राक्षे यात चांगली होतात. केपतौनाजवळ कानस्तानशिया गांव आहे, येथून चांगली द्राक्षांची दारू इतर देशांत जात्ये यांत इंग्रेज, दक्ष, व मुळचे राहणारे अशी तीन प्रकारची प्रजा आहे. त्यांचा मुख्य धंदा गुरें पालणें हा आहे.

येथें अंमळ चालविण्यास इग्लदांतून एक गवर्नर येतो. केपतौन, जार्जतौन आणि ग्राहाम्सतौन हीं तीन यात मुख्य श. हरे आहेत.

या संस्थानाच्या उत्तरेस तात व वुशमेन या लोकांचा देश आहे.

पश्चिम किनारा.

केपाच्या उत्तरेस गले आसतां लोअर गांविया देश लागतो. यात बेंगुएला, आंगोला, कांगो आणि लोआंगो हे प्रांत आहेत. सेंट हेलीना हें लहान व खडकळ बेट बेंगुएला याच्या पश्चिमेस आहे. हें इंग्रेजांच्या ताब्यांत आहे. नेपोलियन बोनापार्ट नादशा हा मरण्याच्या पूर्वी कांहीं थोडेवर्षे तो एथें कैदेत होता. युरोपांमून हिंदुस्थानाकडे येणारी गलबते सेंटहेलीना व केप या दोन्ही ठिकाणीं बरवा करतात.

कामेरून पर्वतापासून किनारा पश्चिमकडे बराच वाढतो, याला अफरिगिनी असे ह्मणतात; परंतु धान्य किनारा, हस्तीदंताचा किनारा, सोऱ्याचा किनारा, ही जी उत्पनावरून प्रथम दिलेली नावे ती त्यांस अद्याप चालली आहेत. गुलामांचा दुष्ट-व्यापार एथे पूर्ण चालतो, ह्मणून याला गुलामाचा किनारा असे ही कधीकधी ह्मणतात.

येथील हवा जरी युरोपियन लोकांच्या प्रकृतीस वाईट आहे, तथापि त्यांची बहुत ठिकाणे येथे आहेत. इंग्रेज लोकांच्या मुख्य ठिकाणास सिरियालियोन ह्मणतात. ज्या गुलामास इंग्रेजाचा लढाऊ तारवे सोडवतात त्यास परत आणून सोडण्याकरिता हे मुख्यत्वेकरून राखलेले आहे. झाडे एथे चागली व फार मोठी होतात. बभोबाब ह्मणून जे सर्व झाडात मोठे झाडे ते येथे पुष्कळ होतें. नायजर अथवा कोरो ही जी मोठी नदी ती यामधून जात्ये.

सिनिगांबिया.

सिनिगाल व गांबिया या नद्यांच्या मुखाजवळ जो देश आहे त्यास सिनिगांबिया ह्मणतात. अनेक जातींचे आफ्रिकन लोक एथे राहतात सेतलुई हे यात फ्रेंच लोकांचे, सिनिगाल नदीच्या मुखाशी एका बेटावर ठिकाण आहे. वरील दोन नद्या मधील वर्द भूशिर हे आफ्रिकेचे पश्चिम टोंक आहे. पोर्तुगाली लोकांचा, केप वर्द ह्मणून जो बेटांचा झुवका तो या भूशिराच्या पश्चिमेस आहे.

सौदन अथवा निग्रिशिया.

सिनिगांबियापासून आफ्रिकेच्या मध्यातून न्यूबिया पर्यंत जी एक पिकाऊ जमिनीची पट्टी जाणे. तिला सौदन अथवा निग्रिशिया ह्मणतात. इच्यामधून चंद्र पर्वतातून निघालेल्या नद्या

वाहतात. यांत तिबकतु व बोरनू हीं मुख्य राज्ये आहेत. पहिल्याचा गुलाम व हस्तिदंत याचा व्यापार मोराको बरोबर चालतो या प्रदेशाच्या मध्यभागी गोड्यापाण्याचें एक मोठें सरोवर आहे. त्याचें नाव शाद. याच्या सभोवतीं दाट राने आहेत.

बारबरी.

आतलास पर्वताच्या जवळ आतलातिक महासागरापासून ईजिप्त पर्यंत जे देश आहेत, त्यांना बारबरी देश अथवा स्थाने असें म्हणतात. त्यांचीं नावे मोराको, आलजियर्स, त्यूनिस आणि त्रिपोली. फेझन व दार्का, कधीकधी त्रिपोलींत धरतात, व कधी निराळीं मानतात

मोराकोचें राज्य आफ्रिकेच्या ईशान्य कोनात आहे. मोराको व मक्कीनेश हीं यात मोठीं शहरे आहेत. यांतील जमीन पिकाळ आहे, परंतु शेतकीची हयगय असल्यामुळे जसें पीक व्हावें तसें होत नाहीं. युरोपांतील सर्व धान्ये यात होतात, व दक्षिण युरोपांतील फळे तेथच्या पेक्षाही विशेष चांगलीं होतात. एथील गुरे फारच उत्कृष्ट असतात, व घोडेही चपलता व सौंदर्याविषयीं प्रख्यात आहेत. एथें व्यापार पुष्कळ चालतो. युरोपांत जो माल जायाचा तो जिब्राल तर एथें जातो. आफ्रिकेतील अतरभागाशीं व्यापार लमाण करतात. एका वर्षांत ते मोठ्या रेंतीच्या वाळवटातून सहावेळ दक्षिणेकडे जातात. त्यांत हजारों माणसें व उंट असतात. एथील लोक बहुतकरून मुसलमान आहेत.

आलजियर्स अथवा आलजिरिया हा फ्रेंच लोकांच्या ताब्यात आहे. या लोकानीं तेथें जाऊन वसाहात ही केली आहे. यातील राजधानीचें नाव आलजियर्स

त्यूनिस हें लाव अरुद राज्य आलाजियर्साच्या पूर्वेस आहे,

आफ्रिकेचे उत्तर टोंक वान हे यात आहे. ते समोरील सिस्त्रि-
लाच्या किनाऱ्यापासून फक्त चाळीस कोस आहे.

त्रिपोली व बार्का हीं पूर्वेस आहेत. फेझान हे दक्षिणेक-
डे साहारा पर्यंत जाते. शेवटचीं दोन त्रिपोलीच्या पाच्छाच्या अ-
धिकाराखाली आहेत.

त्युनीस व त्रिपोली हीं दोन्ही सुलतानाच्या अमलात आहे-
त परंतु तो अम्मल फक्त नावाचा आहे.

अमेरिका.

युरोपाहून निघून पश्चिमेकडे आतलातिक सागरांतून जाऊन लागले तर, थोडक्याच दिवसांत असे एक खडलागेल का ते प्राचीन काळाचे एशिया, आफ्रिका व युरोप यातील लोकांस अगदी माहित नव्हते. यावरून त्याला नवनिपृथ्वी किंवा नवीन महाद्वीप असे कधीकधी म्हणतात. जिनेवा एथे जन्मलेला ख्रिस्तफर कोलंबस याने हे सन इसवी १४९२ या वर्षी शोधून काढले. याला अमेरिका असे म्हणण्याचे कारण हे की अमेरिकेचे वेसपुसी म्हणून एक नावाडी होता तो प्रथम याच्या दक्षिणभागाच्या उत्तर किनाऱ्यास गेला, आणि आपण जे देश शोधून काढले त्याचे याचे नग्न छापले.

या खडाचे उत्तर आणि दक्षिण असे मोठे दोन भाग आहेत. ते हेरियन अथवा पनामा या संयोगी भूमीने जोडले गेले आहेत.

उत्तर अमेरिका

उत्तर अमेरिकेच्या पश्चिमेस पासिफिक सागर; उत्तरेस हिम सागर; पूर्वेस आतलातिक सागर; आणि दक्षिणेस मेक्सिकोचे आखात, हेरियन संयोगिभूमी व पासिफिक सागर आहे. कोलंबसाच्या शोधापूर्वी उत्तर अमेरिकेत जे लोक राहात असत त्याच्या उत्पत्तिविषयी काही माहिती नाही. परंतु तेव्हापासून युरोपियन लोक तेथे जाऊन राहिले आहेत- आणि तद्देशीय रहिवासां बरेच कमी झाले आहेत, व दिवसानुदिवस कमीकमी होत चालले आहेत. जे लोक युरोपांतून तिकडे गेले त्यांनी तिकडच्या बहुतेक स्थळांस आपले कडील नावे दिली आहेत. व याच प्रमाणे दक्षिण अमेरिका व आस्ट्रेलिया यांमध्ये झाले आहे.

ब्रिटिश अमेरिका, रशियन अमेरिका, ग्रीनलॅंड, स्वतंत्र संस्थांचे, मेक्सिको, युकातन, मध्यअमेरिका आणि वेस्तइंडिस्-असे उत्तर अमेरिकेचे भाग कल आहेत.

ब्रिटिश अमेरिका.

या देशात अमेरिकेचा बराच उत्तरभाग येतो. याच्या दक्षिणसीमेवर गोडेपाण्याची मोठमोठाली पुष्कळ सरोवरे आहेत, त्यां सर्वांत सुपीरियर हें मोठें आहे. हीं बहुतेक जवळजवळ असून यां जमध्यें लहानलहान सामुद्रधुन्या आहेत. सुपीरियर सरोवराचें पाणी ह्यूरन सरोवरात जातें, व त्याचें पाणी स्वतंत्र स्थानातील मिचिगन सरोवरात जातें. ह्यूरन याच्या एकधा बाजूने इरी सरोवरावरावर सेन्तकेयर हें लहान सरोवर व देनोइत नदी यांनीं संबध झाला आहे. आणि इरी व ओंतारियो यांना जोडणारी नायाग्रा नदी आहे. इच्या मार्गामध्यें एके ठिकाणीं मोठा विशाल धबधबा झाला आहे; तो पाहण्यास फारच भव्य आहे. याचा अवाज आसमतात सुमारें कीसकौश जातो. ओंतारियो मधून सेन्तलारेन्स नदी निघत्ये. आणि त्याच नावाच्या अखातास जाऊन मिळत्ये. ब्रिटिश अमेरिका देश बहुधां सपाट आहे; परंतु पश्चिमेकडच्या आगास मधून राकी पर्वत जातो. या पर्वताच्या आणि हदसनच्या अखाताच्यामधील सर्व प्रदेशात अनेक लहानलहान सरोवरे आहेत.

या देशाच्या उत्तरेस उत्तर सागर; पूवस आतलातिक सागर, दक्षिणेस स्वतंत्रस्थानें आणि पश्चिमेस पॅसिफिक सागर व रशियन अमेरिका आहे. याचे कानदा, न्यूब्रन्सविक, नोव्हास्कोशिया, केपब्रितन वेट, न्यूफौदलॅंड वेट, प्रिन्सएडवर्ड वेट,

हृदसन्सवेतेरिनोरी, व लाब्रेदोर हे भाग आहेत. कानदा या-
चे वरचा आणि खालचा असे दोन भाग आहेत. नोवास्कोशिया हे
एक आतलातिक सागरात जाणारे द्वीपकल्प आहे, आणि लाब्रेदोर
हे बेट हृदसन्सवेतेरिनोरी मध्येच धरताने.

या देशाचे उत्तर व मध्यभाग नेहेमी बर्फाने भरलेले अस-
तात, व या विषयीं अद्याप पक्को माहिती नाही. मध्यभागा पुष्कळ
जातींचे तद्देशीय लोक राहतात, आणि इथेज लोकांचीं व्यापारा-
चीं ठिकाणीं व किल्ले मधून मधून मात्र आहेत. जनावरांचीं कातडी
व जाडी लोकर हे एथे व्यापाराचे मुख्य जिनस होतात.

हिमसागरात इल्लिझाबेथ राणीच्या काळापासून ती ही वेळ
पर्यंत ब्रिटिश खलाशांनी मोठे धैर्य, निश्चय व साहास खर्च केले
आहे. हिंदुस्थानात येण्यासाठी जळमार्ग सोपा व जवळचा सांप-
डावा हा याचा मुख्य हेतु होता. तो हेतु अखेरीस दोन वर्षापूर्वी
सिद्धीस गेला. परंतु हा सापडलेला मार्ग निकामी आहे, कारण
तेथे वादळे पुष्कळ होतात, आणि सर्व प्रदेश बहुधा नेहेमी बर्फाने
वेटिलेला असतो, आणि जरी बर्फ कधीं काहीं वितुळले तरी ही
त्यातून जाहाजे नेण्यास विलक्षण अडचणी पडतात. ब्रिटिश अमे-
रिकेच्या आग्नेयीस वस्ती फार दाट आहे.

कानदा हा मनोरंजक देश आहे. प्रथम एथे फ्रेंच लोक
येऊन राहिले, परंतु काहीं वर्षांनी हा देश इंग्लिशांनी त्याजवळू-
न घेतला, आणि तो अद्याप याचेच स्वाधिन आहे तेथे राज्य
चालविण्यास इंग्लंडातून एक गवर्नर जनरल जातो कानदा दे-
शातील हवा थडकाळीं अनिश्चय उष्ण असत्ये. क्विबेक व मॉन्ट्रॉ-
ल ही यांन सेन्लारेंस नदीच्या किनाऱ्यावर मोठीं शहरे आहेत
हालिफाक्स हे नोवास्कोशियाची राजधानी. हे फार चांगले

बदर आहे आणि सेन्तजान्स हे न्यूब्रन्सविक यातील मोठे बदर आहे. या दोन्ही परगण्यातून लाकूड फार जाते.

न्यूफाँदलँड याची राजधानी सेन्तजान. हे बेट ज्ञानकेव-
त याने सातव्या हेनरीच्या मदतीने शोधून काढले; व अमेरिका
ही यापेक्षा प्रथम शोधून काढली या बेटाच्या किनाऱ्यावर काद
हे मासे जसे भरतात तसे पृथ्वीत दुसरे कोठे भरत नाहीत. हे
खाण्याच्या व तेल काढण्याच्या उपयोगी पडतात हे तेल औष-
धास फार उपयोगी आहे. ●

रुशियन अमेरिका.

हा देश अमेरिकेच्या ईशान्य टोंकास आहे. यात वस्तो
फार पातळ आहे. आलास्का ह्यापून लाव व अरुद असे पासि-
फिक महासागरात जाणारे द्वीपकल्प आहे, ते एशिया जवळ जवळ
जाणारा जी आलूशियन बेटाची रांग त्यांना जाऊन मिळते असे
दिसते. या दोन खंडाच्या मध्ये बेहरिंगची सामुद्रधुनी आहे.
इची अगदी अरुद ठिकाणची रुदी अठरा कोश आहे. यातील
रुशियन लोकांची टाणी, लोकर व सील मासे याच्या व्यापारा-
च्या मात्र उपयोगी आहेत.

ग्रीनलँड.

अमेरिकेच्या ईशान्येस ग्रीनलँड ह्यापून मोठे भणभणीत व
ओसाड द्वीपकल्प आहे. या दोहोंच्या मध्ये देविसची सामुद्रधुनी
आणि वाफिनचा उपसागर आहे. एथील हवा फार थंड आहे,
आणि पश्चिम किनाऱ्यावरील कांहीं ठिकाणे खेरीज करून कोठे हा
शेवकी होत नाही.

हे दोन लोकांच्या ताब्यात आहे; परंतु यांत बहुधा एखाद्या
मा ह्यापून एक जातीचे फार ठेंगणे रानटी लोक आहेत ते राह

तात. याचा मासे मारणे हा मुख्य धंदा आहे. यामध्ये ते फार प्रवीण आहेत.

रेनडीयर, पाण्यातील पक्षी, आणि सील हीं जनावरे यांत फार सांपडतात. शेवटचे या लोकांस खाण्यास व उबदार वस्त्रे करण्यास उपयोगी पडते. आलाकडे एथे शिसे, कोळसा, तांबे आणि स्लॅट वगैरे खनिज पदार्थ बहुत उमगले आहेत.

स्वतंत्रसंस्थाने.

हीं उत्तर अमेरिकेच्या मध्यभागी आहेत. याच्या उत्तरेस इंग्रेजांचा मुलूख; पूर्वेस आतलांतिक सागर; दक्षिणेस मेक्सिकोदेश; आणि पश्चिमेस पासिफिक सागर आहे. अनेक निरनिराळे प्रांत मिळून हीं एकत्र झालेलीं आहेत. हे सर्व एका राज्याखाली व एका कायद्या खाली आहेत.

या पिकाऊ व विस्तीर्ण देशाचे दोन पर्वतांनीं तीन भाग झाले आहेत. पूर्वेस आतलांतिक सागराशीं समांतर आलेवासपासून सेन्तलारेन्स नदी जवळजवळ पर्यंत आलेघानी पर्वत आहे. हा कोठेही फारसा उच्च नाही. याजवळून पश्चिमेकडे निघाले असतां, मिसिसिपी आणि मिसौरी या महान नद्या, ज्या पर्वतराहित विस्तीर्ण प्रदेशांतून जातात, तो पार पडून गेले ह्मणजे राकी पर्वत लागतो. याचा कांहीं भाग दक्षिणोत्तर दिशेने या देशांतून जातो. हा पर्वत उच्च, मोठा व दगडांनीं भरलेला आहे; यावरून याला राकी ह्मणजे शिलाभय हें नाव प्राप्त झालें आहे. हा पर्वत व पासिफिक सागर या मधील देश निरनिराळ्या प्रकारचा आहे; कांहीं डोंगरी व कांहीं सपाट असून राकी पर्वत व न्यूक्यालिफोर्निया यामध्ये एक मोठें लांब वाळवंट हीं आहेत. अता या नांवाचे

खारेपाण्याचें जे सरोवर आहे तें यांतच आहे. मार्गून ह्मणून आलाकडे निघालेला ख्रिस्त धर्माचा अवलक्षण पथ आहे तो अनुसरणारे लोक या सरोवराच्या आतमनांत राहतात.

पूर्वेकडील दाट वस्तीने भरलेली जी या देशाचीं संस्थाने आहेत त्यामध्ये लागवड फार चांगली होत्ये. व ती लहानमोठ्या शहरांनी व खेड्यांनी भरलेली आहेत. या सर्व भागांचे स्वरूप सुधारलेले दिसते; परंतु जसजसे पश्चिमेकडे जावे तसतशी अटव्य राने व उंचउच्य वनाने भरलेले प्रांताचे प्रांत नजरेस पडतात. हेरानटीलोक आणि जनावरे याणीं भरलेले आहेत. परंतु दिवसानु-दिवस हीं कमी होत जाऊन यांत गेरेलोक नवीं नवीं संस्थाने वसवीत आहेत, व ती स्वतंत्र संस्थानांस मिळत जात आहेत.

यादेशाची हवा वरचेवर बदलत्ये; कधीं कधीं अतिशय थडी पडत्ये, व लागलीच उष्णता फार होऊ लागत्ये. परंतु उत्तरेकडील प्रांतांत बहुधा समशीतोष्ण असत्ये; आपण दक्षिणेकडे कांहीं प्रांत विषुववृत्तापर्यंत गेले आहेत, यासुळे तेथें उष्णता फार असत्ये.

स्वतंत्र संस्थानांत उपयुक्त व मौल्यवान खनिज पदार्थ फार सांपडतात क्यल्लिफोर्निया या द्वीपकल्पामध्ये सन इसवी १८४७ त फारच सोन्याच्या खाणी आढळल्या, आणि तेथें तें काढण्यासाठीं हजारों लोक गेले. लोखंड बहुतेक देशांत सापडते. आलेघानी पर्वत आणि मिसिसिपी नदी यामध्ये कोळशांचे मोठ मोठाले थर आहेत. याखेरीज तांबें, शिसे व मीठ पुष्कळ सापडते.

गहू, मका, भात, तत्राकू, कापूस व ऊस हे मुख्य वनस्पत्ये-त्यन्न पदार्थ यांत होतात. यांतील अरण्यांतील झाडे फार मोठालीं आहेत

स्वतंत्र संस्थानांत कतीनें पदार्थ करण्याचे कारखाने मोठ

भोठाले व पुष्कळ आहेत. वास्तनाच्या उत्तरेस लोएल हें काप-
साची वस्त्रे करण्याचें मुख्य ठिकाण आहे. इग्लंड खेरीज करून
या देशातल्या इतका दुसऱ्या कोणत्याही देशाचा व्यापार नाही
व तो अजून ही अधिक होत आहे. या देशांतील तारवें जात ना-
हींत अशीं पृथ्वीत थोडींच बदरे आहेत.

लोक हिंमतदार व साहाशी आहेत; ते बहुतेक इग्लंडातून
आलेले आहेत; आणि सन इसवी १७७५ पर्यंत इंग्रजांच्या राज्या-
खाली होते. परंतु विलायतेच्या सरकारानें त्यांचें मत विचारल्या
शिवाय त्याजवर कर बसविले यामुळे ते त्यांजवर उठले, आणि
भोठ्या हिंमतीनें लढून अखेरीस विजयी झाले. या लढाईत वाशि-
ंगतन हा याचा सेनाधिपति व अव्वळ मसलतदार होता. याची
कीर्ति राहण्यासाठीं त्यांणीं आपल्या राजधानीस वाशिंगतन हें नाव
दिलें आहे. हें शहर पोतोमॅक नदीवर कोलंबिया प्रांतात आहे
एथें लोकांच्या प्रतिनिधींची राजकारभाराची जी भोठी सभा व
सत्ये तिला काँग्रेस हें नाव आहे. न्यूयॉर्क (याच नावाच्या
संस्थानांत) स्वतंत्र संस्थानांतील सर्वांत मोठें व श्रीमत् शहर असून
भरभराट व व्यापार यांत सर्व पृथ्वात दुसरें नंबरचें आहे. मासा-
च्यूसेत यामध्यें वास्तन, पेन्सिल्वेनियामध्ये फिलॅडेलफिया,
मेरालादामध्यें बाल्टिमोर, आणि मिसिसिपीवर न्यूओरलियन्स हीं
शिवाय मोठीं शहरे आहेत.

मित्तौरो नदा दोंडहजार कोश जाऊन मिसिसिपीस मिळये.
मिसिसिपी मध्यभागांतून दक्षिण बाहेरी होऊन मेक्सिकोच्या आखा-
तास जात्ये. आरकानसास व ओहियो अनुक्रमेण पश्चिमकडून व
पूर्वेकडून येऊन मिसिसिपीला मिळतात याखेरीज ससॅक्वियाना हदस
न, व सेवाना या स्वतंत्र संस्थानांत न्या आहेत मिसिसिपी आ-

णि मिसौरी या एकत्र मिलाव्यावर याची लांबी जितकी होते तितकी पृथ्वीमध्ये दुसऱ्या कोणत्याही नदीची नाही.

मेक्सिको अथवा मेहिको.

मेक्सिकोच्या उत्तरेस स्वतंत्र संस्थाने; पूर्वेस ता व मॅक्सिकोचे आखात; दक्षिणेस मध्यअमेरिका व पॅसिफिक महासागर; आणि पश्चिमेस पॅसिफिक महासागर आहे. एक लांब व अरुंद जमीनीची पट्टी, जी जसजशी मध्य अमेरिकेडे जात्ये तसतशी अधिकाधिक अरुंद होत्ये ती, आणि खडकळ व अरुंद क्यॅलिफोर्निया नावाचे द्वीपकल्प, ज्याच्यामध्ये आहे तो व ज्यात क्यॅलिफोर्निया आखात आहे तो, असे भाग मिळून हा देश झाला आहे.

हा बहुतेक देश उच्च आहे. यांत पोपोक्यातोपीतल, आरिझाबा आणि जोरूलो ह्या उच्च ज्वालामुखी आहेत. एथील हवा निरनिराळ्या जागीं निरनिराळी आहे. समुद्रा जवळची फार उष्ण आहे, परंतु मध्यभागातील थंड व चांगली आहे.

दक्षिणेकडे केलों, मका, नारळ वगैरे उष्ण कटिबंधांत होणारे पदार्थ होतात; आणि उत्तरेस गहू व युरोपात होणारी फळे वगैरे होतात. निवडुगाच्या जातीचीं झाडे यात फार आहेत या देशांत खनिज पदार्थ पुष्कळ सापडतात, त्यात रुपें हें तर फारच. किरामिजी रंग एथून बाहेर फार जातो. तो एक जातीचा किडा मारून होतो. हा किडा या देशा प्रमाणे दुसरे कोठे होत नाही.

युरोपियन लोकांनी अमेरिका शोधून काढण्याच्या पूर्वी मेक्सिको हें इथियन लोकांचे एक मोठें राज्य होतें. तें स्पॅनिश लोकांचा सरदार कार्तेझ यानें जिंकिलें. तेव्हापासून सन १८२९ सापर्यंत स्पेनाच्या अमलात होतें. यापूर्वी एथील लोकांनी वडकरून स्वतंत्र प्रजासत्ताक राज्य स्थापिलें

या देशांत पूर्वीच्या ज्या वस्तु अद्याप नजरेस पडतात त्यां-
वरून हे लोक पूर्वी बरेच बलाढ्य व सुख भोगणारे होते असे सि-
द्ध होते.

याची राजधानी मेक्सिको ही एका खोऱ्यात सुंदर ठि-
काणी सातहजार फुट उंचीवर आहे. मेक्सिकोच्या आखातावरील
वराकृश बंदर आणि पॅसिफिक महासागरावरील आकापल्को
बंदर, व लापूएब्ल, हीं दुसरी मोठीं शहरे आहेत.

तेक्सस हा प्रांत पूर्वी मेक्सिकोमध्येच होता; परंतु आ-
लीकडे स्वतंत्र सभानातील सरकाराने याजवळून जिंकून घेतला
आहे. याच्या व मेक्सिकोच्या मध्ये रायोलनार्त नदी आहे.

युक्रातन.

हे मेक्सिकोच्या आखातात जाणारे द्वीपकल्प पूर्वीवरील देशा
तीलच भागात मोडत होते; परंतु ते आलीकडे स्वतंत्र झाले आहे.
नेरीदा ही याची राजधानी आहे.

बेल्जिअ अथवा ब्रिटिश हांड्यूरस ह्मणून युक्रातनाच्या दक्षि-
णेस आणि हांड्यूरसाच्या अखाताच्या पश्चिमेस सुमारे पाऊणशें
कोश लांबीची एक जमीनीची पट्टी आहे. तेथे ब्रिटिश लोकांनी
वसाहत केली आहे. यांताल मुख्य शहरास बेल्जिअ असेच ह्मण-
तात. एथून माहागनी व लागवुद लाकडे बाहेर जातात. याच्या
जवळील हांड्यूरसाच्या उपसागरात पुष्कळ लहानलहान बेटे आ-
हेत, त्यांना बेटे असे ह्मणतात. रुआतन आणि वीनाका हीं त्यांत
दोन मुख्य आहेत.

मध्यअमेरिका.

बेल्जिआच्या आसमनानाल देश आणि देरियन सयोगिभूमि

णि भिसौरो या एकत्र मिळाल्यावर यांची लांबी जितकी होते तितकी पृथ्वीमध्ये दुसऱ्या कोणत्याही नदीची नाही.

मेक्सिको अथवा मेहिको.

मेक्सिकोच्या उत्तरेस स्वतंत्र संस्थाने; पूर्वेस ती व मेक्सिकोचे आखात; दक्षिणेस मध्यअमेरिका व पॅसिफिक महासागर; आणि पश्चिमेस पॅसिफिक महासागर आहे. एक लांब व अरुंद जमीनीची पट्टी, जी जसजशी मध्य अमेरिकेडे जात्ये तसतशी अधिकाधिक अरुंद होत्ये ती, आणि खडकळ व अरुंद क्यालिफोर्निया नावाचे द्वीपकल्प, त्याच्यामध्ये आहे तो व ज्यात क्यालिफोर्निया आखात आहे तो, असे भाग मिळून हा देश झाला आहे.

हा बहुतेक देश उंच आहे. यान पोपोक्वातोपीतल, अरिझाबा आणि झोरूलो ह्या उंच ज्वालामुखी आहेत. एथील हवा निरनिराळ्या जागी निरनिराळी आहे. समुद्रा जवळची फार उष्ण आहे, परंतु मध्यभागातील थंड व चांगली आहे.

दक्षिणेकडे केली, मका, नारळ वगैरे उष्ण कटिबंधात होणारे पदार्थ होतात; आणि उत्तरेस गहू व युरोपांत होणारी फळे वगैरे होतात. निवडुगाच्या जातीचीं झाडे यात फार आहेत. या देशात खनिज पदार्थ पुष्कळ सापडतात. त्यात रूबे हे तर फारच किरामिजी रंग एथून बाहेर फार जातो. तो एक जात चा किडा मारून होतो. हा किडा या देशा प्रमाणे दुसरे कोठे होत नाही.

युरोपियन लोकांनी अमेरिका शोधून काढण्याच्या पूर्वी मेक्सिको हे इंडियन लोकांचे एक मोठे राज्य होते. ते स्पॅनिश लोकांचा सरदार कार्तेझ याने जिंकिले. तेव्हापासून सन १८२९ सापर्यंत स्पेनाच्या अमलात होते. यापूर्वी एथील लोकांनी बडकळून स्वतंत्र प्रजासत्ताक राज्य स्थापिले.

या देशात पूर्वेच्या ज्या वस्तु अद्याप नजरेस पडतात त्यां-
वरून हे लोक पूर्वी बरेच बलाढ्य व सुख भोगणारे होते असे सि-
द्ध होते.

याची राजधानी मेक्सिको ही एका खोऱ्यात सुंदर ठि-
काणी सातहजार फूट उंचीवर आहे. मेक्सिकोच्या आखातावरील
वराकृझ बंदर आणि पॅसिफिक महासागरावरील आकापल्को
बंदर, व लापूएब्ल, हीं दुसरी मोठीं शहरे आहेत.

तेक्सस हा प्रांत पूर्वी मेक्सिकोमध्येच होता; परंतु आ-
लोकडे स्वतंत्र स्थानातील सरकाराने याजवळून जिंकून घेतला
आहे. याच्या व मेक्सिकोच्या मध्ये रायोलनार्त नदी आहे.

युकानन.

हे मेक्सिकोच्या आखातात जाणारे द्वीपकल्प पूर्वेवरील देशा-
तीलच भागात मोडत होते, परंतु ते आलोकडे स्वतंत्र झाले आहे.
नेरीदा ही याची राजधानी आहे.

बेल्जीझ अथवा ब्रिटिश हाड्यूरस ह्यांन युकाननाच्या दक्षि-
णेस आणि हाड्यूरसाच्या अखाताच्या पश्चिमेस सुमारे पाऊणशें
कोश लांबीची एक जमीनीची पट्टी आहे. तेथे ब्रिटिश लोकांनी
वसाहत केली आहे. यातील मुख्य शहरास बेल्जीझ असेच ह्या-
तात. एथून माहागनी व लागवुद लाकडे बाहेर जातात. याच्या
जवळील हाड्यूरसाच्या उपसागरात पुष्कळ लहानलहान वेढे आ-
हेत, त्यांना वेढे असे ह्यातात. रुआतन आणि वीनाका हीं त्यांत
दोन मुख्य आहेत.

मध्यअमेरिका.

बेल्जीझाच्या आसमनांतोळ देश आणि देरियन सयोगिभूमि

या दोहोंस मध्यअमेरिका असें ह्मणतात; व कधीकधी ग्वातिमाला असें ही नाव देतात, कारण हीं दोनही मिलून ग्वातिमाला याना-
वाचें एथें एक प्रजासत्ताक राज्य होतें. आतां त्याचे ग्वातिमाला,
सानसालवादोर, हांड्यूरस, निकारागुवा आणि कास्तारिका असे
पाच स्वतंत्र भाग झाले आहेत. हांड्यूरस आणि निकारागुवा या-
च्या पुर्वेस समुद्राच्या किनाऱ्यावर मासविकितो हें इदियन लोकाचें
राज्य आहे.

राकोपर्वत हा उत्तरेकडून इकडे येऊन पुढेंजातो. परंतु
त्याला एथें हें नाव नाही. ग्वातिमाला देश उत्तरेकडे उच आहे
त्यांत ग्वातिमाला ही याची राजधानी आहे. एथील हवा चांगली
आहे; परंतु खोल भागाची रोगी आहे. या देशात ज्वालामुखी
फार आहेत व धरणीकंप ही फार होतात.

निकारागुवा प्रांतामध्ये त्याच नावाचें एक मोठे सरोवर
आहे, त्याला व क्यारेवियन समुद्राला जोडणारी सानजुवान नदी
आहे या नदीच्या मुखाजवळ सानजुवान अथवा स्रेतैन शहर
आहे. वरील वर्णनावरून पासिफिक व आतलांतिकसागर एथें किती
जवळ आहेत हें सहजच लक्षेंत येईल. पनामा शहरानजीक यां
मधील अंतर पधरा कोशही नाही, ह्मणून गलबतें जाण्याजोग्या
कालव्याने हे दोन सागर जोडून अमेरिकेच्या पूर्व व पश्चिम आ-
गाचा परस्पर व्यवहार लवकर होई असा करावा, या हेतूनें आ-
जपर्यंत पुष्कळ कल्पना काढल्या आहेत, परंतु त्यातून एकही सि-
द्दीस गेली नाही. आलाकडे तेथें लोखंडी सडक तयार केली आ-
हे. नकाशावरून सवज ध्यानात येईल की हा कालवा झाला
अगतां इग्लदान आस्त्रेलियाहून जाणें फार सुलभ पडेल.

वेस्तइदीस.

हा बेटाचा समूह आतलातिक सागरामध्ये मेक्सिको, युका-
तन, आणि मध्यअमेरिका यांच्या सभोर आहे. एक खेरीज करून
बाकी सर्व बेटे युरोपियन लोकांच्या ताब्यांत आहेत.

१ ब्राहामा स्वतंत्रस्थानातील फ्लाग्दाजवळ ही लहान
लहान बेटे आहेत, ती इंग्लिशाचे ताब्यात आहेत, याची राज-
धानी नासा ही न्यूप्रॉविदन्स बेटामध्ये आहे. यातील सानसाल-
वादोर एथे कोलंबस प्रथम येऊन लागला.

२ मोठींआंतिलास— वेस्तइदीस समूहामधील सर्वांत
मोठे वयूवा, जमेका, हेती अथवा सेन्तदोमिंगो आणि पोर्तोरिको
इतकी या नावाखाली येतात. पहिले स्पेनाच्या ताब्यात आहे. याची
राजधानी हवाना आहे. या बेटात तंबाकू उत्तम होतो. याला ह-
वाना तंबाकू असे ह्मणतात. जमेका हे वेस्तइदिया मधील इग्नेजा-
च्या ताब्यातील सर्वांत मोठे व उपयोगी ठिकाण आहे. शेतकी व
व्यापार यामध्ये पुष्कळ चालतो साखर, रमदारू, कापूस आणि
काफी ही यातून पुष्कळ इतर देशात जातात. हेती याचा काही
भाग स्वतंत्र आहे, व काही एका सिद्दी बादशाहाच्या ताब्यात
आहे. पोर्तोरिको स्पेनाच्या अमला खाली आहे.

३ लहान आंतिलीस— पोर्तोरिकोपासून ईशान्येकडे वि-
निजुबेला पर्यंत ही बेटे वर्तुळाच्या अशाकृति आहेत, यांत उत्त-
रेकडे जी आहेत त्यांना लीवर्ड आणि दक्षिणेकडे आहेत त्यांना
विंदवर्ड बेटे असे ह्मणतात.

वेस्तइदीस बेटांत उष्ण कटिबंधातील पदार्थ चांगले होतात.
माडाचे जातीचीं झाडे, केळी, मसाल्याचे पदार्थ वगैरे फार चांग-

ले होतात. परंतु एथील हवा फार उष्ण व फार रोगी आहे.

दक्षिण अमेरिका.

अमेरिकेचा दक्षिणभाग हे एक मोठे त्रिकोणाकृति द्वीप-कल्प आहे. याच्या उत्तरेस क्यारेबियन समुद्र; पूर्वेस आतलांतिक महासागर; दक्षिणेस दक्षिण ध्रुवसागर; व पश्चिमेस पॅसिफिक सागर आहे. यामध्ये एक पर्वताची उचराग, मोठमोठाली मैदाने, व नद्या आहेत. ती राग पॅसिफिक सागरा जवळ सर्व किनाराभर आहे. या पर्वतास आदीस अथवा कारदिलरा ह्मणतात. हा पर्वत फार उच आहे यातील एक शिखर सुमारे २४,००० फूट उच आहे. यात अनेक जळत्या ज्वालामुखी आहेत.

बहुतेक खड आन्दीस पर्वताच्या पूर्वेस आहे. याचे भाग-तीन आहेत, आरिनोको नदी जवळील सपाट प्रदेश, आमेझान नदी जवळील सपाट प्रदेश, आणि लापलाता नदी जवळील सपाट प्रदेश या नद्या फार मोठ्या आहेत. आमेझान अथवा मारि-नान इची लात्री २,००० कोशा जवळ जवळ आहे; आणि ही मि-सौरी व मिसिसिपो या एकत्र झालेल्या नद्या खेरीज करून सर्व पृथ्वीत लाव आहे पराना व पाराग्वे या मिळून लापलाता होत्ये. ही हजार कोशाहून अधिक जाऊन ब्रुवेनस एरिस याच्या पली-कडे समुद्रास मिळत्ये हिच्या पात्राची रुंदी मुखाजवळ सुमारे पंधरा कोश आहे. लापलातेच्या तीरच्या सपाट प्रदेशाला पॅंपस ह्मणतात

दक्षिण अमेरिकेत अनेक स्वतंत्र राज्ये आहेत. पूर्वी ती बहुतेक स्पेन व पोर्तुगाल यांच्या अमलात होती. साप्रतचे एथील मुख्य रहिवासी, जे पूर्वी युरोपियन लोक एथे आले, त्याची संतति आहे. परंतु उत्तर अमेरिकेप्रमाणे अंतर्भागी मुळचे रहिवासी ही

पुष्कळ आहेत. या राज्यांची नावे. न्यूग्रनेदा, इक्वडोर व वॉनडुला ही कोलंबियातील तीन प्रजासत्ताक राज्ये, गायाना, ब्रेझील, पिकू, बोलिविया, पाराग्वे, उरुगुये, लाप्लाता, चिली, आणि पातागोनिया अशी आहेत.

प्रथम सांगितलेल्या प्रजासत्ताक राज्यांपैकी न्यूग्रनेदा हे चालले आहे. यांत आदीस पर्वताच्या तीन रागा होऊन बहुतेक देशभर पसरल्या आहेत; त्यामुळे हा देश फार डोंगरा व पुष्कळ झाला आहे. यात रसे फारच वाईट आहेत, आणि डोंगरांतील नद्या हम्मेशा शिंक्यातून वसून उतराव्या लागतात. कारेबियन समुद्रावर कारथेजीना आणि देरियन संयोगिभूमीच्या दोन बाजूस पनामा व पोर्तोबेलो ही मुख्य बंदरे आहेत.

वेनिझुएलामधून ओरिनोको नदी वाहत्य. हा देश बहुधा

लनास नामक मोठ्या मैदानांनी भरलेला आहे, घाड, खेंचर व गुराचे कळपे यामध्ये होतात. काफो व नारळ हे जिन्न

स यात पुष्कळ

इक्वडोर यांत कितो ही राजधानी आहे. आदीस पर्वताचे

सर्वात उच्च शिखर चिंबेरोझो आणि कोतोपाक्सी या नावाची

जळती ज्वालामुखां हा यात आहेत.

गायाना.

गायाना हा दक्षिण अमेरिकेच्या ईशान्येच्या भागात आहे. ब्रिटिश

गायाना, दक्षिण गायाना व फ्रेंच गायाना असे याचे तीन भाग आहेत.

याचा मध्यभाग डोंगरी असून फारसा माहित नाही परंतु किना-

रां सखल व यांतील हवा रोगी आहे. जमौन पिकाऊ आहे, साखर,

काफी. लवंगा, आणि मिर्री हे यांतील मुख्य उपज आहेत.

ब्रिटिश गायानात जार्जतौन, दक्षिण गायानात पारामारिबो, व फ्रेंच गायानाच्या जवळ एका बेटावर केएनो ही यांत मुख्य शहरें आहेत. यातील लागवड युरोपियन लोक आपल्या देखरेखी खाली शिंदी लोकांकडून कारवितात. ब्रिटिश गायाना आणि इंग्रजांच्या ताब्यातील वेस्त इदिथा बेटें यांमध्ये हे शिंदी स्वेच्छे प्रमाणें वर्तू शकतात, परंतु दुसऱ्या गायानांत, बहुतेक दक्षिण अमेरिकेंत, व स्वतंत्र स्थानांच्या दक्षिणभागात हे गुलाम आहेत; ह्मणजे याचे मालक याजवर पाहिजे तसा अमल चालवितात, गरज लागल्यास विकतात, मारझोड करतात, व कधीं नांगराला ही लावतात. ह्या गुलामास आफ्रिकेतून चोरून आणून इकडे विकतात, तें बंद होण्यासाठीं इंग्रज व काहीं इतर सरकारांचा यत्न फार चालला आहे, परंतु याचा पक्का बदोबस्त होत नाही.

ब्रेझील.

ब्रेझील हें विस्तीर्ण राज्य दक्षिण अमेरिकेच्या पूर्वेस व मध्यभागीं आहे. आमेझान नदी याच्या उत्तरेकडून वाहत्ये; इच्या कांठचा देश सखल व सपाट आहे. याच्या मध्यभागीं व आमेथीस लहान लहान पर्वत आहेत. या देशांत फार मौल्यवान खनिज पदार्थ आहेत. हिरे, पुष्कराज व इतर रत्ने आणि सोने फार सापडतें. आस्त्रेलिया व क्यालिफोर्निया यातील सोन्याच्या खाणी या आलीकडच्या, परंतु ब्रेझीलामधून सोने, प्रथम त्याचा पोर्तुगाली लोकांस शोध लागल्यापासून अद्याप वाहेर जात आहे.

एथें झाडे विशाल होतात. याच्या मध्यभागीं अटव्यरानें आहेत, त्यातील झाडे फारच उंच होतात; व त्यांना फार व सुंदर रितीने पालवी फुटत्ये. बहुतेक देश लागवडी वाचून आहे; परंत

साखर, काफी, नारळ व इतर जिन्नस जेथे विकवतात तेथे चांगले होतात.

एथे राजा राज्य चालवितो; परंतु तो जुलूम व जबरदस्ती करील तर त्याजवर लोकांची देखरेख आहे. हा पोर्तुगाल राजवशातील आहे, कारण शेकडों वर्षेपर्यंत हा देश पोर्तुगालच्या अमलाखाली होता.

रायोअनियो राजधानी आक्लांतिक सागराच्या किनाऱ्यावर आहे. एथे बंदर चांगले आहे, व्यापार पुष्कळ होतो आणि दक्षिण अमेरिकेत व्यापाराविषयी याचे महत्त्व सर्वांत विशेष आहे. बाहिया अथवा सेन्तसालवादोर व परनाम्बुको ही याशिवाय दोन मोठी शहरे आहेत.

पिरू.

पिरू देश दक्षिण अमेरिकेच्या पश्चिमेस पासिफिक महासागरावर आहे. यामधून आदीस पर्वत जातो. यांत सोने, रूपे, आणि पारा पुष्कळ सांपडतो. एधून हे जिन्नस युरोपांत जातात. मुख्य खाणी पास्को शहरा जवळ आहेत. कायनाइन व दुसऱ्या कांहीं औषधी यात होतात. एथे पाऊस अगदी पडत नाही, परंतु रात्री दव पडल्याने, आणि पाणी लावण्याकडे चांगले लक्ष दिल्याने खिडीमध्ये बरेच उत्पन्न होते.

स्पानियर्द लोकांनी जिंकण्याच्या पूर्वी हा देश इनकास या नावाच्या तद्देशीय राजाच्या स्वाधीन होता. त्या राज्यातील लोक आरापासच्या लोका पेक्षा अधिक सुधारलेले होते. आदीस पर्वताच्या पूर्वेकडील कझको शहर ही त्यांची राजधानी होती. आता एथे सन १८२५ इ.स. पासून प्रजासत्ताक राज्य झाले आहे. सांप्रतची याची राजधानी लिमा आहे. हे सुंदर शहर पासिफिक

सागरापासून सुमीर बाराकलाशावर आहे. कलाक हे याचे वर आहे.

बोलिविया.

पिरूच्या आग्नेयस बोलिविया आहे आंदीस पर्वत याच्या एका टोंकातून जातो. याचाच एक फाटा याच्या मध्यभागी गेल्या आहे, त्याला बोलिवियन आदास अस म्हणतात. दुसरे एक इल्लिमानी म्हणून शिखर आहे, ते फारच उंच आहे ही दोन्ही जेथे आंदीस याला मिळतात, तेथे जमीन उंच झाली आहे. व तीत नितिकाका म्हणून एक मोठे सरोवर आहे. आंदीस पर्वत आणि समुद्र यांमधील सर्व प्रात निरुत्पन्नाचा आहे.

पिरू प्रमाणेच यांत खनिज पदार्थांचे उत्पन्न फार आहे. पोटोसी गांवाजवळ एक मोठी रुप्याची खाण आहे. तीत आता जरी पूर्वी प्रमाणे उत्पन्न होत नाही, तरी सोळाव्या शतकापासून ती मधू मगाचेमग रुपे निघत आहे. एवढी मोठी खाण दुसरे कोठे ही नाही. या देशांत व्यापार फार नाही. यांतील जिनस दूर देशां जाण्यासाठी पिरूमधील आरिका या बंदरी जातो

हे राज्य आता प्रजासत्ताक आहे. याला सन १८२४ सांत-स्वतंत्रता मिळण्यास बोलिवर हा मनुष्य मुख्य कारण झाला. यावरून बोलिविया हे नाव याला मिळाले. चक्काझाका ही याची राजधानी आहे.

पाराग्वे.

हा पिकाऊ देश पाराग्वे व पाराना या दोन नद्यांमध्ये आहे. यातील राज्य प्रजासत्ताक आहे. एक प्रकारच्या चाहा विषयी ह्या देशाची प्रख्याति आहे. रबराचे झाड या देशात आपो. आप रसते. याच्या राजधानीचे नाव आसंयशन आहे.

उरुगुये.

उरुगुये अथवा बांदाओरियन्तल हे सनइसवी १८२८ सात

स्वतंत्र प्रजासत्ताक राज्य झाले. गुरे पाळणे हा देश लाक्लाता नदी
 धदा आहे यात व्यापार पुष्कळ चालतो, त्यांत कातडी व चरवी
 यांचा फार होतो. रायोदी लाक्लाता नदीवर शीतिविदिया ही
 याची राजधानी आहे

लाक्लाता

लाक्लाता याला कधीकधीं अरजेनतैन प्रजासत्ताक राज्य
 व कधीकधीं ब्यूनेस एरिस असें ह्मणतात चिली आणि या-
 च्यामध्ये आदीस आहे. याचा पश्चिमभाग डोंगरी आहे, परंतु पूर्वेस
 मोठमोठाली लांब गवताने भरलेली मैदाने आहेत त्यांना पांयास
 असें ह्मणतात. रानटी गुराचे कळपाचेकळप, घोडे, आणि खेंचर
 यात आहेत. एथील लोक पळतापळता या जनावराना कास घा-
 लून धरण्यामध्ये मोठे कुशळ आहेत.

या देशात व्यापार पुष्कळ चालतो तो मुख्यत्वे करून
 कातडी, चरवी, आणि मौल्यवान धातु याचा आहे. याची राजधानी
 ब्यूनेस एरिस ही लाक्लाता नदीवर आहे.

चिली

लाक्लाता देश सोडून पश्चिमेकडे कारदिलरा पर्वत उतरून
 गेलें असता चिली देश लागतो ही एक पासिफिक सागर व
 आदीस यांमध्ये लांब व अरुंद जमीनीची पट्टी आहे दक्षिण अमे-
 रिकेमध्ये जीं प्रजासत्ताक राज्ये आहेत त्यात हें श्रोमान् आहे

आदीस पर्वत एथें जितका उच आहे, तितका दुसरे कोठें
 नाही. एथील अकाकागुवा शिखर २४,००० फूटीजवळ जवळ
 उच आहे. हिमालयाखेरीज करून दुसरा कोणताही पर्वत इत-
 का उच नाही. यात मोठ्या प्रज्वलित ज्वालामुखी आहेत. य मध्ये
 व दक्षिण अमेरिकेचे पश्चिमभागी पुष्कळ धरणीरूप होतात.

आहे, परंतु जसजसे मध्यरेषेकडे जावे तसतशी वार्डट लागू लागले. गहू व इतरधान्ये पुष्कळ होतात, आणि आदीस पर्वतांतून निघणाऱ्या पुष्कळ नद्या यांतून वाहतात, यामुळे हा देश इतका पिकाउजाला आहे की कधीकधी याला दक्षिण अमेरिकेचे कोठार असे ही लक्षणतात. बटाटे मुळचे एथले, हे खाऊन युरोपांत व अमेरिकेंत पुष्कळ लोक राहतात. सोने, रुपें, आणि तांबें या देशांत पुष्कळ सांपडते चिलींत व्यापार आलीकडे पुष्कळ वाढला आहे.

याची राजधानी सांतियागो हे एक सुंदर शहर आहे. आणि वालपारेझो हे चांगले बंदर आहे.

पातागोनिया

पातागोनिया देश अगदी ओसाड आहे या विषया माहिती बहुधा काहीं नाही. याच्या उत्तरेकडून नीग्रो नदी वाहते. याच्या पश्चिम व दक्षिण किनाऱ्याभर लहानलहान आखाते व उपसागर आहेत. आदीस पर्वत एथे समुद्रास लागला आहे. याच्या पश्चिम किनाऱ्याजवळ लहान मोठी पुष्कळ बेटे आहेत आणि पूर्वेचा भाग लाप्लातांतील पांपसा प्रमाणे दिसतो एथील हवा फारच थंड आहे, आणि लोक सुंदर, उंच व लढाऊ आहेत असे लक्षणतात

दक्षिण अमेरिकेच्या दक्षिणेस फार जवळच एक बेटाचा समूह आहे, त्याला तेरादेलफ्यूगो असे लक्षणतात याच्या मध्ये व दक्षिणअमेरिकेच्या मध्ये मागेलन ही अरुंद व वांकडी तिकडी समुद्रधुनी आहे. याबेटांतील पर्वत सदादित बर्फाने आच्छादित असतात, आणि हवा तर फारच थंड असते; परंतु असे आहे तथापि शाडें व फुठें चांगली होतात.

एथील लोक अगदीच रानटी आहेत. परंतु अशाही ठि

काणा लीक सुधारण्याच्या परांपकार बुद्धान स्वदेश सोडून पुष्कळ इंग्रज लोक तेथे गेले आहेत.

तेरादेलप्यूगो याच्या दक्षिण टोंकास हार्न भूशिर असें ह्मणतात.

मागेलन सामुद्रधुनीच्या पूर्वेस फाकलद बेटे आहेत. तीं इंग्रजांच्या ताब्यांत आहेत. त्यांतील मोठ्या बेटांत एक चांगले बंदर आहे. हे दक्षिण अमेरिकेला वळसा घालून जाणाऱ्या गरुवतास फार उपयोगी पडते. आलीकडे या बेटात घोडे आणिले आहेत त्यांना रानात मोकळे सोडून दिले असता ते चांगले निपजतात. एथे सोल मासे पुष्कळ मरतात

याच्या पुढे दक्षिणेस गेले असतां जिकडे तिकडे बर्फ नजरस पडते. एथे बेटे पुष्कळ आहेत, परंतु त्यांजवर माणसाची वस्ती अगदीं नाही, आणि ती ओसाड व भणभणीत दिसतात याच्याही दक्षिणेस सन १८४७ सालीं आंतार्क्टिक ह्मणून जमीन सांपडली आहे. इच्या पलीकडे अद्यापि जमीनीचा शोध लागलां नाही. ही जमीन डोंगरी आहे असें ह्मणतात. तीमध्ये एक भव्य व चालू अशी ज्वालामुखी आहे, ती बारा हजार फूट उंच आहे. तिला एरिबस असें नाव दिलें आहे.

आस्त्रेलेशिया.

आस्त्रेलेशिया यानावाखालीं, आस्त्रेलिया ह्मणून जें मोठें बेट आहे तें, वांदीमन्सलॉंद, न्यूझीलंड आणि दक्षिण ध्रुवसागरातील दुसरीं काहीं लहान बेटे इतकीं मोडतात.

आस्त्रेलिया हे सर्व पृथ्वीमध्ये मोठें बेट आहे. हे इतकें मोठें आहे कीं याला कधीं कधीं पाचवें खंड ही ह्मणतात. सतराव्या श

संक्राच्या पूर्वी युरोपातील लोकांस हें बेट माहित नव्हतें. पुढें स्पानियर्द, पोर्तुगाल आणि दक्षिण तेथें गेले; परंतु कपतान क्रूक ह्या इंग्रजी नावाडी होता, त्याणें याची मोजदाद वगैरे केली तोपर्यंत याची फारशी माहिती नव्हती. आता एथें बहुधा इंग्रज जाऊन राहिले आहेत.

या बेटाची अद्यापही पक्की माहिती नाही. किनाऱ्या जवळ इंग्रजांनीं शहरें व गाव वसविले आहेत. अंतर्भागीं रसरखीत वाळवंटें आहेत असा अदमास आहे. यात रानटी लोक राहतात, पर्वत या द्वीपाच्या किनाऱ्याजवळमात्र आहेत. यांतून जो उच्च खोला आस्ट्रेलियन आल्प्स अथवा वारेगाग असें ह्यातात हा याच्या आग्नेयास आहे. याच्या उत्तरेस निळे पर्वत आहेत. यां खेरीज दक्षिणेस व पश्चिमेस कांहीं डोंगर आहेत, परंतु ते सागण्या जोगे नाहीत. या खंडाचें विशेष लक्षण हें आहे कीं, यात पाण्याची कमताई आहे. कांहीं थोडक्या नद्या आहेत खऱ्या, परंतु त्या अगदीं लहान आहेत. यात आल्प्स पर्वतातून निघणारी मरे ही सर्वांत मोठी, परंतु तिचीही लांबी विशेष नाही. तोरेन्स या नावानें जें सरोवर या बेटाच्या नकाशात लिहिलें असतें तें खारट पाण्यानें भरलेलें मोठें खाजण आहे.

एथील हवा आर्द्र नसून आरोग्य कारक आहे, परंतु उन्हाळ्यामध्ये उष्णता फार होत्ये, आणि दिसेंबर महिन्याच्या सुमारास मध्यभागाकडून वारा वाहू लागतो, तो फारच गर्मी करतो. हा हवेचा प्रकार हिंदुस्थानाच्याहून अगदीं उलट होण्याचें कारण असें आहे कीं हें बेट त्रिभुवृत्ताच्या दक्षिणेस असल्यानें या महिन्यात सूर्य उत्तर अक्षाशातील लोकांस जितका दूर असतो त्या पक्षा याना फार जवळ असतो. यात खनिज पदार्थ मौल्यवान व

पुष्कळच आहेत त्यांत सोने हे आलीकडे फारच सांपडते. यांच्या मोठ्या खाणी बाथर्न शहराजवळ आहेत. एथे फारच तडे व आपलपोटेपणा होतो. लोखंड, कोळसे, तांबे, आणि शिसे हीं पुष्कळनिघतात यातील रानांत झाडे चागली होतात; परंतु उदरनिर्वाहाच्या उपयोगी असं एथे मूळचे झाड एक ही नव्हतं. या ठांवांत पुष्कळ चमत्कारिक जनावरे व पक्षी आहेत. कागारू हे विशेष जनावर एथे सांपडते. यातील हासाचा रम काळा असतो. त्या पृथ्वीमध्ये दुसरे कोठे ही नाही. जे लोक एथे येऊन वसाहत करून राहिले आहेत, त्यांचा गुरे पाळणे हा मुख्य धंदा आहे. त्यापासून ते लोकर व चर्बी उत्पन्न करतात.

आस्त्रेलियाचे चार भाग आहेत, त्यांचीं नांवां न्यूझीलंड, पूर्वविकतोरिया, दक्षिणआस्त्रेलिया आणि पश्चिमआस्त्रेलिया ही दक्षिण आस्त्रेलियाची राजधानी आहे. इंग्लिश लोक प्रथम एथे येऊन राहिले. सर्व पृथ्वीमध्ये जी चागली बदरे आहेत त्यातील हे एक आहे. मेलबोर्न विकतोरियाची राजधानी. आदिलेद शहर दक्षिण आस्त्रेलिया मध्ये आहे; आणि पश्चिम आस्त्रेलियाची राजधानी पर्थ हा एक भिकार गाव आहे.

याच्या आणि वान्दीमन्सलंड याच्यामध्ये वास समुद्रधुनी आहे. हे बेट डोंगरी व पिकाऊ आहे. यांत पाणी पुष्कळ आहे. याची राजधानी होवार्त तौन आहे.

न्यूझीलंड यामध्ये दोन मोठी व एक लहान अशीं तीन बेटे आहेत. याचा विस्तार सुमारे इंग्लंड आणि वेल्स याच्या एवढा आहे. यातील हवा एक सारखी असत्ये व सुख कारक ही आहे. यांत इंग्लिशाचीं पुष्कळ ठाणीं झालीं आहेत; त्यांत क्यॉंतरबरी हे मुख्य आहे. न्यूझीलंडर लोक शूर आणि लढाऊ आहेत. पूर्वी हे

इतके क्रूर व रानटी होते कीं माणसाचें मांस ही खात असत; परंतु आतां ते कांहींसे सुधारत चालले आहेत, आणि त्याची संख्याही कमी होत चालली आहे.

पोलिनीशीया.

पॅसिफिक सागरातील जीं अनेक लहान लहान बेटे एवढी ठिकाणी आहेत तीं या नावाखाली मोडतात. सोसैती, फ्रेंचल सांदाविच, मारक्झा, क्यारोलैन, आणि लाद्रोन हे या बेटांत मुख्य समूह आहेत. यांपैकीं सोसैती आणि सादाविच हीं प्रख्यात आहेत. पहिल्यामध्ये ताहिती ही मुख्य बेट आहे. तें फ्रेंचांचे ताब्यात आहे; आणि दुसऱ्यामध्ये होनोलुलू ही राजधानी आहे या बेटांवर पॅसिफिक सागरातील अकराव्या ब्रिटिश तारवें पुष्कळ लागत

REFBK-0019717